

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 31 ianuarie 2017
(OR. en)

5766/17

**Dosar interinstituțional:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

NOTĂ PUNCT „A”

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Subiect:	Propunere de regulament de instituire a Parchetului European - Proiect de regulament

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul stabilizat al proiectului de regulament de instituire a Parchetului European

**Proiect de
REGULAMENT AL CONSILIULUI
de instituire a Parchetului European**

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept obiectiv instituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) Posibilitatea instituirii Parchetului European este prevăzută în Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în titlul privind spațiul de libertate, securitate și justiție.
- (3) Atât Uniunea, cât și statele membre au obligația de a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva infracțiunilor care generează daune financiare semnificative în fiecare an. Totuși, aceste infracțiuni nu sunt în prezent întotdeauna investigate și urmărite penal suficient de către autoritățile naționale din domeniul justiției penale.
- (4) În conformitate cu articolul 86 din TFUE, Parchetul European ar trebui să fie instituit pornind de la Eurojust. Aceasta presupune că prezentul regulament ar trebui să stabilească o legătură strânsă între cele două în baza unei cooperări reciproce.
- (5) Tratatul prevede că sfera competenței materiale a Parchetului European se limitează la infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în conformitate cu prezentul regulament. Atribuțiile Parchetului European ar trebui, prin urmare, să fie investigarea, urmărirea penală și trimiterea în judecată a autorilor infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii prevăzute în Directiva 2017/xx/UE și împotriva infracțiunilor indisolubil legate de acestea. Orice extindere a acestei competențe pentru a include infracțiuni grave cu dimensiune transfrontalieră necesită o decizie unanimă a Consiliului European.

(6) În conformitate cu principiul subsidiarității, combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii poate fi realizată mai bine la nivelul Uniunii, date fiind amploarea și efectele sale. Situația actuală, în care urmărirea penală a infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii ține exclusiv de competența autorităților din statele membre, nu îndeplinește întotdeauna într-o măsură suficientă acest obiectiv. Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea combaterii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii prin instituirea Parchetului European, nu pot fi realizate de statele membre acționând individual, având în vedere fragmentarea urmăririlor penale naționale în domeniul infracțiunilor comise împotriva intereselor financiare ale Uniunii și, în consecință, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, datorită faptului că Parchetul European urmează să aibă competența de a urmări penal astfel de infracțiuni, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(7) Prezentul regulament prevede un sistem de competențe partajate între Parchetul European și autoritățile naționale în domeniul combaterii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, pe baza dreptului de evocare al Parchetului European.

(8) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective și asigură că impactul său asupra sistemelor juridice și structurilor instituționale ale statelor membre este cel mai puțin intruziv posibil.

(9) Ținând seama de principiul cooperării loiale, atât Parchetul European, cât și autoritățile naționale competente ar trebui să se sprijine și să se informeze reciproc cu scopul de a combate eficient infracțiunile care intră în sfera de competență a Parchetului.

(10) Prezentul regulament nu aduce atingere sistemelor naționale ale statelor membre în ceea ce privește modul în care se organizează investigațiile penale.

(11) Deoarece Parchetului European urmează să i se acorde competențe de investigare și urmărire penală, ar trebui instituite garanții instituționale pentru a asigura independența, precum și răspunderea acestuia în fața instituțiilor Uniunii.

(12) Parchetul European ar trebui să acționeze în interesul Uniunii în ansamblu și nici să nu solicite, nici să nu accepte instrucțiuni de la vreo persoană din afara Parchetului.

(13) Răspunderea strictă completează independența și competențele acordate Parchetului European în temeiul prezentului regulament. Procurorul-șef european este pe deplin răspunzător pentru îndeplinirea sarcinilor sale în calitate de șef al Parchetului European și, ca atare, își asumă răspunderea instituțională globală pentru activitățile sale generale în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei. Prin urmare, oricare dintre aceste instituții se poate adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea îndepărtării acestuia din funcție în anumite situații, inclusiv în cazuri de abateri grave. Aceeași procedură ar trebui să se aplice pentru eliberarea din funcție a procurorilor europeni.

(14) Parchetul European ar trebui să publice un raport anual public privind activitățile sale generale care ar trebui să conțină cel puțin date statistice privind activitatea Parchetului.

(15) Structura organizațională a Parchetului European ar trebui să permită un proces decizional rapid și eficient în desfășurarea investigațiilor și urmăririlor penale, indiferent dacă acestea implică unul sau mai multe state membre. Structura ar trebui, de asemenea, să asigure că toate sistemele și tradițiile juridice naționale ale statelor membre participante sunt reprezentate în cadrul Parchetului și că procurorii care cunosc fiecare sistem juridic în parte vor instrumenta în principiu investigații și urmăriri penale în statele lor membre respective.

(16) În acest sens, Parchetul European ar trebui să fie un organism indivizibil al Uniunii care funcționează ca un parchet unic. Nivelul central constă dintr-un procuror-șef european, care este șeful parchetului în ansamblu și al colegiului procurorilor europeni, camerele permanente și procurorii europeni. Nivelul descentralizat este alcătuit din procurori europeni delegați situați în statele membre.

(17) În plus, pentru a asigura coerența acțiunilor sale și, astfel, o protecție echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii, structura organizațională și procesul decizional intern ale Parchetului European ar trebui să permită parchetului central să monitorizeze, să direcționeze și să supravegheze toate investigațiile și urmărirea penală ale procurorilor europeni delegați.

(18) În prezentul regulament, termenii „control general”, „monitorizare și direcționare” și „supraveghere” sunt utilizați pentru a descrie diferite activități de control exercitate de Parchetul European. Prin „control general” ar trebui să se înțeleagă administrarea generală a activităților Parchetului, în cadrul căruia instrucțiunile se dau numai cu privire la aspecte care au o importanță orizontală pentru Parchet; Prin „monitorizare și direcționare” ar trebui să se înțeleagă competențele de a monitoriza și de a direcționa fiecare investigație și urmărire penală în parte. Prin „supraveghere” ar trebui să se înțeleagă un control mai atent și continuu al investigațiilor și al urmărilor penale, incluzând, ori de câte ori este necesar, intervenirea și acordarea de instrucțiuni privind aspecte referitoare la investigații și urmărirea penală.

(19) Colegiul ar trebui să ia decizii cu privire la aspecte strategice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea priorităților și a politicii Parchetului în materie de investigare și urmărire penală, precum și cu privire la chestiuni generale derivate din cazuri individuale, de exemplu în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament, punerea în aplicare corectă a politicii Parchetului în materie de investigare și urmărire penală sau chestiuni de principiu sau de o importanță semnificativă pentru dezvoltarea unei politici coerente a Parchetului în materie de investigare și urmărire penală. Deciziile colegiului cu privire la chestiuni generale nu ar trebui să afecteze datoria de a desfășura investigarea și urmărirea penală în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul național. Colegiul ar trebui să facă toate eforturile pentru a adopta decizii prin consens. În cazul în care acest consens nu poate fi obținut, deciziile ar trebui să se adopte prin vot.

(20) Camerele permanente ar trebui să monitorizeze, să conducă investigațiile și să asigure coerența activităților Parchetului. Alcătuirea camerelor permanente ar trebui să fie stabilită în conformitate cu regulamentul intern de procedură, care ar putea permite, printre altele, ca un procuror european să fie membru în mai multe camere permanente, în cazul în care acest lucru este adecvat pentru a se asigura, în măsura posibilului, un volum de lucru egal pentru fiecare procuror european în parte.

(21) Camerele permanente ar trebui să fie prezidate de procurorul-șef european, de unul dintre adjuncții acestuia sau de către un procuror european, în conformitate cu principiile care figurează în regulamentul intern de procedură.

(22) Alocarea cazurilor între camerele permanente ar trebui să se bazeze pe un sistem de distribuire aleatorie în așa fel încât să se asigure, în măsura posibilului, o împărțire egală a sarcinii de lucru. Ar trebui să fie posibile abateri de la acest principiu, pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare și eficientă a Parchetului, pe baza unei decizii a procurorului-șef european.

(24) Ar trebui să se numească în colegiu câte un procuror european din fiecare stat membru. Procurorii europeni ar trebui, în principiu, să supravegheze, în numele camerei permanente competente, investigațiile și urmărirea penală instrumentate de procurorii europeni delegați în statul lor membru de origine. Aceștia ar trebui să acționeze ca persoane de legătură între parchetul central și nivelul descentralizat din statele lor membre, facilitând funcționarea Parchetului ca parchet unic. Procurorul european însărcinat cu supravegherea ar trebui, de asemenea, să verifice conformitatea oricărei instrucțiuni cu dreptul național și să informeze camera permanentă în caz de neconformitate.

(24a) Din motive legate de volumul de lucru aferent numărului ridicat de investigații și urmăriri penale într-un anumit stat membru, un procuror european ar trebui să fie în măsură să solicite, în mod excepțional, ca supravegherea anumitor investigații și urmăriri penale în statul său membru de origine să poată fi atribuită altor procurori europeni. Decizia ar trebui să fie luată de procurorul-șef european cu acordul procurorului european care ar prelua cazurile respective. Criteriile pentru astfel de decizii ar trebui să fie stabilite în regulamentul intern de procedură, iar între aceste criterii ar trebui să figureze acela conform căruia procurorul european care preia cazurile ar trebui să aibă suficiente cunoștințe legate de limba și sistemul juridic al statului membru în cauză.

(25) Investigațiile Parchetului European ar trebui, de regulă, efectuate de procurori europeni delegați din statele membre. Aceștia din urmă ar trebui să facă acest lucru în conformitate cu prezentul regulament și, în ceea ce privește aspectele care nu sunt reglementate de prezentul regulament, în conformitate cu dreptul național. Procurorii europeni delegați ar trebui să își exercite atribuțiile sub supravegherea procurorului european însărcinat cu aceasta și sub direcționarea și instrucțiunile camerei permanente competente. În cazul în care dreptul național al unui stat membru prevede o reexaminare internă a anumitor acte în cadrul structurii Parchetului Național, controlul acestor decizii luate de procurorul european delegat ar trebui să intre în sfera competențelor de supraveghere ale procurorului european însărcinat cu supravegherea, în conformitate cu regulamentul intern de procedură. În astfel de cazuri, statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă controlul exercitat de instanțele naționale, fără a aduce atingere articolului 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(26) Funcțiile de procuror în cadrul instanțelor competente se aplică până la încheierea procedurilor, prin aceasta înțelegându-se momentul în care se stabilește în mod definitiv dacă persoana suspectată sau acuzată a săvârșit infracțiunea, inclusiv, dacă este cazul, pronunțarea sentinței și soluționarea oricărei acțiuni în justiție sau a căilor de atac disponibile până la momentul când respectiva decizie a devenit definitivă.

(27) Procurorii europeni delegați ar trebui să facă parte integrantă din Parchetul European și, în această calitate, atunci când investighează sau urmăresc penal infracțiuni din sfera de competență a Parchetului, aceștia ar trebui să acționeze exclusiv în contul și în numele Parchetului pe teritoriul statului lor membru respectiv. Acest lucru ar trebui să presupună să le fie acordat, în temeiul prezentului regulament, un statut independent din punct de vedere funcțional și legal, care este diferit de oricare alt statut în temeiul dreptului național.

(28) În pofida statutului lor special în temeiul prezentului regulament, procurorii europeni delegați, în timpul mandatului lor, ar trebui să fie, de asemenea, membri ai parchetului statului lor membru, respectiv procuror sau membru al sistemului judiciar și ar trebui să li se acorde de către statul lor membru cel puțin aceleași competențe ca și procurorilor naționali.

(29) Procurorii europeni delegați ar trebui să aibă obligația de a urma instrucțiunile adresate de camerele permanente și procurorii europeni. În cazul în care consideră că instrucțiunea le-ar impune să ia orice măsură care ar fi neconformă cu dreptul național, procurorii europeni delegați ar trebui să solicite o reexaminare a deciziei procurorului-șef european.

(30) Procurorul european delegat care instrumentează un caz ar trebui să raporteze procurorului european însărcinat cu supravegherea și camerei permanente competente orice evoluție semnificativă a cazului, precum adoptarea de măsuri de investigare sau modificări la lista persoanelor suspectate.

(31) Camerele permanente ar trebui să își exercite competența decizională în anumite etape ale procedurilor Parchetului în vederea asigurării unei politici comune în materie de investigare și urmărire penală. Acestea ar trebui să adopte deciziile respective pe baza unui proiect de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul. Cu toate acestea, în situații excepționale, camera permanentă ar trebui să aibă posibilitatea să adopte o decizie fără un proiect de decizie din partea procurorului european delegat care instrumentează cazul. În astfel de cazuri, acest proiect de decizie poate fi prezentat de procurorul european însărcinat cu supravegherea cazului.

(32) Camerele permanente ar trebui să fie în măsură să își delege competența decizională procurorului european însărcinat cu supravegherea în cazuri specifice, în care infracțiunea nu este gravă sau procedurile nu sunt complexe. La evaluarea gradului de gravitate a unei infracțiuni, ar trebui să se țină seama de repercusiunile acesteia la nivelul Uniunii.

(33) Ar trebui să se prevadă în regulamentul intern de procedură un mecanism de înlocuire între procurorii europeni. Mecanismul de înlocuire ar trebui să fie utilizat în cazurile în care un procuror european se află pentru scurt timp în incapacitate de a-și exercita îndatoririle, de exemplu, în caz de absență.

(34) În plus, un procuror european ar trebui să fie înlocuit de către unul dintre procurorii europeni delegați din statul său membru atunci când un procuror european demisionează, este demis sau își părăsește funcția din orice alt motiv sau, de exemplu, în cazurile de boală de lungă durată.

Înlocuirea ar trebui să se limiteze la o perioadă de până la trei luni. Posibilitatea de a se prelungi acest interval ar trebui să fie lăsată la discreția colegiului, atunci când se consideră necesar, ținând seama de volumul de lucru al Parchetului și de durata absenței, în așteptarea înlocuirii sau a reîntoarcerii procurorului european. Procurorul european delegat care îl înlocuiește pe procurorul european ar trebui, pe perioada înlocuirii, să nu mai fie responsabil de investigațiile și urmărirea penală pe care le instrumentează în calitate de procuror european delegat sau de procuror național. În ceea ce privește acțiunile Parchetului European instrumentate de procurorul european delegat care înlocuiește un procuror european, ar trebui să se aplice normele Parchetului privind realocarea.

(35) Procedura numirii procurorului-șef european și a procurorilor europeni ar trebui să garanteze independența acestora. Legitimitatea acestora ar trebui să rezulte de la instituțiile Uniunii implicate în procedura de numire. Adjuncții procurorului-șef european ar trebui să fie numiți de colegiu din rândul membrilor săi.

(36) Un juriu de selecție ar trebui să stabilească o listă scurtă de candidați pentru funcția de procuror-general european. Ar trebui să se confere Consiliului competența de a stabili regulamentul de funcționare al juriului și de a numi membrii acestuia, pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Această competență de punere în aplicare reflectă competențele specifice conferite Consiliului în temeiul articolului 86 din tratat și reflectă natura specifică a Parchetului European, care va rămâne ferm ancorat în structurile juridice naționale, fiind, în același timp, un organism european. Parchetul European va acționa în cadrul unor proceduri în care majoritatea celorlalți actori vor fi naționali, precum instanțele, poliția și alte autorități de aplicare a legii, și, prin urmare, Consiliul are un interes specific să fie implicat îndeaproape în procedura de numire. Acordarea acestor competențe Consiliului ține seama, de asemenea, în mod adecvat, de natura potențial sensibilă a oricăror competențe decizionale cu implicații directe pentru structurile judiciare și de urmărire penală de la nivel național. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să numească, de comun acord, în funcția de procurori-șefi, pe unul dintre candidații de pe lista scurtă.

(37) Fiecare stat membru ar trebui să desemneze trei candidați pentru poziția de procuror european, care să fie selectați și numiți de către Consiliu. Pentru a se asigura continuitatea lucrărilor colegiului, ar trebui să aibă loc o înlocuire parțială, a unei treimi dintre procurorii europeni la fiecare trei ani. Ar trebui să se confere Consiliului competența de a adopta norme tranzitorii pentru numirea procurorilor europeni pentru prima perioadă de mandat și pe parcursul acesteia. Această competență de punere în aplicare reflectă competența Consiliului de a selecta și de a numi procurorii europeni. Aceasta se justifică și prin natura specifică a procurorilor europeni care sunt legați de statele lor membre respective și sunt, în același timp, membri ai colegiului, precum și, mai general, prin natura specifică a Parchetului European, urmând aceeași logică pe care se bazează competența de punere în aplicare conferită Consiliului de a stabili regulamentul de funcționare al juriului și de a numi membrii acestuia. Consiliul ar trebui să aibă în vedere distribuția geografică a statelor membre atunci când hotărăște înlocuirea parțială a unei treimi dintre procurorii europeni în timpul primului mandat al acestora.

(38) Procedura de numire a procurorilor europeni delegați ar trebui să garanteze că aceștia fac parte integrantă din Parchetul European, în timp ce rămân integrați la nivel operațional în sistemele juridice și structurile de urmărire penală și judiciare naționale. Statele membre ar trebui să desemneze candidați pentru postul de procuror european delegat, care să fie numiți de către colegiu la propunerea procurorului-șef european.

(40) În fiecare stat membru ar trebui să fie doi sau mai mulți procurori europeni delegați, pentru a se asigura prelucrarea corespunzătoare a volumului de cazuri ale Parchetului. Procurorul-șef european ar trebui să aprobe numărul de procurori europeni delegați pentru fiecare stat membru, precum și împărțirea funcțională și teritorială a atribuțiilor între aceștia, în consultare cu fiecare stat membru. În aceste consultări, ar trebui să se țină seama în mod adecvat de organizarea sistemelor naționale de urmărire penală. Noțiunea de diviziune funcțională a competențelor între procurorii europeni delegați ar putea să permită o diviziune a atribuțiilor.

(41) Numărul total de procurori europeni delegați dintr-un stat membru poate fi modificat cu aprobarea procurorului-șef european, în limitele liniei bugetare anuale a Parchetului European.

(42) Colegiul ar trebui să fie răspunzător pentru procedurile disciplinare privind procurorii europeni delegați, acționând în conformitate cu prezentul regulament. Întrucât procurorii europeni delegați rămân membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturilor statelor membre și pot exercita, de asemenea, funcții de procurori naționali, se pot aplica dispoziții disciplinare la nivel național din motive care nu au legătură cu prezentul regulament. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, procurorul-șef european ar trebui să fie informat cu privire la eliberarea din funcție sau orice măsură disciplinară, ținând cont de responsabilitățile sale de gestionare a Parchetului și pentru a-și proteja integritatea și independența.

(43) În principiu, activitatea Parchetului European ar trebui să fie asigurată în formă electronică. Parchetul European ar trebui să instituie, să dețină și să gestioneze un sistem de gestionare a cazurilor. Informațiile din sistemul de gestionare a cazurilor ar trebui să includă informații primite în legătură cu posibile infracțiuni care sunt de competența Parchetului, precum și informații din dosare, inclusiv atunci când au fost închise. La instituirea sistemului de gestionare a cazurilor, Parchetul European ar trebui să se asigure că sistemul permite Parchetului european să funcționeze ca un parchet unic, în care dosarele cazurilor instrumentate de procurorii europeni delegați se pun la dispoziția parchetului central pentru exercitarea atribuțiilor sale decizionale, de monitorizare, direcționare și supraveghere.

(44) Autoritățile naționale competente ar trebui să informeze Parchetul European fără întârziere cu privire la orice comportament care ar putea constitui o infracțiune care ține de competența Parchetului. În cazurile care nu sunt de competența sa, Parchetul European ar trebui să informeze autoritățile naționale competente cu privire la orice fapte care i se aduc la cunoștință și care ar putea constitui o infracțiune, de exemplu, o mărturie mincinoasă.

(45) Instituțiile, organismele, agențiile și oficiile Uniunii, precum și autoritățile naționale ar trebui să furnizeze fără întârziere Parchetului European orice informație despre infracțiuni cu privire la care ar putea să își exercite competența. De asemenea, Parchetul poate primi sau culege informații din alte surse, precum părțile private. Un mecanism de verificare în cadrul Parchetului ar trebui să aibă drept obiectiv să evalueze, pe baza informațiilor primite, dacă se îndeplinesc condițiile de competență materială, teritorială și de personal ale Parchetului European.

(45a) Informatorii pot aduce informații noi în atenția Parchetului European, oferind, astfel, asistență în activitatea sa de a investiga, de a urmări penal și de a trimite în judecată autorii infracțiunilor PIF. Cu toate acestea, informarea poate fi descurajată de teama represaliilor. În scopul de a facilita depistarea infracțiunilor care intră în sfera de competență a Parchetului European, statele membre sunt încurajate să furnizeze, în conformitate cu legislația națională, proceduri eficiente pentru a permite raportarea unor posibile infracțiuni care țin de competența Parchetului European, și să asigure protecția persoanelor care denunță astfel de infracțiuni împotriva represaliilor și în special împotriva acțiunilor nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă. Parchetul European ar trebui să elaboreze propriile norme interne, dacă este necesar.

(46) Pentru a-și respecta pe deplin obligația de informare a Parchetului European atunci când este identificată o suspiciune de infracțiune în limitele competenței lor, autoritățile naționale ale statelor membre, precum și toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să urmeze procedurile de raportare existente și să instituie mecanisme eficiente pentru evaluarea preliminară a acuzațiilor raportate acestora. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii pot utiliza OLAF în acest scop.

(47) Autoritățile statelor membre ar trebui să instituie un sistem care să garanteze că informațiile sunt raportate Parchetului European cât de curând posibil. Rămâne la latitudinea statelor membre să decidă dacă înființează un sistem direct sau centralizat.

(48) Respectarea acestei obligații de raportare este esențială pentru buna funcționare a Parchetului și ar trebui să fie interpretată în sens larg, astfel încât să se garanteze că autoritățile naționale raportează cazuri în care evaluarea anumitor criterii nu este posibilă imediat (de exemplu, nivelul daunelor sau sancțiunea aplicabilă). De asemenea, Parchetul European ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita autorităților statelor membre informații privind alte infracțiuni care afectează interesele financiare ale Uniunii, atunci când este necesar să se stabilească legături între cazuri sau atunci când colegiul trebuie să își exercite rolul de a asigura coerența, eficiența și consecvența politicii Parchetului privind investigarea și urmărirea penală.

(49) Investigarea eficientă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și principiul *ne bis in idem* pot impune, în anumite cazuri, o extindere a investigării la alte infracțiuni în temeiul dreptului național, în situația în care acestea sunt legate în mod indisolubil de o infracțiune care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Noțiunea de infracțiuni legate în mod indisolubil ar trebui să fie înțeleasă ținând seama de jurisprudența relevantă care, pentru aplicarea principiului *ne bis in idem*, reține drept criteriu relevant faptele materiale identice (sau faptele care sunt în mod substanțial identice), înțeles în sensul existenței unui set de circumstanțe concrete care sunt legate în mod indisolubil în spațiu și în timp.

(49a) Noțiunea de infracțiune instrumentală ar putea acoperi, în special, infracțiunile care au fost săvârșite cu scopul principal de a crea condiții pentru săvârșirea infracțiunii care afectează interesele financiare ale Uniunii, cum ar fi infracțiunile care urmăresc strict asigurarea mijloacelor materiale sau legale pentru săvârșirea infracțiunii care afectează interesele financiare ale Uniunii sau pentru garantarea profitului sau a produselor infracțiunii.

(49b) În cazuri de infracțiuni legate în mod indisolubil, în care infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii este preponderentă, competența Parchetului European ar trebui exercitată în urma consultării cu autoritățile competente ale statului membru în cauză. Preponderența ar trebui să se stabilească în special pe baza gradului de gravitate a infracțiunii vizate, astfel cum se reflectă în sancțiunea care ar putea fi impusă.

(50) Noțiunea de infracțiuni legate de participarea la o organizație criminală ar trebui să facă obiectul definiției prevăzute în dreptul național în conformitate cu Decizia-cadru 2008/841/JAI și poate acoperi, de exemplu, calitatea de membru sau organizarea și conducerea unei astfel de organizații criminale.

(51) Competența Parchetului European în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ar trebui, ca regulă generală, să aibă prioritate în fața cererilor naționale în materie de competență, astfel încât să poată asigura coerența și coordonarea investigărilor și urmăririlor penale la nivelul Uniunii. În privința acestor infracțiuni, cu excepția cazului în care sunt necesare măsuri urgente, autoritățile statelor membre ar trebui să se abțină de la a acționa până când Parchetul decide dacă să efectueze o investigație.

(51a) S-ar putea considera că un anumit caz are o repercusiune la nivelul Uniunii, printre altele, atunci când o infracțiune are un caracter și o amploare transnațională, atunci când o infracțiune implică o organizație criminală sau atunci când tipul specific al infracțiunii ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa intereselor financiare ale Uniunii sau reputației instituțiilor Uniunii și încrederii cetățenilor Uniunii.

(52) În caz de dezacord asupra aspectelor de exercitare a competenței, autoritățile naționale competente ar trebui să decidă asupra atribuirii competenței. Noțiunea de autorități naționale competente ar trebui să fie înțeleasă drept orice autorități judiciare care au competența de a decide cu privire la atribuirea competenței în conformitate cu dreptul național.

(53) Deoarece Parchetul European ar trebui să trimită cazuri în judecată la instanțele naționale, competența sa ar trebui definită prin referire la dreptul penal al statelor membre, care incriminează actele sau omisiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și stabilesc sancțiunile aplicabile prin transpunerea legislației relevante a Uniunii, în special a [Directivei 2017/xx/UE], în sistemele juridice naționale.

(54) Parchetul European ar trebui să își exercite competența cât mai extins posibil, astfel încât investigațiile și urmăririle sale penale să se poată extinde la infracțiuni comise în afara teritoriului statelor membre.

(55) Investigațiile și urmăririle penale instrumentate de Parchetul European ar trebui să fie ghidate de principiile proporționalității, imparțialității și corectitudinii față de persoana suspectată sau acuzată. Aceasta include obligația de a căuta toate tipurile de probe, incriminatorii, precum și discriminatorii, fie *motu proprio*, fie la cererea apărării.

(56) Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a combate în mod eficient infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, activitățile de investigare și urmărire penală întreprinse de Parchetul European ar trebui să fie ghidate de principiul legalității, conform căruia Parchetul va aplica cu strictețe normele stabilite în prezentul regulament, în special în ceea ce privește competența și exercitarea acesteia, deschiderea investigațiilor, încheierea investigațiilor, transmiterea unui caz, închiderea cazului și procedurile simplificate de urmărire penală.

(57) Pentru a apăra cel mai bine drepturile pârâtului, în principiu, o persoană suspectată sau acuzată ar trebui să facă obiectul unei singure investigații sau urmăriri penale instrumentate de Parchetul European. În cazul în care o infracțiune a fost săvârșită de mai multe persoane, Parchetul European ar trebui, în principiu, să inițieze un singur caz și să desfășoare investigații în comun cu privire la toate persoanele suspectate sau acuzate.

(58) În cazul în care mai mulți procurori europeni delegați au inițiat investigații cu privire la aceeași infracțiune, camera permanentă ar trebui, după caz, să fuzioneze aceste investigații. Camera permanentă poate decide să nu fuzioneze sau poate decide să divizeze ulterior aceste proceduri în cazul în care acest lucru este în interesul eficienței investigațiilor, de exemplu, în cazul în care procedurile împotriva unei persoane suspecte sau acuzate pot fi încheiate mai devreme, în timp ce procedurile împotriva altor persoane suspectate sau acuzate trebuie continuate, sau dacă divizarea cazului ar putea scurta perioada de arestare preventivă a unuia dintre suspecți. În cazul în care diferite camere permanente sunt responsabile de cazuri care urmează să fie fuzionate, regulamentul intern de procedură ar trebui să stabilească competența și procedura adecvate. În cazul în care camera permanentă decide să divizeze un caz, competența sa pentru cazurile rezultate ar trebui să fie menținută.

(59) Parchetul European ar trebui să se bazeze pe autoritățile naționale, inclusiv autoritățile polițienești, în special pentru executarea măsurilor coercitive. În temeiul principiului cooperării loiale, toate autoritățile naționale și organisme relevante ale Uniunii, inclusiv Eurojust, Europol și OLAF, ar trebui să sprijine activ investigațiile și urmăririle penale ale Parchetului European și să colaboreze cu acesta, din momentul raportării unei infracțiuni suspectate către Parchetul European și până când se stabilește începerea urmăririi penale sau cazul se soluționează altfel.

(61) Este esențial pentru investigarea și urmărirea penală eficace a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ca Parchetul European să aibă posibilitatea de a aduna probe prin utilizarea cel puțin a unui set minim de măsuri de investigare, ținând cont totodată de principiul proporționalității. Aceste măsuri ar trebui să fie disponibile în ceea ce privește infracțiunile care intră în sfera de competență a Parchetului European, pentru investigațiile și urmărirea penale ale acestuia, cel puțin în cazurile în care infracțiunile sunt pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de detenție, dar pot face obiectul limitărilor, în conformitate cu dreptul național.

(62) În plus față de setul minim de măsuri de investigare enumerate în prezentul regulament, procurorii europeni delegați ar trebui să fie în măsură să solicite sau să ordone orice măsuri disponibile pentru procurori în temeiul dreptului național în cazuri similare la nivel național. Ar trebui să se asigure disponibilitatea în toate situațiile în care măsura de investigare indicată există, dar poate să facă obiectul unor limitări, în conformitate cu dreptul național.

(63) În cazurile transfrontaliere, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe procurori europeni delegați asistenți, atunci când trebuie să se instrumenteze măsuri în alte state membre. În cazul în care pentru o astfel de măsură este necesară autorizarea judiciară, ar trebui să se specifice clar în care stat membru ar trebui să se obțină autorizarea, dar, în orice caz, ar trebui ca această autorizare să fie unică. În cazul în care o măsură de investigare este până la urmă refuzată de autoritățile judiciare, respectiv atunci când toate căile legale de atac au fost epuizate, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să retragă cererea sau ordinul.

(64) Posibilitatea prevăzută în prezentul regulament de a se recurge la instrumente juridice privind recunoașterea reciprocă sau cooperarea transfrontalieră nu ar trebui să înlocuiască normele specifice privind investigațiile transfrontaliere în temeiul prezentului regulament. Ea ar trebui mai degrabă să le completeze, pentru a se asigura că, atunci când o măsură este necesară într-o investigație transfrontalieră, dar nu este disponibilă în dreptul național pentru o situație pur internă, aceasta poate fi utilizată în conformitate cu dreptul național de punere în aplicare a instrumentului relevant la instrumentarea investigației sau a urmăririi penale.

(64a) Dispozițiile privind cooperarea transfrontalieră din prezentul regulament ar trebui să nu aducă atingere instrumentelor juridice existente care facilitează cooperarea transfrontalieră între alte autorități naționale decât cele de urmărire penală sau judiciare. Același lucru ar trebui să fie valabil pentru autoritățile naționale care cooperează pe baza dreptului administrativ.

(65) Dispozițiile referitoare la arestarea preventivă și predarea transfrontalieră nu ar trebui să aducă atingere procedurilor specifice din statele membre în care nu este necesară autorizarea judiciară pentru arestarea inițială a unei persoane suspecte sau acuzate.

(66) Procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să aibă dreptul de a emite sau de a solicita mandate de arestare europene în domeniul de competență al Parchetului European.

(67) Parchetul European ar trebui să aibă dreptul de a sesiza un caz la autoritățile naționale atunci când o investigație constată că infracțiunea la care se referă nu este de competența Parchetului. În cazul unei astfel de sesizări, autoritățile naționale ar trebui să își păstreze prerogativele depline în temeiul dreptului național cu privire la deschiderea, continuarea sau încheierea investigației.

(68) Prezentul regulament impune Parchetului European să exercite funcția unui procuror, ceea ce include luarea de decizii cu privire la inculparea unei persoane suspecte sau acuzate și alegerea statului membru ale cărui instanțe vor fi competente să soluționeze urmărirea penală. Decizia de inculpare a persoanei suspecte sau acuzate ar trebui, în principiu, să fie adoptată de camera permanentă competentă, pe baza unui proiect de decizie a procurorului european delegat, astfel încât să existe o politică comună în materie de urmărire penală. Camera permanentă ar trebui să aibă dreptul de a lua orice decizie în termen de 21 de zile de la primirea proiectului de decizie, inclusiv cu privire la solicitarea de dovezi suplimentare, înainte de a decide trimiterea în judecată, cu excepția unei decizii de închidere a cazului, emise în cazul în care procurorul european delegat a propus trimiterea în judecată.

(69) Statele membre ale căror instanțe vor fi competente să soluționeze urmărirea penală ar trebui alese de camera permanentă competentă pe baza unui set de criterii prevăzute de prezentul regulament. Camera permanentă ar trebui să adopte decizia pe baza unui raport și a unui proiect de decizie redactat de procurorul european delegat care instrumentează cazul, transmise de procurorul european însărcinat cu supravegherea împreună, dacă este necesar, cu propria evaluare. Procurorul european însărcinat cu supravegherea ar trebui să păstreze toate competențele de a transmite procurorului european delegat instrucțiuni specifice prevăzute de prezentul regulament.

(70) Probele prezentate de Parchetul European instanței nu ar trebui să fie declarate inadmisibile doar pe temeiul că au fost colectate într-un alt stat membru sau în conformitate cu dreptul unui alt stat membru, cu condiția ca instanța de judecată să considere că admiterea acestora respectă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare ale persoanei suspecte sau acuzate în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și în cartă, în special la titlul VI, în dreptul internațional și acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. În conformitate cu aceste principii, respectând totodată diferitele sisteme și tradiții juridice ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 67 alineatul (1) din TFUE, nicio dispoziție din prezentul regulament nu poate fi interpretată ca o interdicție adresată instanțelor de a aplica principii fundamentale de drept național privind caracterul echitabil al procedurii astfel cum se aplică în sistemele naționale, inclusiv în sistemele de tip common law.

(71) Având în vedere principiul legalității, investigațiile Parchetului European ar trebui să conducă, de regulă, la faza de judecată în instanțele naționale competente, în cazurile în care există probe suficiente și niciun temei juridic nu afectează urmărirea penală sau în cazul în care nu s-a aplicat o procedură simplificată de urmărire penală. Motivele pentru respingerea unui caz sunt enunțate în mod exhaustiv în prezentul regulament.

(72) Sistemele juridice naționale prevăd diferite tipuri de proceduri simplificate de urmărire penală, care pot sau nu să includă implicarea unei instanțe, de exemplu sub forma unor tranzacții cu persoana suspectă sau acuzată. În cazul în care există astfel de proceduri, procurorul european delegat ar trebui să aibă competența să le aplice în condițiile prevăzute în dreptul național și în situațiile prevăzute de prezentul regulament. Aceste situații ar trebui să includă cazuri în care prejudiciul final cauzat de infracțiune nu este semnificativ după o eventuală recuperare a unei sume corespunzătoare prejudiciului. Ținând seama de interesul ca Parchetul European să dispună de o politică coerentă și eficace de urmărire penală, camera permanentă competentă ar trebui să fie întotdeauna invitată să consimtă la utilizarea respectivelor proceduri. Dacă procedura simplificată a fost aplicată cu succes, cazul ar trebui să fie în cele din urmă închis.

(73) Prezentul regulament impune Parchetului European să respecte, în special, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, astfel cum sunt consacrate în articolele 47 și 48 din cartă. Articolul 50 din cartă, care protejează dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori în proceduri penale pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*) garantează că nu va exista o dublă trimitere în judecată ca urmare a urmăririlor penale întreprinse de Parchetul European. Activitățile Parchetului European ar trebui, astfel, să fie exercitate în deplină conformitate cu aceste drepturi și regulamentul [...] ar trebui să se aplice și să se interpreteze în consecință.

[...]

(75) Articolul 82 alineatul (2) din tratat permite Uniunii să stabilească norme minime privind drepturile persoanelor fizice în cadrul procedurilor penale pentru a garanta respectarea dreptului la apărare și la un proces echitabil. Aceste norme minime au fost instituite treptat de către legiuitorul Uniunii în directive privind drepturi specifice.

(76) Drepturile la apărare prevăzute în legislația relevantă a Uniunii, cum ar fi Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale, Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica după arestare, Directiva 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, Directiva 2016/xxx/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind asistența judiciară provizorie pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt private de libertate și asistența judiciară în cadrul procedurilor aferente mandatului european de arestare, astfel cum au fost transpuse în dreptul național, ar trebui să se aplice în cazul activităților Parchetului European. Orice persoană suspectată sau acuzată față de care Parchetul European inițiază o investigație ar trebui să beneficieze de aceste drepturi, precum și de drepturile prevăzute în dreptul național de a solicita numirea de experți sau audierea de martori, sau furnizarea în alt mod de probe, în numele apărării, de către Parchetul European.

(77) Articolul 86 alineatul (3) din tratat permite legiuitorului Uniunii să stabilească normele aplicabile în cazul controlului jurisdicțional al actelor de procedură adoptate de Parchetul European în îndeplinirea funcțiilor sale. Această competență acordată legiuitorului Uniunii reflectă natura specifică a atribuțiilor și structurii Parchetului European, care este diferită de cea a tuturor celorlalte organisme și agenții ale Uniunii și presupune norme speciale în ceea ce privește controlul jurisdicțional.

(78) În conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din tratat, Parchetul European exercită acțiunea publică în fața instanțelor competente din statele membre. Actele întreprinse de Parchetul European în cursul investigațiilor sale sunt strâns legate de etapa urmăririi penale care poate decurge din acestea și poate produce efecte în sistemul juridic al statelor membre. În multe cazuri, aceste acte vor fi întreprinse de autoritățile naționale de respectare a legii, care acționează în conformitate cu instrucțiunile Parchetului European, uneori în urma obținerii autorizației unei instanțe naționale. Prin urmare, este adecvat să se considere că actele de procedură ale Parchetului European care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți ar trebui să facă obiectul controlului de către instanțele competente la nivel național, în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute de dreptul național.

Aceasta ar trebui să asigure că actele de procedură ale Parchetului European adoptate înainte de punerea sub acuzare și destinate să producă efecte juridice față de terți (o categorie care include suspectul, victima și alte persoane interesate ale căror drepturi ar putea fi afectate în mod negativ de aceste acte) sunt supuse controlului jurisdicțional al instanțelor naționale. Actele de procedură referitoare la alegerea statului membru ale cărui instanțe vor fi competente pentru desfășurarea acțiunii penale, fapt care urmează să fie determinat pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament, sunt destinate să producă efecte juridice față de terți și ar trebui, prin urmare, să facă obiectul controlului jurisdicțional în fața instanțelor naționale, cel mai târziu în etapa de judecată.

Acțiunile în fața instanțelor naționale competente pentru omisiunea Parchetului European de a acționa sunt cele în legătură cu acte de procedură pe care Parchetul este obligat legal să le adopte și care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți. În cazul în care dreptul național prevede un control jurisdicțional cu privire la actele de procedură care nu sunt destinate să producă efecte juridice față de terți sau pentru acțiuni în justiție privind omisiunea de a acționa, prezentul regulament nu ar trebui să fie interpretat ca înlocuind sau ca având un impact asupra acestor dispoziții juridice. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă un control jurisdicțional de către instanțele naționale competente privind acte de procedură care nu produc efecte juridice față de terți, cum ar fi numirea experților sau rambursarea cheltuielilor cu martorii.

În cele din urmă, dispozițiile din prezentul regulament nu au un impact asupra competențelor instanței de judecată naționale.

(79) Legalitatea actelor de procedură ale Parchetului European care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți ar trebui să fie supusă controlului jurisdicțional în fața instanțelor naționale. În această privință, ar trebui să fie asigurate căi de atac efective în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din TUE. În plus, după cum se subliniază în jurisprudența Curții de Justiție, normele procedurale naționale care reglementează acțiuni pentru protecția drepturilor individuale conferite de dreptul Uniunii nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor acțiuni naționale similare (principiul echivalenței) și nu trebuie să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii (principiul eficacității).

Atunci când controlează legalitatea acestor acte, instanțele naționale pot face aceasta pe baza dreptului Uniunii, inclusiv a prezentului regulament și, de asemenea, pe baza dreptului național care se aplică în măsura în care o chestiune nu face obiectul prezentului regulament. După cum se subliniază în jurisprudența Curții de Justiție, instanțele naționale ar trebui să adreseze întotdeauna Curții de Justiție întrebări preliminare în cazul în care au îndoieli cu privire la validitatea actelor respective în raport cu dreptul Uniunii.

Cu toate acestea, ele nu pot adresa Curții de Justiție întrebări preliminare privind validitatea actelor de procedură ale Parchetului European în ceea ce privește dreptul procedural național sau măsurile naționale de transpunere a directivelor, chiar dacă prezentul regulament face trimitere la acestea. Totuși, aceasta nu aduce atingere trimiterilor preliminare privind interpretarea oricărei dispoziții de drept primar, inclusiv Tratatul și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sau interpretării și validității oricărei dispoziții a dreptului derivat al Uniunii, inclusiv prezentul regulament și directivele aplicabile. În plus, prezentul regulament nu exclude posibilitatea ca instanțele naționale să controleze validitatea actelor de procedură ale Parchetului European destinate să producă efecte juridice față de terți în ceea ce privește principiul proporționalității, astfel cum este înscris în dreptul național.

(80) Dispozițiile prezentului regulament privind controlul jurisdicțional nu modifică competențele Curții de Justiție de a controla deciziile administrative ale Parchetului respectiv, care sunt destinate să aibă efecte juridice în raport cu terții, și anume deciziile care nu sunt luate în exercitarea funcțiilor de investigare, urmărire penală și trimitere în judecată. Prezentul regulament nu aduce atingere nici posibilității ca un stat membru, Parlamentul European, Consiliul sau Comisia să introducă acțiuni în anulare, în conformitate cu articolul 263 al doilea paragraf din TFUE și cu articolul 265 primul paragraf din TFUE, nici procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolelor 258 și 259 din TFUE.

(82) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹ se aplică în cazul prelucrării de date administrative cu caracter personal efectuate de Parchetul European.

(83) Este necesar să fie asigurată aplicarea consecventă și omogenă a normelor de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal pe întreg teritoriul Uniunii.

¹ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(84) În Declarația 21 cu privire la protecția datelor cu caracter personal în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești, anexată la actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, conferința a recunoscut că s-ar putea dovedi necesare norme specifice privind protecția datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești în temeiul articolului 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere natura specifică a acestor domenii.

(86) Normele prezentului regulament privind protecția datelor cu caracter personal ar trebui interpretate și aplicate în conformitate cu interpretarea și aplicarea Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, care se va aplica prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile competente ale statelor membre în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor.

(88) Principiul prelucrării echitabile a datelor din domeniul protecției datelor cu caracter personal este o noțiune distinctă de dreptul la un proces echitabil, astfel cum este definit la articolul 47 din Cartă și la articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

(89) Dispozițiile privind protecția datelor din prezentul regulament nu aduc atingere normelor aplicabile privind admisibilitatea datelor cu caracter personal ca probe în procedurile judiciare penale.

(90) Toate statele membre sunt afiliate la Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol). Pentru a-și îndeplini misiunea, Interpol primește, stochează și difuzează date cu caracter personal pentru a ajuta autoritățile competente să prevină și să combată criminalitatea internațională. Prin urmare, este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Uniune și Interpol prin promovarea unui schimb eficient de date cu caracter personal, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal. Atunci când se transferă date cu caracter personal de la Parchetul European către Interpol și către țările care au membri delegați la Interpol, ar trebui să se aplice prezentul regulament, în special dispozițiile privind transferurile internaționale. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor specifice stabilite în Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului² și în Decizia 2007/533/JAI a Consiliului³.

(91) Atunci când Parchetul European transferă date operaționale cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale ori către Interpol în temeiul unui acord internațional încheiat în conformitate cu articolul 218 din tratat, măsurile adecvate de siguranță prezentate cu privire la protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice ar trebui să garanteze respectarea dispozițiilor privind protecția datelor din prezentul regulament.

(93) Pentru a se asigura eficacitatea, fiabilitatea și consecvența monitorizării respectării și aplicării prezentului regulament în ceea ce privește datele operaționale cu caracter personal, astfel cum solicită articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale, prezentul regulament ar trebui să stabilească atribuțiile Autorității Europene pentru Protecția Datelor, precum și competențe efective, inclusiv competențe de investigare, corective și de consiliere, care constituie mijloace necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acesteia. Cu toate acestea, competențele Autorității Europene pentru Protecția Datelor nu ar trebui să afecteze în mod necuvenit normele speciale de procedură penală, inclusiv cele referitoare la investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor, sau independența justiției.

² Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului din 24 ianuarie 2005 privind schimbul de anumite date cu Interpol (JO L 27, 29.1.2005, p. 61).

³ Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 205, 7.8.2007, p. 63).

(94) Pentru a permite Parchetului European să își îndeplinească atribuțiile și să țină cont de evoluțiile din domeniul tehnologiei informației și să aibă în vedere progresele societății informaționale, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește modificarea datelor cu caracter personal și a categoriilor de persoane vizate enumerate în anexă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special, pentru a se asigura o participare echitabilă la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupului de experți al Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.

(95) Parchetul European ar trebui să funcționeze în strânsă colaborare cu alte instituții, organisme, oficii și agenții ale Uniunii pentru a facilita exercitarea funcțiilor sale în temeiul prezentului regulament și să stabilească, dacă este necesar, acorduri formale privind norme detaliate referitoare la schimbul de informații și cooperare. O atenție deosebită ar trebui acordată cooperării cu Europol și OLAF pentru a evita suprapunerile și a permite Parchetului European să obțină informațiile relevante de care acestea dispun, precum și să se bazeze pe analiza lor în cadrul anumitor investigații.

(96) Parchetul European ar trebui să fie în măsură să obțină toate informațiile relevante care sunt de competența sa stocate în bazele de date și în registrele instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

(97) Parchetul European și Eurojust ar trebui să devină parteneri și ar trebui să coopereze în chestiuni operaționale, în conformitate cu mandatele lor respective. Această cooperare poate implica toate investigațiile desfășurate de Parchetul European atunci când sunt considerate a fi necesare sau adecvate schimbul de informații sau coordonarea măsurilor de investigare în ceea ce privește cazurile care țin de competența Eurojustului. Oricând Parchetul European solicită această cooperare din partea Eurojust, Parchetul European ar trebui să țină legătura cu membrul național din Eurojust al statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. Cooperarea operațională poate implica, de asemenea, țări terțe care au încheiat un acord de cooperare cu Eurojust.

(98) Parchetul European și OLAF ar trebui să stabilească și să întrețină o cooperare strânsă menită să asigure complementaritatea mandatelor lor respective și să evite duplicarea. În această privință, OLAF ar trebui, în principiu, să nu deschidă nicio anchetă administrativă paralelă cu o investigație instrumentată de Parchetul European privind aceleași fapte. Aceasta nu ar trebui, totuși, să aducă atingere competenței OLAF de a deschide din proprie inițiativă o anchetă administrativă, în strânsă consultare cu Parchetul European.

(99) În toate acțiunile de sprijinire a Parchetului European, OLAF va acționa independent de Comisie, în conformitate cu Regulamentul (EC, Euratom) nr. 883/2013.

(100) În cazurile în care nu efectuează o investigație, Parchetul European ar trebui să poată să furnizeze informații adecvate OLAF, pentru ca acesta să aibă în vedere măsuri adecvate în conformitate cu mandatul său. În special, Parchetul European ar putea avea în vedere informarea OLAF în cazurile în care nu există motive întemeiate să creadă că se săvârșește sau s-a săvârșit o infracțiune care intră în sfera de competență a Parchetului, dar poate fi adecvată o anchetă administrativă din partea OLAF, sau în cazurile în care Parchetul European respinge un caz și este de dorit sesizarea OLAF pentru urmărire sau recuperare administrativă. Atunci când furnizează informații, Parchetul European poate solicita ca OLAF să analizeze dacă deschide o anchetă administrativă sau dacă ia alte măsuri de urmărire sau de monitorizare administrativă, în special în vederea instituirii de măsuri asigurătorii, a recuperării sau a acțiunii disciplinare, în conformitate cu Regulamentul (EC, Euratom) nr. 883/2013.

(100a) În măsura în care procedurile de recuperare sunt amânate ca urmare a deciziilor luate de Parchetul European în legătură cu investigațiile sau urmăririle penale în temeiul prezentului regulament, nu ar trebui să se considere că este vorba de o greșeală sau o neglijență din partea statelor membre în ceea ce privește procedurile de recuperare, în sensul articolului 122 din Regulamentul 1303/2013⁴.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

(101) Parchetul European ar trebui să permită instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, precum și altor victime să ia măsuri corespunzătoare. Aceasta poate include luarea unor măsuri asigurătorii, în special pentru a preveni orice fapte ilegale care se repetă sau pentru a proteja reputația Uniunii sau pentru a le permite să intervină în calitate de parte civilă în proceduri în conformitate cu dreptul național. Schimbul de informații ar trebui să aibă loc cu respectarea deplină a independenței Parchetului European și, numai în măsura în care este posibil, fără a aduce atingere bunei desfășurări și confidențialității investigațiilor.

(102) În măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Parchetul European ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să stabilească și să întrețină relații de cooperare cu autoritățile din țări terțe și cu organizațiile internaționale. În sensul prezentului regulament, organizații internaționale înseamnă organizațiile internaționale și organismele de drept internațional public aflate în subordinea lor sau alte organisme care sunt înființate printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în baza unui astfel de acord, precum și Interpol.

(102a) În cazul în care identifică o necesitate operațională de cooperare cu o țară terță sau cu o organizație internațională, colegiul ar trebui să fie în măsură să propună Consiliului ca acesta din urmă să atragă atenția Comisiei asupra necesității unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau a unei recomandări de deschidere a negocierilor privind un acord internațional.

Până la încheierea unor noi acorduri internaționale de către Uniune sau aderarea Uniunii la acordurile multilaterale încheiate deja de statele membre în special cu privire la asistența judiciară în materie penală, statele membre ar trebui să faciliteze exercitarea de către Parchetul European a funcțiilor sale în conformitate cu principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din TUE. În cazul în care acest lucru este permis în temeiul acordului multilateral relevant și sub rezerva acceptării de către țara terță, statele membre ar trebui să recunoască și, dacă este cazul, să notifice Parchetul European în calitate de autoritate competentă, în scopul punerii în aplicare a respectivelor acorduri multilaterale. Acest lucru poate implica, în unele cazuri, o modificare a respectivelor acorduri, dar renegocierea unor astfel de acorduri nu ar trebui să fie considerată drept o etapă obligatorie, deoarece s-ar putea să nu fie întotdeauna posibilă. Statele membre pot, de asemenea, să notifice Parchetul European în calitate de autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a altor acorduri internaționale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de acestea, inclusiv prin intermediul unei modificări la acordurile respective.

În cazul în care notificarea Parchetului European în calitate de autoritate competentă în sensul acordurilor multilaterale încheiate deja de statele membre cu țări terțe nu este posibilă sau nu este acceptată de către țările terțe și până la aderarea Uniunii la astfel de acorduri internaționale, procurorii europeni delegați pot utiliza statutul lor de procurori naționali în raport cu țările terțe respective, cu condiția ca aceștia să informeze și, după caz, să se străduiască să obțină consimțământul din partea autorităților țărilor terțe cu privire la faptul că probele colectate din aceste țări terțe pe baza respectivelor acorduri internaționale vor fi utilizate în investigațiile și urmărirea penală desfășurate de Parchetul European.

Parchetul European ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să se bazeze pe principiul reciprocității sau al curtoaziei internaționale față de autoritățile țărilor terțe. Acest lucru ar trebui însă să fie efectuat de la caz la caz, în limitele competenței materiale a Parchetului European și sub rezerva unor eventuale condiții stabilite de autoritățile din țări terțe.

(102aa) Statele membre neparticipante nu au obligații în temeiul prezentului regulament. După caz, Comisia înaintează propuneri pentru a asigura cooperarea judiciară eficientă în materie penală între Parchetul European și statele membre care nu au obligații în temeiul prezentului regulament. Aceasta ar trebui să vizeze, în special, normele privind asistența judiciară în materie penală și extradare, respectând pe deplin acquis-ul Uniunii în acest domeniu, precum și principiul cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) din TUE].

(103) Pentru a garanta deplina autonomie și independență a Parchetului European, ar trebui să se acorde acestuia un buget autonom, ale cărui venituri să provină în principal dintr-o contribuție de la bugetul Uniunii. Regimul financiar, bugetar și de personal al Parchetului European ar trebui să respecte standardele relevante ale Uniunii aplicabile organismelor menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului, ținând seama totuși de caracterul unic al competenței Parchetului European de a efectua investigații și urmărirea penală la nivelul Uniunii.

(104) Costurile măsurilor de investigare ale Parchetului European ar trebui să fie acoperite, în principiu, de autoritățile naționale însărcinate cu executarea lor. Costurile excepțional de ridicate pentru măsurile de investigare, precum avizele complexe ale experților, operațiile polițienești extinse sau activitățile de supraveghere pe durate lungi de timp ar putea fi rambursate parțial de Parchet, inclusiv, după caz, prin realocarea resurselor de la alte linii bugetare ale Parchetului European sau prin modificarea bugetului în conformitate cu prezentul regulament și cu normele financiare aplicabile.

Atunci când pregătește propunerea pentru proiectul provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor, directorul administrativ ar trebui să țină seama de necesitatea ca Parchetul să ramburseze măsurile de investigare extrem de costisitoare acceptate de camera permanentă.

(104a) Cheltuielile operaționale ale Parchetului European sunt acoperite din bugetul Parchetului European. Acestea ar trebui să includă comunicarea operațională între procurorul european delegat și nivelul central al Parchetului European, cum ar fi costurile de livrare a corespondenței, cheltuielile de deplasare, traducerile necesare pentru funcționarea internă a Parchetului European, și alte costuri care nu au fost suportate anterior de statele membre în timpul investigației care sunt realizate doar datorită faptului că Parchetul European și-a asumat responsabilități pentru investigarea și urmărirea penală. Cu toate acestea, costurile suportate de biroul procurorilor europeni delegați și de activitatea de secretariat a acestuia ar trebui să fie suportate de statele membre.

(105) Colegiul ar trebui, în principiu, să delege întotdeauna directorului administrativ competențele conferite autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți de a încheia contracte de muncă, cu excepția cazului în care circumstanțe specifice fac necesară exercitarea acestei competențe de către colegiu.

(106) Directorul administrativ, în calitate de ordonator de credite, răspunde de punerea în aplicare a bugetului Parchetului European. Atunci când consultă camera permanentă în privința unor măsuri de investigare excepțional de costisitoare, directorul administrativ este responsabil pentru decizia cu privire la cuantumul grantului care urmează să fie atribuit, pe baza resurselor financiare disponibile și în conformitate cu criteriile stabilite în regulamentul intern de procedură.

(107) Remunerarea procurorilor europeni delegați, în calitatea lor de consilieri speciali, care va fi stabilită prin intermediul unui acord direct, ar trebui să se bazeze pe o decizie specifică pe care trebuie să o adopte colegiul. Respectiva decizie ar trebui, printre altele, să asigure că procurorii europeni delegați, în cazul specific în care vor exercita și funcții în calitate de procurori naționali în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), vor continua, în principiu, să fie plătiți în calitate de procurori naționali și că remunerarea primită în calitatea de consultant special se va referi numai la echivalentul activității desfășurate în numele Parchetului European în calitatea de procuror european delegat. Fiecare stat membru își menține competența de a stabili în legislația sa, în conformitate cu legislația Uniunii, condițiile pentru acordarea de prestații în cadrul regimului general de asigurări sociale din țările lor.

(107a) Pentru ca Parchetul să fie pe deplin operațional la data care urmează a fi stabilită, acesta va avea nevoie de personal cu experiență în cadrul instituțiilor, organismelor sau agențiilor Uniunii. În vederea satisfacerii acestei necesități, recrutarea, de către Parchet, de agenți temporari și agenți contractuali care lucrează deja în instituții, organisme sau agenții ale Uniunii ar trebui să fie facilitată prin garantarea continuității drepturilor contractuale ale acestor membri ai personalului în cazul recrutării de către Parchet în faza sa de instituire, până la [30 iunie 2020]⁵.

(108) Procedurile Parchetului European ar trebui să fie transparente în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE, iar colegiul ar trebui să adopte dispoziții specifice privind modul în care se garantează dreptul de acces public la documente. Nimic din prezentul regulament nu este menit să restricționeze dreptul de acces public la documente, în măsura în care acest drept este garantat în Uniune și în statele membre, în special în temeiul articolului 42 din cartă și în temeiul altor dispoziții relevante.

⁵ La un an de la data la care Parchetul devine operațional, în conformitate cu decizia menționată la articolul 75 alineatul (2).

(109) Normele generale de transparență aplicabile agențiilor Uniunii ar trebui să se aplice și Parchetului European, însă numai în ceea ce privește alte documente decât dosarele, inclusiv imaginile electronice ale acestor dosare, pentru a nu pune în pericol în niciun fel cerința de confidențialitate în activitatea sa operațională. La fel, anchetele administrative întreprinse de Ombudsmanul European ar trebui să respecte cerința de confidențialitate a Parchetului European. În vederea asigurării integrității investigațiilor și urmăririlor penale ale Parchetului, documentele referitoare la activitatea operațională nu ar trebui să fie reglementate de normele de transparență.

(110) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.

(111) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

**REGULAMENT AL CONSILIULUI
de instituire a Parchetului European**

**CAPITOLUL I
OBIECT ȘI DEFINIȚII**

Articolul 1

Obiect

Prin prezentul regulament se instituie Parchetul European și se stabilesc normele privind funcționarea acestuia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;
- (b) „interese financiare ale Uniunii” înseamnă toate veniturile, cheltuielile și bunurile acoperite de, dobândite prin sau datorate bugetului Uniunii și bugetelor instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate în temeiul tratatelor, precum și bugetelor gestionate și monitorizate de acestea;
- (c) „personalul Parchetului European” înseamnă personalul la nivel central care sprijină colegiul, camerele permanente, procurorul-șef european, procurorii europeni, procurorii europeni delegați și directorul administrativ în activitatea de zi cu zi a acestora, în îndeplinirea atribuțiilor Parchetului în temeiul prezentului regulament;
- (f) „procurorul european delegat care instrumentează cazul” înseamnă procurorul european delegat responsabil pentru investigațiile și urmărirea penală pe care le-a inițiat, care i-au fost alocate sau pe care le-a preluat în temeiul dreptului de evocare în conformitate cu articolul 22a;
- (g) „procurorul european delegat asistent” înseamnă procurorul european delegat, situat în statul membru, altul decât statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, în care se desfășoară o investigație sau o altă măsură care i-a fost atribuită.

- (h) „date cu caracter personal” înseamnă orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, mentale, economice, culturale sau sociale;
- (i) „prelucrare” înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvoltarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea;
- (j) „restricționarea prelucrării” înseamnă marcarea datelor cu caracter personal stocate cu scopul de a limita prelucrarea viitoare a acestora;
- (k) „creare de profiluri” înseamnă orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal care constă în utilizarea datelor cu caracter personal pentru a evalua anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică, în special pentru a analiza sau prevedea aspecte privind performanța la locul de muncă, situația economică, sănătatea, preferințele personale, interesele, fiabilitatea, comportamentul, locul în care se află persoana fizică respectivă sau deplasările acesteia;
- (l) „pseudonimizare” înseamnă prelucrarea datelor cu caracter personal într-un asemenea mod încât acestea să nu mai poată fi atribuite unei anume persoane vizate fără a se utiliza informații suplimentare, cu condiția ca aceste informații suplimentare să fie stocate separat și să facă obiectul unor măsuri de natură tehnică și organizatorică care să asigure neatribuirea respectivelor date cu caracter personal unei persoane fizice identificate sau identificabile;
- (m) „sistem de evidență a datelor” înseamnă orice set structurat de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie ele centralizate, descentralizate sau repartizate după criterii funcționale sau geografice;
- (n) „operator” înseamnă Parchetul European sau altă autoritate competentă care, singură sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal; atunci când scopurile și mijloacele prelucrării sunt stabilite prin dreptul Uniunii sau dreptul statului membru, operatorul sau criteriile specifice pentru desemnarea acestuia pot fi prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul statului membru;
- (o) „persoană împuternicită de operator” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care prelucrează datele cu caracter personal în numele operatorului;

- (p) „destinatar” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau orice alt organism căruia îi sunt transmise datele cu caracter personal, fie că aceasta este sau nu o parte terță. Cu toate acestea, autoritățile publice din statele membre, altele decât autoritățile competente definite la articolul 3 punctul 7 litera (a) din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁶, cărora li se comunică date cu caracter personal în cadrul unei anumite investigații a Parchetului European, nu sunt considerate destinatari; prelucrarea acestor date de către autoritățile publice respective respectă normele aplicabile în materie de protecție a datelor, în conformitate cu scopurile prelucrării;
- (q) „încălcarea securității datelor cu caracter personal” înseamnă o încălcare a securității care duce, în mod accidental sau ilegal, la distrugerea, pierderea, modificarea sau dezvăluirea neautorizată a datelor cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate într-un alt mod sau la accesul neautorizat la acestea;
- (r) „date administrative cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European, cu excepția datelor operaționale cu caracter personal;
- (s) „date operaționale cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European pentru îndeplinirea scopurilor prevăzute la articolul 37;
- (t) „date genetice” înseamnă datele cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice, care oferă informații unice privind fiziologia sau sănătatea persoanei respective și care rezultă în special în urma unei analize a unei mostre de material biologic recoltate de la persoana în cauză;
- (u) „date biometrice” înseamnă date cu caracter personal care rezultă în urma unor tehnici de prelucrare specifice referitoare la caracteristicile fizice, fiziologice sau comportamentale ale unei persoane fizice care permit sau confirmă identificarea unică a respectivei persoane, cum ar fi imaginile faciale sau datele dactiloscopice;

⁶ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

- (v) „date privind sănătatea” înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care dezvăluie informații despre starea de sănătate a acesteia;
- (w) „autoritate de supraveghere” înseamnă o autoritate publică independentă instituită de un stat membru în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁷ sau în temeiul articolului 41 din Directiva (UE) 2016/680;
- (x) „organizație internațională” înseamnă o organizație și organismele sale subordonate reglementate de dreptul internațional public sau orice alt organism care este instituit printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în temeiul unui astfel de acord.

⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

CAPITOLUL II

Instituirea, atribuțiile și principiile de bază ale Parchetului European

Articolul 3

Instituire

- (1) Parchetul European este instituit ca organism al Uniunii.
- (2) Parchetul European are personalitate juridică.
- (3) Parchetul European cooperează cu Eurojust și se bazează pe sprijinul Eurojust în conformitate cu articolul 57.

Articolul 4

Atribuții

Parchetul European are competența de a investiga, de a urmări penal și de a trimite în judecată pe autorii infracțiunilor care afectează interesele financiare ale Uniunii [prevăzute în Directiva 2017/xx/UE și stabilite în prezentul regulament] și pe complicii acestora. În acest sens, Parchetul European desfășoară investigații, efectuează acte de urmărire penală și exercită funcțiile procurorului în cadrul instanțelor competente din statele membre, până la finalizarea cazului.

Articolul 5

Principiile de bază ale activităților

- (1) Parchetul European se asigură că activitățile sale respectă drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (2) Parchetul European este obligat să respecte principiile statului de drept și proporționalității în toate activitățile sale.
- (3) Investigațiile și urmărirea penală desfășurate în numele Parchetului European sunt reglementate de prezentul regulament. Dreptul național se aplică în măsura în care un aspect nu este reglementat de prezentul regulament. Dacă prezentul regulament nu prevede altfel, dreptul național aplicabil este dreptul statului membru al cărui procuror european delegat instrumentează cazul în conformitate cu articolul 12 alineatul (1). Atunci când un aspect este reglementat de dreptul național și de prezentul regulament, prevalează acesta din urmă.
- (4) Parchetul European își desfășoară investigațiile în mod imparțial și caută toate probele relevante, atât incriminatorii, cât și dezincriminatorii.
- (5) Parchetul European inițiază și desfășoară investigațiile fără întârzieri nejustificate.
- (6) Autoritățile naționale competente asistă și sprijină în mod activ investigațiile și urmărirea penală desfășurate de Parchetul European. Orice acțiune, politică sau procedură în temeiul prezentului regulament se orientează după principiul cooperării loiale.

Articolul 6

Independență și răspundere

- (1) Parchetul European este independent. Procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, procurorii europeni, procurorii europeni delegați, directorul administrativ, precum și personalul Parchetului European acționează în interesul Uniunii în ansamblu, astfel cum este definit prin lege, nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nicio persoană din afara Parchetului European, de la niciun stat membru sau instituție, organism, oficiu sau agenție a Uniunii în exercitarea îndatoririlor care le revin în temeiul prezentului regulament. Statele membre și instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile Uniunii respectă independența Parchetului European și nu încearcă să îl influențeze în exercitarea atribuțiilor sale.
- (2) Parchetul European răspunde în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei Europene pentru activitățile sale generale și prezintă rapoarte anuale în conformitate cu articolul 6a.

Articolul 6a

Raportare

- (1) În fiecare an, Parchetul European elaborează și pune la dispoziție un raport anual privind activitățile sale generale, în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, și îl publică. Acesta transmite raportul Parlamentului European și parlamentelor naționale, precum și Consiliului și Comisiei.
- (2) Procurorul-șef european se prezintă o dată pe an în fața Parlamentului European și a Consiliului, precum și în fața parlamentelor naționale, la cererea acestora, pentru a raporta cu privire la activitățile generale ale Parchetului European, fără a aduce atingere obligației Parchetului European de discreție și de confidențialitate în ceea ce privește cazurile individuale și datele cu caracter personal. Procurorul-șef european poate fi înlocuit de unul dintre adjuncții săi la audierile organizate de către parlamentele naționale.

CAPITOLUL III
STATUTUL, STRUCTURA ȘI ORGANIZAREA PARCHETULUI
EUROPEAN
SECȚIUNEA 1

STATUTUL ȘI STRUCTURA PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 7

Structura Parchetului European

- (1) Parchetul European este un organism indivizibil al Uniunii, care funcționează ca un parchet unic cu o structură descentralizată.
- (2) Parchetul European este organizat la nivel central și la nivel descentralizat.
- (3) Nivelul central este reprezentat de un parchet central situat la sediu. Parchetul central este alcătuit din colegiu, camerele permanente, procurorul-șef european, adjuncții săi, procurorii europeni și directorul administrativ.
- (4) Nivelul descentralizat este alcătuit din procurori europeni delegați situați în statele membre.
- (5) Parchetul central și procurorii europeni delegați sunt asistați de personalul Parchetului European în îndeplinirea sarcinilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 8

Colegiul

- (1) Colegiul Parchetului European este alcătuit din procurorul-șef european și din câte un procuror european pentru fiecare stat membru. Procurorul-șef european prezidează reuniunile colegiului și răspunde de pregătirea acestora.
- (2) Colegiul se reunește periodic și este responsabil de controlul general al activităților Parchetului. Acesta ia decizii privind chestiuni strategice și chestiuni generale derivate din cazuri individuale, în special pentru a asigura coerența, eficiența și consecvența politicii Parchetului European în materie de urmărire penală în întreaga Uniune, precum și cu privire la o serie de alte chestiuni, astfel cum se menționează în prezentul regulament. Colegiul nu este implicat în decizii operaționale în cazuri individuale. Regulamentul intern de procedură prevede modalitățile exercitării de către colegiu a activităților de supraveghere generală și de luare a deciziilor privind chestiuni strategice și probleme generale, în conformitate cu prezentul articol.
- (3) La propunerea procurorului-șef european și în conformitate cu regulamentul intern de procedură, colegiul instituie camere permanente.
- (4) Colegiul adoptă regulamentul intern de procedură al Parchetului European în conformitate cu articolul 16 și prevede de asemenea responsabilitățile pentru executarea funcțiilor ale membrilor colegiului, precum și ale personalului Parchetului European.
- (5) Dacă nu se specifică altfel în prezentul regulament, colegiul adoptă decizii prin majoritate simplă. Orice membru al colegiului are dreptul de a iniția votarea privind aspecte care urmează a fi decise de către colegiu. Fiecare membru al colegiului dispune de un vot. Procurorul-șef european dispune de votul decisiv în caz de egalitate de voturi cu privire la orice aspect care trebuie să fie decise de către colegiu.

Articolul 9

Camerele permanente

- (1) Camera permanentă este prezidată de procurorul-șef european sau de unul dintre adjuncții săi sau de către un procuror european numit în calitate de președinte în conformitate cu regulamentul intern de procedură. În plus față de președinte, camera permanentă are doi membri permanenți. Numărul de camere permanente, alcătuirea acestora și repartizarea competențelor între camere țin seama în mod corespunzător de necesitățile operaționale ale Parchetului și se stabilește în conformitate cu regulamentul intern de procedură.

Acestea asigură o distribuire echitabilă a volumului de lucru pe baza unui sistem de alocare aleatorie a cazurilor și, în situații excepționale, prevăd proceduri care să permită, atunci când este necesar pentru a se asigura buna funcționare a Parchetului, abateri de la principiul alocării aleatorii printr-o decizie a procurorului-șef european.

- (2) Camerele permanente monitorizează și direcționează investigațiile și urmărirea penală desfășurate de procurorii europeni delegați în conformitate cu prezentul articol alineatele (3), (3a) și (4). Acestea asigură, de asemenea, coordonarea investigațiilor și urmărirea penală în cazurile transfrontaliere, precum și punerea în aplicare a deciziilor luate de colegiu în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).
- (3) Camerele permanente iau următoarele decizii în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de prezentul regulament, după caz și după revizuirea unui proiect de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul:
- (a) trimiterea în judecată în conformitate cu articolul 30 alineatele (1), (2) și (3);
 - (b) închiderea unui caz în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) literele (a)-(f);
 - (c) aplicarea unei proceduri simplificate de urmărire penală și instruirea procurorului european delegat să acționeze în vederea închiderii finale a cazului în conformitate cu articolul 34;
 - (d) trimiterea unui caz către autoritățile naționale în conformitate cu articolul 28a alineatul (1) sau (2);
 - (e) redeschiderea unei investigații în conformitate cu articolul 33 alineatul (2).

- (3a) Atunci când este necesar, camerele permanente iau următoarele decizii în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de prezentul regulament:
- (a) dau instrucțiuni procurorului european delegat să inițieze o investigație în conformitate cu normele de la articolul 22 alineatele (1)-(4) în cazul în care nu a fost inițiată nicio investigație;
 - (b) dau instrucțiuni procurorului european delegat să își exercite dreptul de evocare în conformitate cu articolul 22a alineatul (5) atunci când cazul nu a fost evocat;
 - (c) transmit colegiului aspecte strategice sau chestiuni generale care decurg din cazuri individuale în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);
 - (d) alocă un caz în conformitate cu articolul 22 alineatul (3);
 - (e) realocă un caz în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) sau articolul 23 alineatul (3);
 - (i) aprobă decizia unui procuror european de a efectua investigația el însuși sau ea însăși în conformitate cu articolul 23 alineatul (4).
- (4) Camera permanentă competentă, acționând prin intermediul procurorului european care supraveghează o investigație sau o urmărire penală, poate da instrucțiuni, într-un caz specific, în conformitate cu dreptul național aplicabil, procurorului european delegat care instrumentează cazul, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru instrumentarea eficientă a investigației sau a urmăririi penale sau în interesul justiției sau pentru a asigura funcționarea coerentă a Parchetului European.
- (5) Camera permanentă adoptă decizii prin majoritate simplă. Camera votează la solicitarea oricărui dintre membrii săi. Fiecare membru dispune de un singur vot. Președintele dispune de votul decisiv în caz de egalitate de voturi. Deciziile se iau în urma deliberării din cadrul reuniunilor camerelor, după caz, pe baza proiectului de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul.

Toate materialele unui caz se pun la cerere la dispoziția camerei permanente competente în vederea pregătirii deciziilor.

- (5a) Camerele permanente pot decide să își delege competența de a adopta decizii în temeiul alineatului (3) litera (a) sau (b) și, în ultimul caz, numai în ceea ce privește normele stabilite la articolul 33 alineatul (1) literele (a)-(e) procurorului european care supraveghează cazul în conformitate cu articolul 11 alineatul (1), în cazurile în care această delegare poate fi justificată temeinic pe baza unor motive ce țin de gradul de gravitate al infracțiunii sau de complexitatea procedurilor în cazul individual, cu privire la o infracțiune care a cauzat sau riscă să cauzeze prejudicii intereselor financiare ale Uniunii în valoare de mai puțin de 100 000 EUR. Regulamentul intern de procedură stabilește orientări cu scopul de a asigura o aplicare consecventă în cadrul Parchetului.

Camera permanentă comunică procurorului-șef european orice decizie de delegare a competenței de a adopta decizii. La primirea acestor informații, procurorul-șef european poate, în termen de trei zile, să solicite camerei permanente să își reexamineze decizia în cazul în care consideră că acest lucru este impus de interesul de a asigura coerența investigațiilor și urmăririlor penale ale Parchetului. În cazul în care procurorul-șef european este membru al camerei permanente relevante, unul dintre adjuncții săi exercită dreptul de a solicita reexaminarea menționată. Procurorul european însărcinat cu supravegherea raportează camerei permanente cu privire la închiderea finală a cazului, precum și cu privire la orice informații sau circumstanțe considerate de acesta ca impunând o nouă evaluare a oportunității de a menține delegarea, în special în circumstanțele menționate la articolul 30 alineatul (2).

O delegare poate fi retrasă în orice moment la cererea unui membru al camerei permanente și se hotărăște în conformitate cu alineatul (5). O delegare se retrage atunci când un procuror european delegat îl înlocuiește pe procurorul european în conformitate cu articolul 14 alineatul (7).

Pentru a asigura aplicarea coerentă a principiului delegării, fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la utilizarea delegării.

- (5b) Normele interne de procedură autorizează camerele să adopte decizii prin intermediul unei proceduri scrise care urmează să fie prevăzută în detaliu în regulamentul intern de procedură. Toate deciziile adoptate și instrucțiunile furnizate în conformitate cu alineatele (3), (3a) (4) și (5a) se consemnează în scris și devin parte din dosar.

- (6) În plus față de membrii permanenți, procurorul european care supraveghează o investigație sau o urmărire penală în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) participă la deliberările camerei permanente. Procurorul european are drept de vot, cu excepția deciziilor camerei permanente privind delegarea sau retragerea delegării în conformitate cu articolul 9 alineatul (5a), privind alocarea și realocarea în conformitate cu articolul 22 alineatele (3), (4) și (5), cu articolul 22a alineatul (5) și privind trimiterea în judecată [articolul 30 alineatul (2)], în situația în care mai multe state membre sunt competente să judece cazul, precum și în situațiile menționate la articolul 26 alineatul (7) .

O cameră permanentă poate, de asemenea, fie la cererea unui procuror european, fie a unui procuror european delegat sau din proprie inițiativă, să invite alți procurori europeni sau procurorii europeni delegați care sunt vizați de un caz să participe la reuniunile sale fără drept de vot.

- (7) Președinții camerelor permanente, în conformitate cu regulamentul intern de procedură, informează colegiul cu privire la deciziile luate în temeiul prezentului articol, pentru a permite colegiului să își îndeplinească rolul în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

Articolul 10

Procurorul-șef european și adjuncții

- (1) Procurorul-șef european este șeful Parchetului European. Procurorul-șef european organizează activitatea Parchetului, conduce activitățile acestuia și adoptă decizii în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură.
- (2) Se numesc doi adjuncți care îl asistă pe procurorul-șef european în exercitarea îndatoririlor sale, sau îl înlocuiesc atunci când acesta este absent sau nu își poate îndeplini îndatoririle.
- (3) Procurorul-șef european reprezintă Parchetul European față de instituțiile Uniunii și ale statelor membre, precum și față de părțile terțe. Procurorul-șef european poate să își delege atribuțiile în materie de reprezentare unuia dintre adjuncții săi sau unui procuror european.

Procurorii europeni delegați

- (1) Procurorii europeni, în numele camerei permanente și în conformitate cu orice instrucțiune emisă de aceasta în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), alineatul (3a) și alineatul (4), supraveghează investigațiile și urmărirea penală de care sunt responsabili procurorii europeni delegați care instrumentează cazurile în statele lor membre de origine. Procurorii europeni prezintă sinteze ale cazurilor aflate sub supravegherea lor și, după caz, propuneri privind deciziile care urmează să fie luate de camera sus-menționată, pe baza proiectelor de decizii pregătite de procurorii europeni delegați.

Fără a aduce atingere articolului 14 alineatul (7), regulamentul intern de procedură prevede un mecanism de înlocuire între procurorii europeni, în cazul în care procurorul european însărcinat cu supravegherea este temporar absent de la îndatoririle sale sau nu este disponibil, din alte motive, pentru a exercita funcțiile procurorilor europeni. Înlocuitorul procurorului european poate îndeplini orice funcție a unui procuror european, cu excepția posibilității de a instrumenta o investigație prevăzută la articolul 23 alineatul (4).

- (1a) Procurorul European poate solicita, în mod excepțional, din motive legate de volumul de muncă aferent numărului ridicat de investigații și urmărirea penală în statul său membru de origine, sau ca urmare a unui conflict de interese care îl privește, ca supravegherea investigațiilor și a urmărilor penale în cazuri individuale instrumentate de către procurori europeni delegați în statul său membru de origine să fie atribuită altor procurori europeni, sub rezerva acordului acestora din urmă. Procurorul-șef european ia o decizie privind cererea în funcție de volumul de muncă al unui procuror european. În cazul unui conflict de interese privind procurorul european, procurorul-șef european dă întotdeauna curs solicitării. Regulamentul intern de procedură stabilește principiile care guvernează această decizie și procedura pentru alocarea ulterioară a cazurilor respective. Articolul 23 alineatul (4) nu se aplică investigațiilor și urmărilor penale supravegheate în conformitate cu prezentul alineat.

- (2) Procurorii europeni însărcinați cu supravegherea, în conformitate cu dreptul național aplicabil și cu instrucțiunile date de camera permanentă competentă, pot da instrucțiuni, în cazuri specifice, procurorului european delegat care instrumentează cazul, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru instrumentarea eficientă a investigației sau a urmăririi penale sau în interesul justiției sau pentru a asigura funcționarea coerentă a Parchetului European.
- (2a) În cazul în care dreptul național al unui stat membru prevede o reexaminare internă a anumitor acte în cadrul structurii unui parchet național, revizuirea acestor decizii luate de procurorul european delegat ar trebui să intre în sfera competențelor de supraveghere ale procurorului european însărcinat cu supravegherea, în conformitate cu regulamentul intern de procedură, fără a aduce atingere competențelor de supraveghere și de monitorizare ale camerei permanente.
- (3) Procurorii europeni acționează ca legătură și canal de informații între camerele permanente și procurorii europeni delegați în statele lor membre de origine respective. Aceștia monitorizează punerea în aplicare a atribuțiilor Parchetului în statele lor membre respective, în strânsă consultare cu procurorii europeni delegați. Aceștia se asigură, în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură, că toate informațiile relevante de la parchetul central sunt furnizate procurorilor europeni delegați și invers.

Articolul 12

Procurorii europeni delegați

- (1) Procurorii europeni delegați acționează în numele Parchetului European în statele lor membre respective și au aceleași competențe ca procurorii naționali în ceea ce privește investigațiile, urmărirea penală și trimiterea în judecată, în completarea și sub rezerva competențelor și statutului specific conferite acestora și în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

Procurorii europeni delegați sunt responsabili pentru investigațiile și urmărirea penală pe care le-au inițiat, care le-au fost alocate sau pe care le-au preluat în temeiul dreptului de evocare. Procurorii europeni delegați urmează indicațiile și instrucțiunile camerei permanente responsabile pentru caz, precum și instrucțiunile procurorului european însărcinat cu supravegherea.

Procurorii europeni delegați sunt, de asemenea, responsabili pentru trimiterea în judecată, având în special competența de a pleda, de a participa la obținerea de probe și de a exercita căile de atac disponibile în conformitate cu dreptul național.

- (2) În fiecare stat membru există doi sau mai mulți procurori europeni delegați. Procurorul-șef european, după consultarea autorităților relevante ale statului membru relevant și ajungerea la un acord cu acestea, aprobă numărul de procurori europeni delegați, precum și diviziunea funcțională și teritorială a competențelor între procurorii europeni delegați din fiecare stat membru.
- (3) Procurorii europeni delegați pot exercita de asemenea atribuțiile procurorilor naționali, în măsura în care acest lucru nu îi împiedică să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament. Aceștia îl informează pe procurorul european însărcinat cu supravegherea cu privire la astfel de atribuții. În cazul în care, în orice moment, nu își poate îndeplini atribuțiile de procuror european delegat din cauza exercitării acestor atribuții în calitate de procuror național, procurorul european delegat notifică procurorul european însărcinat cu supravegherea care se consultă cu autoritățile naționale de urmărire penală competente pentru a stabili dacă ar trebui să se acorde prioritate atribuțiilor acestuia în temeiul prezentului regulament. Procurorul european poate propune camerei permanente să realoce cazul unui alt procuror european delegat în același stat membru sau să instrumenteze investigațiile ea însăși/el însuși, în conformitate cu articolul 23 alineatele (3) și (4).

SECȚIUNEA 2

NUMIREA ȘI ELIBERAREA DIN FUNCȚIE A MEMBRILOR PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 13

Numirea și eliberarea din funcție a procurorului-șef european

- (1) Parlamentul European și Consiliul îl numesc de comun acord pe procurorul-șef european pentru un mandat de șapte ani, care nu poate fi reînnoit. Consiliul hotărăște cu majoritate simplă.
- (2) Procurorul-șef european este selectat din rândul candidaților:
 - (a) care sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturii statelor membre, sau sunt procurori europeni activi;
 - (b) care oferă toate garanțiile de independență;
 - (c) care dețin calificările necesare pentru numirea, în statele lor membre respective, în cele mai înalte funcții de la nivelul parchetelor și al magistraturilor și care dispun de experiența practică relevantă în ceea ce privește sistemele juridice naționale, investigațiile financiare și cooperarea judiciară internațională în materie penală, sau care au ocupat funcția de procurori europeni și
 - (d) care dispun de o experiență managerială suficientă și de calificările suficiente pentru această poziție.

- (3) Selecția se bazează pe un apel deschis pentru candidaturi, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după care un juriu de selecție întocmește o listă scurtă de candidați calificați, care va fi transmisă Parlamentului European și Consiliului. Juriul cuprinde 12 persoane din rândul foștilor membri ai Curții de Justiție a Uniunii Europene și ai Curții de Conturi, din rândul foștilor membri naționali ai Eurojust, al membrilor instanțelor naționale supreme, din rândul procurorilor de înalt nivel sau al juriștilor ale căror competențe sunt recunoscute, unul dintre aceștia fiind propus de Parlamentul European. Consiliul stabilește regulamentul de funcționare al juriului și adoptă o decizie de numire a membrilor acestuia pe baza unei propuneri din partea Comisiei.
- (3a) În cazul în care un procuror european este numit în funcția de procuror-șef european, funcția sa de procuror european se ocupă imediat în conformitate cu procedura stabilită la articolul 14 alineatele (1) și (2).
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, îl poate elibera din funcție pe procurorul-șef european în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea îndatoririlor sale sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.
- (5) În cazul în care procurorul-șef european demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, funcția se ocupă imediat în conformitate cu procedura de la alineatele (1)-(3) de mai sus.

Articolul 13a

Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor-șefi europeni adjuncți

- (1) Colegiul numește doi procurori europeni care să ocupe funcția de procurori-șefi europeni adjuncți pentru un mandat de trei ani care poate fi reînnoit, care să nu depășească însă durata mandatului lor de procurori europeni. Procesul de selecție este reglementat de regulamentul intern de procedură. Procurorii-șefi europeni adjuncți își mențin statutul de procurori europeni.
- (2) Normele și condițiile pentru exercitarea funcției de procuror-șef european adjunct sunt stabilite prin regulamentul intern de procedură. În cazul în care un procuror european nu își mai poate îndeplini îndatoririle de procuror-șef european adjunct, colegiul, în conformitate cu regulamentul intern de procedură, poate decide faptul că acesta nu mai poate ocupa funcția de procuror-șef european adjunct și că va fi eliberat din funcție.
- (3) În cazul în care un procuror-șef european adjunct demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția de adjunct din orice alt motiv, funcția se ocupă imediat în conformitate cu procedura stabilită la prezentul articol alineatul (1). Sub rezerva normelor de la articolul 14, persoana își păstrează funcția de procuror european.

Articolul 14

Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor europeni

- (1) Fiecare stat membru desemnează trei candidați pentru funcția de procuror european din rândul candidaților:
 - (a) care sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturii statelor membre;
 - (b) care oferă toate garanțiile de independență; și
 - (c) care dețin calificările necesare pentru numirea, în statele lor membre respective, în funcții înalte de la nivelul parchetelor și al magistraturilor și care dispun de experiența practică relevantă în ceea ce privește sistemele juridice naționale, investigațiile financiare și cooperarea judiciară internațională în materie penală.

- (2) După primirea avizului motivat din partea juriului de selecție menționat la articolul 13 alineatul (3), Consiliul selectează și numește unul dintre candidații pentru postul de procuror european din statul membru în cauză. În cazul în care juriul de selecție constată că un candidat nu îndeplinește condițiile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor procurorului european, avizul acestuia este obligatoriu pentru Consiliu.
- (3) Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, selectează și numește procurorii europeni pentru un mandat de șase ani care nu poate fi reînnoit. Consiliul poate decide să extindă mandatul cu maximum trei ani la sfârșitul perioadei de șase ani.
- (4) La fiecare trei ani are loc o reînnoire parțială a unei treimi dintre procurorii europeni. Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, adoptă normele tranzitorii pentru numirea procurorilor europeni pentru primul mandat și pe durata lui.
- (5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, îl poate elibera din funcție pe un procuror european în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea îndatoririlor sale sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.
- (6) În cazul în care procurorul european demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, funcția se ocupă imediat în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (1) și (2). În cazul în care procurorul european îndeplinește și funcția de procuror-șef european adjunct, va fi eliberat automat și din această poziție.
- (7) În momentul desemnării oricărui procuror european, colegiul desemnează, din rândul procurorilor europeni delegați ai aceluiași stat membru, o persoană care poate să îl înlocuiască pe procurorul european care nu este capabil să își exercite atribuțiile sau care a părăsit funcția în conformitate cu alineatele (5) și (6).

În cazul în care colegiul constată nevoia unei înlocuiri, persoana desemnată acționează în calitate de procuror european interimar în așteptarea schimbării sau a revenirii procurorului european, pentru o perioadă care nu depășește trei luni. Colegiul poate, la cerere, să prelungească această perioadă, dacă este necesar. Mecanismele și modalitățile înlocuirii temporare se stabilesc și se reglementează prin regulamentul intern de procedură.

Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor europeni delegați

- (1) La propunerea procurorului-șef european, colegiul numește procurorii europeni delegați desemnați de statele membre. Colegiul poate respinge persoana desemnată în cazul în care aceasta nu îndeplinește criteriile menționate la alineatul (2). Procurorii europeni delegați sunt numiți pentru un mandat de cinci ani, care poate fi reînnoit.
- (2) Din momentul numirii lor în calitate de procurori europeni delegați și până la eliberarea din funcție, procurorii europeni delegați sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturilor statelor membre care i-au desemnat. Independența acestora trebuie să fie deasupra oricărei îndoieli și aceștia trebuie să dețină calificările necesare și experiența practică relevantă în ceea ce privește propriul sistem juridic național.
- (3) Colegiul eliberează din funcție un procuror european delegat în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (2) sau nu mai este capabil să își exercite îndatoririle sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.
- (4) În cazul în care decid să elibereze din funcție un procuror național care a fost numit în funcția de procuror european delegat sau decid să ia măsuri disciplinare împotriva acestuia, din motive care nu sunt legate de responsabilitățile sale în temeiul prezentului regulament, statele membre îl informează pe procurorul-șef european înainte de adoptarea acestor măsuri. Statele membre nu pot să elibereze din funcție un procuror european delegat sau să ia măsuri disciplinare împotriva acestuia din motive legate de activitățile desfășurate de acesta în temeiul prezentului regulament fără consimțământul procurorului-șef european. În cazul în care procurorul-șef european nu este de acord, statul membru în cauză poate solicita colegiului reexaminarea acestui aspect.

- (5) În cazul în care un procuror european delegat demisionează, în cazul în care serviciile acestuia nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor Parchetului, în cazul în care este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, statul membru relevant îl informează de îndată pe procurorul-șef european și, după caz, desemnează un alt procuror pentru a fi numit în calitate de nou procuror european delegat, în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 15a

Statutul directorului administrativ

- (1) Directorul administrativ este angajat al Parchetului European, în calitate de agent temporar, în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.⁸
- (2) Directorul administrativ este numit de către colegiu dintr-o listă de candidați propuși de procurorul-șef european, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente în conformitate cu regulamentul intern de procedură al Parchetului European. În scopul de a încheia contractul pentru ocuparea funcției de director administrativ, Parchetul European este reprezentat de procurorul-șef european.
- (3) Durata mandatului directorului administrativ este de patru ani. Până la sfârșitul acestei perioade, colegiul efectuează o analiză care ia în considerare o evaluare a performanțelor directorului administrativ.
- (4) Colegiul, hotărând pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef european care ia în considerare analiza menționată la alineatul (3), poate prelungi o singură dată mandatul directorului administrativ cu cel mult patru ani.

⁸ Regulamentul nr. 31/CEE, 11/CEE de stabilire a statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385).

- (5) Un director administrativ al cărui mandat a fost prelungit nu poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post la încheierea perioadei celor două mandate.
- (6) Directorul administrativ răspunde în fața procurorului-șef european și a colegiului.
- (7) Printr-o decizie a colegiului adoptată cu o majoritate de două treimi dintre membrii acestuia și fără a aduce atingere normelor aplicabile cu privire la rezilierea contractului din Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, directorul administrativ poate fi revocat din funcție.

Articolul 15b

Responsabilitățile directorului administrativ

- (1) În scopuri administrative și bugetare, Parchetul European este condus de un director administrativ.
- (2) Fără a aduce atingere competențelor colegiului sau ale procurorului-șef european, directorul administrativ este independent în exercitarea atribuțiilor sale și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern sau alt organism.
- (3) Directorul administrativ este reprezentantul legal al Parchetului European în scopuri administrative și bugetare. Directorul administrativ execută bugetul Parchetului European.

- (4) Directorul administrativ este responsabil de executarea atribuțiilor administrative alocate Parchetului European, în special:
- (a) administrarea curentă a Parchetului European și gestiunea personalului;
 - (b) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de către procurorul-șef european sau de colegiu;
 - (c) pregătirea unei propuneri pentru documentul de programare anuală și multianuală și transmiterea sa către procurorul-șef european;
 - (d) punerea în aplicare a documentului de programare anuală și multianuală și prezentarea unui raport colegiului cu privire la punerea sa în aplicare;
 - (e) pregătirea părților administrative și bugetare din raportul anual privind activitățile Parchetului European;
 - (f) întocmirea unui plan de acțiune care să dea curs concluziilor rapoartelor de audit, evaluărilor și anchetelor de tip intern sau extern, inclusiv cele ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor și OLAF, și raportarea către acestea și către colegiu [de două ori pe an];
 - (g) elaborarea unei strategii interne antifraudă pentru Parchetul European și prezentarea acestuia către colegiu, spre aprobare;
 - (h) elaborarea unei propuneri de proiect de norme financiare aplicabile Parchetului European și transmiterea acesteia către procurorul-șef european;
 - (i) elaborarea unei propuneri privind proiectul de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European și transmiterea acesteia către procurorul-șef european;
 - (j) acordarea de sprijin administrativ necesar pentru a facilita activitatea operațională a Parchetului European;
 - (k) acordarea de asistență procurorului-șef european și adjuncților în îndeplinirea atribuțiilor acestora.

Acorduri administrative provizorii ale Parchetului European

- (1) Pe baza creditelor bugetare provizorii alocate în bugetul propriu, Comisia este responsabilă de instituirea și funcționarea administrativă inițială a Parchetului European, până în momentul în care acesta dispune de capacitatea de a-și executa propriul buget. În acest sens, Comisia:
 - (a) poate desemna, după consultarea cu Consiliul, un funcționar al Comisiei care să acționeze în calitate de director administrativ interimar și să exercite atribuțiile care revin directorului administrativ, inclusiv competențele conferite prin Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene autorității împuternicite să facă numiri în ceea ce privește personalul administrativ al Parchetului European, în legătură cu orice posturi care trebuie ocupate înainte ca directorul administrativ să își preia funcția în conformitate cu articolul 15a;
 - (b) poate oferi asistență Parchetului European, în special prin detașarea unui număr limitat de funcționari ai Comisiei necesari pentru desfășurarea activităților administrative ale Parchetului, sub responsabilitatea directorului administrativ interimar.
- (2) Directorul administrativ interimar poate să autorizeze toate plățile acoperite de creditele prevăzute în bugetul Parchetului European și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal.
- (3) Din momentul în care colegiul își preia atribuțiile în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), directorul administrativ își exercită atribuțiile în conformitate cu articolul 15a alineatul (6). Directorul administrativ interimar încetează să exercite această funcție atunci când directorul administrativ își preia atribuțiile în urma numirii sale de către colegiu în conformitate cu articolul 15a.
- (4) Până în momentul în care colegiul își preia atribuțiile în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), Comisia își exercită funcțiile prevăzute la prezentul articol în consultare cu un grup de experți compus din reprezentanți ai statelor membre participante la instituirea Parchetului European.

SECȚIUNEA 3

REGULAMENTUL INTERN DE PROCEDURĂ

Articolul 16

Regulamentul intern de procedură al Parchetului European

- (1) Organizarea activității Parchetului European este reglementată de regulamentul intern de procedură al acestuia.
- (2) Procurorul-șef european pregătește o propunere de regulament intern de procedură al Parchetului European, pe care o adoptă colegiul cu o majoritate de două treimi, fără întârziere, imediat după înființarea Parchetului.
- (3) Orice procuror european poate propune modificări ale regulamentului intern de procedură, care sunt adoptate de colegiu cu o majoritate de două treimi.

CAPITOLUL IIIA

COMPETENȚA ȘI EXERCITAREA COMPETENȚEI PARCHETULUI EUROPEAN

SECȚIUNEA 1

COMPETENȚA PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 17

Competența materială a Parchetului European

- (1) Parchetul European este competent în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care sunt prevăzute în Directiva 2017/xx/UE, astfel cum a fost pusă în aplicare în dreptul național, indiferent dacă același comportament infracțional ar putea fi încadrat, în temeiul dreptului național, ca un alt tip de infracțiune.
- (1a) Parchetul European este competent, de asemenea, în ceea ce privește infracțiunile referitoare la participarea la o organizație criminală, astfel cum este definită în Decizia-cadru 2008/841/JAI, astfel cum a fost pusă în aplicare în dreptul național, în cazul în care activitatea infracțională principală a unei astfel de organizații criminale este de a săvârși oricare dintre infracțiunile prevăzute la alineatul (1).

- (2) Parchetul European este competent și cu privire la orice altă infracțiune care este legată în mod indisolubil de un comportament infracțional care intră în domeniul de aplicare al alineatului (1) al prezentului articol. Competența cu privire la astfel de infracțiuni poate fi exercitată numai în conformitate cu articolul 20 alineatul (3).
- (3) În orice caz, Parchetul European nu este competent pentru infracțiuni privind impozitele naționale directe, iar organizarea și funcționarea administrațiilor fiscale ale statelor membre nu sunt afectate de prezentul regulament.

Articolul 18

Competența teritorială și personală a Parchetului European

Parchetul European este competent pentru infracțiunile menționate la articolul 17, în cazul în care aceste infracțiuni:

- (a) au fost săvârșite integral sau parțial pe teritoriul unuia sau mai multor state membre sau
- (b) au fost săvârșite de către un resortisant al unui stat membru, cu condiția ca un stat membru să aibă jurisdicție în privința unor astfel de infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său, sau
- (c) au fost săvârșite în afara teritoriilor prevăzute la litera (a) de o persoană care face obiectul Statutului funcționarilor sau Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene, în momentul săvârșirii infracțiunii, cu condiția ca un stat membru să fie competent în privința unor astfel de infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său.

SECȚIUNEA 2
COMPETENȚA ȘI EXERCITAREA COMPETENȚEI PARCHETULUI
EUROPEAN

Articolul 19

Denunțarea, înregistrarea și verificarea informațiilor

- (1) Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre competente în conformitate cu dreptul național aplicabil denunță fără întârziere Parchetul European orice comportament infracțional pentru care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 17, articolul 20 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (3).
- (1a) În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație privind o infracțiune pentru care Parchetul european ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 17 și cu articolul 20 alineatele (2) și (3) sau în cazul în care, în orice moment de la începerea unei investigații, pentru o autoritate judiciară competentă sau o autoritate de aplicare a legii dintr-un stat membru reiese că investigația se referă la o astfel de infracțiune această autoritate informează fără întârziere Parchetul European, astfel încât acesta din urmă să poată decide dacă își exercită dreptul de evocare în conformitate cu articolul 22a.
- (1b) Denunțul conține, cel puțin, o descriere a faptelor, inclusiv o evaluare a prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat, eventuala încadrare juridică și orice informație disponibilă cu privire la potențialele victime, persoanele suspectate și alte persoane implicate.
- (1c) Parchetul European este, de asemenea, informat în conformitate cu alineatele (1) și (1a) ale prezentului articol, în cazurile în care nu este posibilă o evaluare pentru a stabili dacă criteriile prevăzute la articolul 20 alineatele (2) și (3) sunt îndeplinite sau în cazul în care trebuie făcută o evaluare a naturii instrumentale a infracțiunii legate în mod indisolubil prevăzute la articolul 20 alineatul (3) litera (aa).

- (2) Informațiile furnizate Parchetului European sunt înregistrate și verificate în conformitate cu regulamentul său intern de procedură. Verificarea are drept scop să evalueze dacă, pe baza informațiilor furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (1a), există motive pentru a începe o investigație sau a exercita dreptul de evocare.
- (3) În cazul în care, în urma verificării, Parchetul European decide că nu există motive pentru a începe o investigație în conformitate cu articolul 22 sau pentru a își exercita dreptul de evocare în conformitate cu articolul 22a, motivele se consemnează în sistemul de gestionare a cazurilor.

Parchetul European informează autoritatea care a denunțat un comportament infracțional în conformitate cu alineatul (1) sau (1a), precum și victimele infracțiunii și, dacă se prevede astfel de către dreptul național, alte persoane care au denunțat comportamentul infracțional.

- (4) În cazul în care Parchetul European i se aduce la cunoștință că este posibil să se fi săvârșit o infracțiune în afara sferei de competență a Parchetului European, acesta informează fără întârziere autoritățile naționale competente și transmite toate probele relevante.
- (5) Parchetul European poate solicita alte informații relevante instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și autorităților din statele membre. Informațiile solicitate pot viza, de asemenea, încălcări care au cauzat intereselor financiare ale Uniunii alte prejudicii decât cele care intră în sfera de competență a Parchetului European în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), în cazul în care este necesar să se stabilească legături cu un comportament infracțional cu privire la care acesta și-a exercitat competența. Astfel de informații pot fi solicitate și pentru a permite colegiului, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), să emită orientări generale privind interpretarea obligației de a informa Parchetul European cu privire la cazurile care intră în domeniul de aplicare al articolului 20 alineatul (2).

Exercitarea competenței Parchetului European

- (1) Parchetul European își exercită competența, fie prin începerea unei investigații în conformitate cu articolul 22, fie prin adoptarea deciziei de a își folosi dreptul de evocare în conformitate cu articolul 22a. În cazul în care Parchetul European decide să își exercite competența, autoritățile naționale competente nu își exercită propria competență cu privire la același comportament infracțional.
- (2) În cazul în care o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 17 a cauzat sau riscă să cauzeze intereselor financiare ale Uniunii un prejudiciu inferior sumei de 10 000 EUR, Parchetul European își poate exercita competența numai în situația în care:
 - a) cazul are repercusiuni la nivelul Uniunii, ceea ce impune desfășurarea investigației de către Parchet, sau
 - b) funcționari sau alți agenți ai Uniunii Europene sau membri ai instituțiilor ar putea fi suspectați de săvârșirea infracțiunii.

Parchetul European se consultă, atunci când este cazul, cu autoritățile naționale competente sau organisme ale Uniunii pentru a stabili dacă sunt îndeplinite criteriile stabilite la literele (a) și (b).

- (3) Parchetul European nu își exercită competența cu privire la orice infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 17 și, după consultarea cu autoritățile naționale competente, transmite cauza acestora din urmă, fără întârziere, în conformitate cu articolul 28a, în cazul în care:
 - (a) sancțiunea maximă prevăzută de dreptul național pentru o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 17 alineatul (1) este mai puțin severă decât sancțiunea maximă pentru o infracțiune legată în mod indisolubil, după cum se prevede la articolul 17 alineatul (2) sau
 - (aa) sancțiunea maximă prevăzută de dreptul național pentru o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 17 alineatul (1) este egală cu sancțiunea maximă pentru o infracțiune legată în mod indisolubil, după cum se prevede la articolul 17 alineatul (2), cu excepția situației în care ultima infracțiune a fost instrumentală pentru săvârșirea infracțiunii care intră în domeniul de aplicare al articolului 17 alineatul (1) sau

- (b) există un motiv să se creadă că prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii prin săvârșirea unei infracțiuni astfel cum se menționează la articolul 17 nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

Litera (b) de la prezentul alineat nu se aplică infracțiunilor menționate la articolul 3 literele (a) și (d) din Directiva 2017/xx/UE, astfel cum a fost transpusă în legislația națională.

- (3a) Parchetul European poate, cu acordul autorităților naționale de urmărire penală competente, să își exercite competența, chiar și în cazurile care, altfel ar fi excluse ca urmare a aplicării alineatului (3) litera (a).
- (4) Parchetul European informează autoritățile naționale competente, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice decizie de a își exercita competența sau de a se abține de la exercitarea acesteia.
- (5) În caz de dezacord între Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește întrebarea dacă comportamentul infracțional intră în domeniul de aplicare al articolului 17 alineatul (1a), al articolului 17 alineatul (2), al articolului 20 alineatul (2) sau al articolului 20 alineatul (3), autoritățile naționale competente să decidă asupra atribuirii competențelor în ceea ce privește urmărirea penală la nivel național decid cine urmează să dețină competența pentru investigarea cazului. Statele membre definesc autoritatea națională care va decide cu privire la atribuirea competențelor.

CAPITOLUL IV

**NORME DE PROCEDURĂ PRIVIND INVESTIGAȚIILE, MĂSURILE DE
INVESTIGARE, ACȚIUNEA PENALĂ ȘI ALTERNATIVELE LA ACȚIUNEA PENALĂ**

SECȚIUNEA 1

NORMELE PRIVIND INVESTIGAȚIILE

Articolul 22

Începerea investigațiilor și repartizarea competențelor în cadrul Parchetului European

- (1) În cazul în care, în conformitate cu dreptul național aplicabil, există motive întemeiate să se considere că o infracțiune care intră în sfera de competență a Parchetului European este săvârșită sau a fost săvârșită, un procuror european delegat dintr-un stat membru care, în conformitate cu dreptul său național, este competent cu privire la infracțiunea respectivă, fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolul 20 alineatele (2) și (3), începe o investigație și consemnează acest lucru în sistemul de gestionare a cazurilor.
- (2) În cazul în care, după verificare, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2), Parchetul European decide inițierea unei investigații, acesta informează fără întârzieri nejustificate autoritatea care a denunțat comportamentul infracțional în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) sau alineatul (1a).
- (3) În cazul în care nicio investigație nu a fost inițiată de procurorul european delegat, camera permanentă căreia i-a fost alocat cazul, în condițiile stabilite la alineatul (1), dă dispoziții unui procuror european delegat să înceapă o investigație.

- (4) De regulă, un caz este inițiat și instrumentat de un procuror european delegat din statul membru în care se află centrul activității infracționale sau din statul membru în care a fost săvârșită cea mai mare parte a infracțiunilor, în cazul în care au fost săvârșite mai multe infracțiuni conexe care intră în sfera de competență a Parchetului. Un procuror european delegat dintr-un alt stat membru care are competență în cazul respectiv nu poate iniția o investigație sau primi dispoziții din partea camerei permanente competente pentru a iniția o investigație decât atunci când o abatere de la principiul enunțat în teza precedentă este justificată în mod corespunzător, ținând seama de următoarele criterii, în ordinea priorității:
- a) locul unde persoana suspectată sau acuzată își are reședința obișnuită;
 - b) cetățenia persoanei suspectate sau acuzate;
 - c) locul unde s-a produs prejudiciul financiar principal.
- (5) Până la adoptarea unei decizii de urmărire penală în conformitate cu articolul 30, camera permanentă competentă poate, într-un caz privind jurisdicția a mai mult de un stat membru și după consultarea cu procurorii europeni și/sau procurorii europeni delegați vizați, să decidă:
- (a) realocarea unui caz unui procuror european delegat dintr-un alt stat membru;
 - (b) fuziunea sau divizarea cazurilor și, în fiecare caz, alegerea procurorului european delegat care să îl instrumenteze;
- în cazul în care aceste decizii sunt în interesul general al justiției și în conformitate cu criteriile pentru alegerea procurorului european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu alineatul (4).
- (6) Ori de câte ori camera permanentă adoptă o decizie de realocare, de fuziune sau de divizare a unui caz, se ține seama pe deplin de stadiul actual al investigațiilor.
- (7) Parchetul European informează autoritățile naționale competente, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice decizie de a începe o investigație.

Dreptul de revocare

- (1) După primirea tuturor informațiilor relevante în conformitate cu articolul 19 alineatul (1a), Parchetul European adoptă decizia dacă să își exercite dreptul de evocare, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de cinci zile de la primirea informațiilor de la autoritățile naționale și informează autoritățile naționale cu privire la decizia respectivă. Procurorul-șef european poate, într-un caz specific, să ia o decizie motivată de a prelungi termenul cu o perioadă maximă de cinci zile și informează autoritățile naționale în consecință.
- (1a) În aceste intervale, autoritățile naționale se abțin de la adoptarea oricărei decizii în temeiul dreptului național care poate avea ca efect împiedicarea Parchetului European de a-și exercita dreptul de evocare.
Autoritățile naționale iau toate măsurile urgente necesare, în conformitate cu dreptul național, pentru a garanta investigații și urmăriri penale eficiente.
- (2) În cazul în care Parchetul European a luat cunoștință, prin alte mijloace decât informațiile menționate la articolul 19 alineatul (1a), de faptul că o investigație în legătură cu o infracțiune pentru care ar putea fi competent este deja efectuată de autoritățile competente ale unui stat membru, acesta informează respectivele autorități fără întârziere. După ce a fost informat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 19 alineatul (1a), Parchetul European ia o decizie cu privire la posibilitatea de a-și exercita dreptul de evocare. Decizia este luată în termenul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.
- (3) După caz, Parchetul European se consultă cu autoritățile competente ale statului membru în cauză înainte de a decide dacă să își exercite dreptul de evocare.
- (4) În cazul în care Parchetul European își exercită dreptul de evocare, autoritățile competente din statele membre transferă către Parchetul European dosarul respectiv și nu desfășoară alte acțiuni de investigare cu privire la respectiva infracțiune.

(5) Dreptul de evocare prevăzut de prezentul articol poate fi exercitat de către un procuror european delegat din orice stat membru ale cărui autorități competente au început o investigație cu privire la o infracțiune care se încadrează în domeniul de aplicare al articolelor 17 și 18. În cazul în care un procuror european delegat care a primit informații în conformitate cu articolul 19 alineatul (1a) nu dorește să își exercite dreptul de evocare, acesta informează camera permanentă competentă prin intermediul procurorului european din statul său membru, cu scopul de a permite camerei permanente să ia o decizie în conformitate cu articolul 9 alineatul (3a).

(6) În cazul în care Parchetul European nu își exercită competența, acesta informează autoritățile naționale competente fără întârzieri nejustificate. În orice moment în cursul procedurii, autoritățile naționale competente informează Parchetul cu privire la orice noi fapte care ar putea oferi Parchetului motive de a reveni asupra deciziei sale precedente.

Parchetul European își poate exercita dreptul de evocare după primirea acestor informații, cu condiția ca investigația națională să nu fi fost deja finalizată și cu condiția ca un act de punere în mișcare a acțiunii penale să nu fi fost transmis unei instanțe. Decizia este luată în intervalul de timp prevăzut la alineatul (1).

(7) În cazul în care, cu privire la infracțiuni care au cauzat sau riscă să cauzeze intereselor financiare ale Uniunii prejudicii mai mici de 100 000 EUR, colegiul consideră că, în funcție de gradul de gravitate a infracțiunii sau de complexitate a procedurilor într-un caz particular, nu este necesară investigarea sau urmărirea penală la nivelul Uniunii, acesta, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), emite orientări generale care să permită procurorilor europeni delegați să decidă, în mod independent și fără întârzieri nejustificate, să nu evoce cazul. Orientările precizează cu toate detaliile necesare situațiile cărora li se aplică, stabilind criterii clare, luând în considerare în special natura infracțiunii, urgența situației și angajamentul autorităților naționale competente de a lua toate măsurile necesare pentru a obține o recuperare deplină a prejudiciului adus intereselor financiare ale Uniunii.

- (8) Pentru a asigura o aplicare coerentă a orientărilor, un procuror european delegat informează camera permanentă competentă cu privire la fiecare decizie luată în conformitate cu alineatul (7) și fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la aplicarea orientărilor.

Articolul 23

Desfășurarea investigației

- (1) Procurorul european delegat care instrumentează un caz poate, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu dreptul național, fie să întreprindă măsuri de investigare și alte măsuri pe cont propriu, fie să dea dispoziții autorităților competente din statul său membru. În conformitate cu dreptul național, aceste autorități se asigură că toate dispozițiile sunt respectate și iau toate măsurile care le sunt atribuite. Procurorul european delegat care instrumentează cazul raportează, prin intermediul sistemului de gestionare a cazurilor, procurorului european competent și camerei permanente competente, cu privire la orice evoluții semnificative ale cazului, în conformitate cu normele stabilite în regulamentul intern de procedură.
- (2) În orice moment pe parcursul investigațiilor desfășurate de Parchetul European, autoritățile naționale competente iau măsuri urgente în conformitate cu dreptul național necesare pentru a asigura eficacitatea investigațiilor, chiar și în cazul în care acestea nu acționează în mod specific în conformitate cu o dispoziție dată de procurorul european delegat care instrumentează cazul. Autoritățile naționale informează fără întârziere procurorul european delegat care instrumentează cazul cu privire la măsurile urgente întreprinse.
- (3) Camera permanentă competentă poate, la propunerea procurorului european însărcinat cu supravegherea, să decidă să realoce un caz unui alt procuror european delegat din același stat membru atunci când procurorul european delegat care instrumentează cazul
- (a) nu poate efectua investigarea sau urmărirea penală sau
 - (b) nu urmează instrucțiunile camerei permanente competente sau ale procurorului european.

- (4) În cazuri excepționale și după obținerea aprobării camerei permanente competente, procurorul european însărcinat cu supravegherea poate adopta o decizie motivată de a efectua investigația el însuși/ea însăși, fie prin măsuri de investigare și alte măsuri întreprinse pe cont propriu, fie prin dispoziții date autorităților competente din statul său membru, în cazul în care acest lucru pare a fi indispensabil în interesul eficientizării investigării sau urmăririi penale în virtutea unuia sau mai multora dintre următoarele criterii:
- (a) gravitatea infracțiunii, în special în vederea posibilelor sale repercusiuni la nivelul Uniunii;
 - (b) atunci când investigația privește funcționari sau alți agenți ai Uniunii Europene sau membri ai instituțiilor;
 - (c) în cazul în care mecanismul de realocare prevăzut la alineatul (3) nu a funcționat.

În astfel de situații excepționale, statele membre asigură faptul că procurorul european are dreptul de a dispune sau solicita măsuri de investigare și alte măsuri și că acesta dispune de toate competențele, responsabilitățile și obligațiile unui procuror european delegat în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul național.

Autoritățile naționale competente și procurorii europeni delegați vizați de caz sunt informați fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia luată în temeiul prezentului alineat.

Articolul 24

Ridicarea privilegiilor sau imunităților

- (1) În cazul în care investigațiile Parchetului European implică persoane protejate de privilegii sau imunități în conformitate cu dreptul național, iar acestea reprezintă un obstacol în calea unei anumite investigații în curs, procurorul-șef european înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de dreptul național.
- (2) În cazul în care investigațiile Parchetului European implică persoane protejate de privilegii sau imunități în conformitate cu dreptul Uniunii, în special în conformitate cu Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, iar acestea reprezintă un obstacol în calea unei anumite investigații în curs, procurorul-șef european înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de dreptul Uniunii.

SECȚIUNEA 2

NORME PRIVIND MĂSURILE DE INVESTIGARE ȘI ALTE MĂSURI

Articolul 25

Măsurile de investigare și alte măsuri

- (1) Cel puțin în cazurile în care infracțiunea care face obiectul investigării este pasibilă de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de detenție, statele membre se asigură că procurorii europeni delegați au dreptul de a dispune sau de a solicita următoarele măsuri de investigare:
- (a) percheziția oricăror sedii, terenuri, mijloace de transport, locuințe private, haine și orice alte bunuri personale sau sisteme informatice și luarea oricăror măsuri de conservare necesare pentru păstrarea integrității acestora sau pentru evitarea pierderii sau a contaminării probelor;
 - (b) obținerea oricărui obiect sau document relevant fie în original, fie într-o altă formă specificată;
 - (c) obținerea de date informatice stocate, criptate sau decriptate, fie în original, fie într-o altă formă specificată, inclusiv date privind conturile bancare și date privind traficul, cu excepția datelor păstrate în mod special în conformitate cu dreptul național în temeiul articolului 15 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹;
 - (d) înghețarea mijloacelor sau produselor infracțiunii, inclusiv a activelor, care se așteaptă să fie supuse confiscării de către instanța de judecată și atunci când există motive să se creadă că proprietarul, posesorul sau persoana care le controlează va încerca să zădărnicească confiscarea prin hotărâre judecătorească.
 - (e) interceptarea comunicațiilor electronice către și de la persoana suspectată sau acuzată sau a oricărei comunicări electronice utilizate de persoana suspectată sau acuzată;
 - (f) urmărirea unui obiect prin mijloace tehnice, inclusiv livrările controlate de bunuri.

⁹ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

- (1a) Fără a aduce atingere articolului 24, măsurile de investigare prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol pot face obiectul unor condiții în conformitate cu dreptul național aplicabil, în cazul în care acestea sunt prevăzute în mod explicit pentru anumite categorii de persoane sau de profesioniști supuși prin lege obligației de confidențialitate.
- (1b) Măsurile de investigare prevăzute la alineatul (1) literele (c), (e) și (f) ale prezentului articol pot face obiectul altor condiții, inclusiv al unor limitări, prevăzute de dreptul național aplicabil. În special, statele membre pot limita aplicarea alineatului (1) literele (e) și (f) din prezentul articol la anumite infracțiuni grave. Un stat membru care intenționează să facă uz de o astfel de limitare informează Parchetul European cu privire la lista relevantă a infracțiunilor grave specifice, în conformitate cu articolul 73.
- (2) În afară de măsurile prevăzute la alineatul (1), procurorii europeni delegați au dreptul să solicite sau să dispună în propriul stat membru orice altă măsură disponibilă pentru procurori în temeiul dreptului național în cazuri similare la nivel național.
- (3) Procurorii europeni delegați pot dispune măsurile menționate la alineatele (1) și (2) numai în cazul în care există motive întemeiate să se considere că măsura specifică în cauză ar putea furniza informații sau probe utile pentru desfășurarea investigației și numai în cazul în care nu există o măsură mai puțin intruzivă disponibilă care să poată atinge același obiectiv. Procedurile și modalitățile de luare a măsurilor sunt reglementate de dreptul național aplicabil.

Investigațiile transfrontaliere

- (1) Procurorii europeni delegați acționează în strânsă cooperare acordându-și asistență reciprocă și consultându-se periodic în cazurile transfrontaliere. În cazul în care o măsură trebuie să fie luată într-un alt stat membru decât statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, acest procuror european delegat decide cu privire la adoptarea măsurii necesare și o atribuie unui procuror european delegat situat în statul membru în care măsura respectivă trebuie să fie luată.
- (2) Procurorul european delegat care instrumentează cazul poate atribui orice măsuri care îi sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 25. Justificarea și adoptarea unor astfel de măsuri sunt reglementate de dreptul statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. În cazul în care procurorul european delegat care instrumentează cazul atribuie o măsură de investigare unuia sau mai multor procurori europeni delegați din alt stat membru, acesta/aceasta informează în același timp procurorul european însărcinat cu supravegherea.
- (3) În cazul în care este solicitată o autorizație judiciară pentru măsură în temeiul dreptului statului membru al procurorului european delegat asistent, această autorizație se obține de către respectivul procuror european delegat în conformitate cu dreptul statului membru respectiv.

În cazul în care se refuză autorizația judiciară pentru măsura atribuită, procurorul european delegat care instrumentează cazul retrage atribuirea.

Cu toate acestea, în cazul în care dreptul statului membru al procurorului european delegat asistent nu impune o astfel de autorizație judiciară, dar dreptul statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul impune acest lucru, autorizația se obține de către acest din urmă procuror european delegat și se transmite împreună cu atribuirea.

- (4) Procurorul european delegat asistent întreprinde măsura atribuită sau însărcinează autoritatea națională competentă să facă acest lucru.

- (5) În cazul în care procurorul european delegat asistent consideră că:
- (a) atribuirea este incompletă sau conține o eroare vădită relevantă,
 - (b) măsura nu poate fi realizată în termenul stabilit în atribuire din motive justificate și obiective,
 - (c) o măsură alternativă, dar mai puțin invazivă, ar conduce la aceleași rezultate ca măsura atribuită, sau
 - (d) măsura atribuită nu există sau nu ar fi disponibilă într-un caz intern similar în temeiul dreptului din statul său membru,

acesta informează procurorul european însărcinat cu supravegherea și se consultă cu procurorul european delegat care instrumentează cazul pentru a rezolva această chestiune la nivel bilateral.

- (5a) În cazul în care măsura atribuită nu există într-o situație pur internă, dar ar fi disponibilă într-o situație transfrontalieră reglementată de instrumente juridice privind recunoașterea reciprocă sau cooperarea transfrontalieră, procurorii europeni delegați vizați pot, în acord cu procurorii europeni însărcinați cu supravegherea vizați, să recurgă la astfel de instrumente.
- (6) În cazul în care procurorii europeni delegați nu pot soluționa problema în termen de șapte zile lucrătoare și atribuirea este menținută, chestiunea este trimisă camerei permanente competente. Același lucru este valabil în situația în care măsura atribuită nu este luată în termenul prevăzut în atribuire sau într-un interval de timp rezonabil.
- (7) În măsura în care acest lucru este necesar, camera permanentă competentă audiază procurorii europeni delegați vizați de caz și decide, ulterior, în conformitate cu dreptul național aplicabil, precum și cu prezentul regulament, fără întârzieri nejustificate, dacă și în ce termen se ia măsura atribuită sau o măsură de înlocuire, de către procurorul european delegat asistent, comunicând această decizie respectivilor procurori europeni delegați prin intermediul procurorului european competent.

Articolul 27
Executarea măsurilor atribuite

Măsurile atribuite se efectuează în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul statului membru al procurorului european delegat asistent. Formalitățile și procedurile indicate expres de procurorul european delegat care instrumentează cazul se îndeplinesc, cu excepția situației în care astfel de formalități și proceduri sunt contrare principiilor fundamentale ale dreptului statului membru al procurorului european delegat asistent.

Articolul 28
Arestarea preventivă și predarea transfrontalieră

- (1) Procurorul european delegat care instrumentează cazul poate dispune sau solicita arestarea sau arestarea preventivă a persoanei suspecte sau acuzate în conformitate cu dreptul național aplicabil în cazuri interne similare.
- (2) Atunci când este necesară arestarea sau predarea unei persoane care nu este prezentă în statul membru în care se află procurorul european delegat care instrumentează cazul, acesta din urmă emite sau solicită autorității competente din statul membru respectiv să emită un mandat european de arestare în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului¹⁰.

¹⁰ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

SECȚIUNEA 3
NORME PRIVIND URMĂRIREA PENALĂ

Articolul 28a

Trimiterea cazurilor către autoritățile naționale și transferarea procedurilor către acestea

- (1) În situația în care o investigație desfășurată de Parchetul European dovedește că faptele care fac obiectul investigației nu constituie o infracțiune pentru care este competent în conformitate cu articolele 17 și 18, camera permanentă competentă hotărăște trimiterea cazului fără întârziere către autoritățile naționale competente.
- (2) În situația în care o investigație desfășurată de Parchetul European dovedește că nu mai sunt îndeplinite condițiile specifice pentru exercitarea competenței sale prevăzute la articolul 20 alineatele (2) și (3), camera permanentă competentă hotărăște trimiterea cazului către autoritățile naționale competente fără întârzieri nejustificate și înaintea începerii acțiunii penale la nivelul instanțelor naționale.
- (2a) În cazul în care, în ceea ce privește infracțiunile care au cauzat sau riscă să cauzeze prejudicii intereselor financiare ale Uniunii mai mici de 100 000 EUR, colegiul consideră că, în funcție de gradul de gravitate a infracțiunii sau de complexitatea procedurilor într-un caz particular, nu este nevoie să se investigheze sau să se urmărească penal un caz la nivelul Uniunii și că ar fi în interesul eficientizării investigării sau a urmăririi penale, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), acesta elaborează orientări generale pentru a permite camerelor permanente să trimită cazul autorităților naționale competente.

Aceste orientări permit, de asemenea, camerelor permanente să trimită un caz autorităților naționale competente, în situația în care Parchetul European își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 litera (a) din Directiva 2017/xx/UE, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

Pentru a asigura aplicarea coerentă a orientărilor, fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la aplicarea orientărilor.

Astfel de trimeri includ, de asemenea, orice infracțiuni legate în mod indisolubil care intră în sfera de competență a Parchetului European, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (2).

- (2b) Camera permanentă comunică procurorului-șef european orice decizii de trimitere a unor cazuri autorităților naționale în temeiul alineatului (2a). La primirea acestor informații, procurorul-șef european poate, în termen de trei zile, să solicite camerei permanente să își reexamineze decizia în cazul în care acesta consideră că acest lucru este impus de interesul de a asigura consecvența politicii Parchetului de trimitere a cazurilor. În cazul în care procurorul-șef european este membru al camerei permanente relevante, unul dintre adjuncții săi exercită dreptul de a solicita reexaminarea menționată.
- (2c) În cazul în care autoritățile naționale competente nu acceptă să preia cazul în conformitate cu alineatele (2) și (2a) în termen de maximum 30 de zile, Parchetul European își păstrează competența de a urmări penal sau de a închide cazul în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament.
- (3) În situația în care Parchetul European are în vedere închiderea unui caz în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) și în cazul în care autoritatea națională solicită acest lucru, camera permanentă trimite cazul fără întârziere autorității respective.
- (4) În cazul în care, în urma unei trimiteri în conformitate cu alineatul (1), (2) sau (2a) ale prezentului articol și cu articolul 20 alineatul (3), autoritatea națională hotărăște să deschidă o investigație, Parchetul European transferă dosarul către autoritatea națională respectivă, nu mai ia alte măsuri de investigare sau de urmărire penală și închide cazul.
- (5) În cazul în care un dosar este transferat în conformitate cu alineatul (1), (2) sau (2a) ale prezentului articol și cu articolul 20 alineatul (3), Parchetul European informează cu privire la transfer instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii, precum și, atunci când este cazul în temeiul dreptului național, persoanele suspecte sau acuzate și victimele infracțiunilor.

Articolul 29

Terminarea investigației

- (1) Atunci când procurorul european delegat care instrumentează cazul consideră investigația terminată, acesta transmite procurorului european însărcinat cu supravegherea un raport conținând un rezumat al cazului și un proiect de decizie privind oportunitatea începerii acțiunii penale în fața unei instanțe naționale sau a luării în considerare a trimiterii cazului către autoritățile naționale, a încetării cazului sau a unei proceduri simplificate de urmărire penală în conformitate cu articolul 28a, 33 sau 34. Procurorul european însărcinat cu supravegherea înaintează aceste documente camerei permanente competente, însoțite, dacă consideră necesar, de propria sa evaluare. Atunci când camera permanentă, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), ia decizia în forma propusă de procurorul european delegat, acesta urmărește chestiunea în consecință.
- (2) În cazul în care camera permanentă, pe baza rapoartelor primite, consideră că nu va lua decizia în forma propusă de procurorul european delegat, aceasta realizează, dacă este necesar, propria reexaminare a dosarului cazului înainte de a lua o decizie finală sau de a da alte instrucțiuni procurorului european delegat.
- (3) Acolo unde este cazul, raportul procurorului european delegat oferă o motivare suficientă pentru trimiterea în judecată a cazului respectiv fie în fața unei instanțe din statul membru în care se află acesta, fie, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4), în fața unei instanțe dintr-un stat membru diferit care are competență în cazul respectiv.

Articolul 30

Acțiunea penală în fața instanțelor naționale

- (1) Atunci când procurorul european delegat transmite un proiect de decizie care sugerează trimiterea în judecată, camera permanentă, în conformitate cu procedurile stabilite în articolul 29, decide cu privire la acest proiect în termen de 21 de zile. Camera permanentă nu poate decide să închidă un caz, în cazul în care un proiect de decizie prevede trimiterea în judecată.

- (1a) În cazul în care camera permanentă nu ia o decizie în termen de 21 de zile, decizia propusă de procurorul european delegat se consideră a fi acceptată.
- (2) În situația în care mai mult de un stat membru are competență în privința unui caz, camera permanentă decide, în principiu, să înceapă acțiunea penală în ceea ce privește cazul în statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. Luând în considerare raportul furnizat în conformitate cu articolul 29 alineatul (1), camera permanentă poate decide să înceapă acțiunea penală în ceea ce privește cazul într-un stat membru diferit, dacă există motive suficient justificate pentru a face acest lucru, ținând seama de criteriile stabilite la articolul 22 alineatul (4) și la articolul 22 alineatul (5), și să dea instrucțiuni în consecință unui procuror european delegat din respectivul stat membru.
- (3) Înainte de a decide trimiterea în judecată în privința unui caz, camera permanentă competentă poate decide, la propunerea procurorului european delegat care instrumentează cazul, să conexeze mai multe cazuri, dacă investigațiile au fost desfășurate de procurori europeni delegați diferiți împotriva aceleiași (acelorași) persoane, în vederea exercitării acțiunii penale în ceea ce privește cazurile respective în fața instanței dintr-un stat membru care, în conformitate cu dreptul său, are competență pentru oricare dintre cazurile respective.
- (4) Odată luată o decizie privind statul membru în care se va începe acțiunea penală, instanța națională competentă din respectivul stat membru se stabilește pe baza dreptului național.
- (5) Atunci când acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative, biroul central înștiințează autoritățile naționale competente, persoanele interesate și instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii cu privire la decizia de începere a acțiunii penale.

- (6) În situația în care, în urma unei hotărâri a instanței, parchetul trebuie să decidă în privința introducerii unei căi de atac, procurorul european delegat transmite camerei permanente competente un raport incluzând un proiect de decizie și așteaptă instrucțiunile camerei. În situația în care acest lucru se dovedește imposibil în termenul impus de dreptul național, procurorul european delegat poate să introducă calea de atac fără instrucțiunile prealabile ale camerei permanente și transmite ulterior, fără întârziere, camerei permanente raportul. La primirea raportului, camera permanentă dă instrucțiuni procurorului european delegat fie să mențină, fie să retragă calea de atac. Aceeași procedură se aplică și atunci când, în timpul procedurilor judiciare și în conformitate cu dreptul național aplicabil, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar adopta o poziție care ar conduce la închiderea cazului.

Articolul 31

Probe

- (1) Nu se respinge admiterea probelor prezentate de către procurorii Parchetului European sau de pârât în fața unei instanțe pentru simplul motiv că probele au fost obținute într-un alt stat membru sau în conformitate cu dreptul unui alt stat membru.
- (2) Competența instanței de judecată de a evalua în mod liber probele prezentate de către pârât sau de către procurorii din cadrul Parchetului European nu este afectată de prezentul regulament.

Articolul 32

Disponerea de bunurile confiscate

În situația în care, în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute în dreptul național, inclusiv în legislația națională prin care s-a transpus Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹, instanța națională competentă a decis printr-o hotărâre judecătorească finală să confişte bunurile legate de o infracțiune care intră în sfera de competență a Parchetului European sau produsele respectivei infracțiuni, de bunurile sau produsele respective se dispune în conformitate cu dreptul național aplicabil. Această dispunere nu afectează în mod negativ drepturile Uniunii sau ale altor victime care trebuie să fie despăgubite pentru prejudiciile pe care le-au suferit.

¹¹ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

SECȚIUNEA 4
NORME PRIVIND ALTERNATIVELE LA ACȚIUNEA PENALĂ

Articolul 33

Execuția bugetară

- (1) Pe baza unui raport înaintat de procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu articolul 29 alineatul (1), camera permanentă decide închiderea cazului împotriva unei persoane atunci când acțiunea penală a devenit imposibilă, în temeiul dreptului statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, din motivele următoare:
- (a) decesul persoanei suspectate sau acuzate sau lichidarea unei persoane juridice suspectate sau acuzate;
 - (aa) alienarea mintală a persoanei suspectate sau acuzate;
 - (b) amnistia acordată persoanei suspectate sau acuzate;
 - (c) imunitatea acordată persoanei suspectate sau acuzate, cu excepția situației în care a fost ridicată;
 - (d) expirarea termenului național de prescripție pentru începerea acțiunii penale;
 - (e) cazul unei persoane a fost deja finalizat în legătură cu aceleași fapte;
 - (f) lipsa probelor relevante.
- (2) O decizie în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică alte investigații pe baza unor fapte noi care nu erau cunoscute Parchetului European la momentul luării deciziei și care au fost aduse la cunoștința acestuia ulterior. Decizia de a redeschide investigațiile pe baza unor asemenea noi fapte este luată de camera permanentă competentă.
- (3) Atunci când Parchetul European este competent în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), acesta închide un caz numai după consultarea autorităților naționale din statul membru menționat la articolul 20 alineatul (5).

Dacă este cazul, camera permanentă trimite cazul către autoritățile naționale competente în conformitate cu articolul 28a alineatele (3)-(5). Același principiu se aplică în situația în care Parchetul European își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 litera (a) din Directiva 2017/xx/UE, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

- (4) Atunci când un caz a fost închis, Parchetul European notifică oficial acest lucru autorităților naționale competente și informează instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii, precum și persoanele suspectate sau acuzate și victimele infracțiunii, după caz, în temeiul dreptului național, cu privire la închiderea cazului. Cazurile respinse pot fi, de asemenea, trimise către OLAF sau către autoritățile naționale administrative sau judiciare competente în vederea recuperării sau a altor activități de urmărire administrativă.

SECȚIUNEA 5

NORME PRIVIND PROCEDURILE SIMPLIFICATE

Articolul 34

Proceduri simplificate de urmărire penală

- (1) Dacă legislația națională aplicabilă prevede o procedură simplificată de urmărire penală prin care se urmărește închiderea cazului pe baza condițiilor convenite cu persoana suspectată, procurorul european delegat care instrumentează cazul poate, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) și cu articolul 29 alineatul (1), să propună ca aceeași procedură să se aplice camerei permanente competente, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul național.

În situația în care Parchetul European își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 litera (a) din Directiva 2017/xx/UE, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime, procurorul european delegat care instrumentează cazul consultă autoritățile naționale de urmărire penală înainte de a propune aplicarea unei proceduri simplificate de urmărire penală.

- (2) Camera permanentă decide asupra propunerii procurorului european delegat care instrumentează cazul, ținând seama de următoarele criterii:
- (a) gravitatea infracțiunii, pe baza, în special, a prejudiciului adus intereselor financiare ale Uniunii,

- (b) măsura în care persoana suspectată este dispusă să repare prejudiciul cauzat de comportamentul ilegal,
- (c) recurgerea la procedură s-ar corela cu obiectivele generale și principiile de bază ale Parchetului European, astfel cum sunt stabilite în prezentul regulament.

Colegiul adoptă orientări privind aplicarea acestor criterii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

- (3) În cazul în care camera permanentă este de acord cu propunerea, procurorul european delegat care instrumentează cazul aplică procedura simplificată de urmărire penală în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul național și înregistrează acest fapt în sistemul de gestionare a cazurilor. În cazul în care procedura simplificată de urmărire penală a fost finalizată ca urmare a îndeplinirii condițiilor convenite cu persoana suspectată, camera permanentă va solicita procurorului european delegat să acționeze pentru a închide în cele din urmă cazul.

CAPITOLUL V

GARANȚII PROCEDURALE

Articolul 35

Sfera drepturilor persoanelor suspectate și acuzate

- (1) Activitățile Parchetului European se desfășoară în deplină conformitate cu drepturile persoanelor suspectate și acuzate consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cu dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.
- (2) Orice persoană suspectată și acuzată în cadrul procedurilor penale desfășurate de Parchetul European are cel puțin drepturile procedurale astfel cum sunt prevăzute în dreptul Uniunii, inclusiv în directivele privind drepturile persoanelor suspectate și acuzate în cadrul procedurilor penale, astfel cum sunt puse în aplicare prin dreptul național, precum:
 - (a) dreptul la interpretare și traducere, astfel cum se prevede în Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹²;
 - (b) dreptul la informații și accesul la materialele cazului, astfel cum se prevede în Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹³,
 - (c) dreptul la un avocat și dreptul de a comunica cu părți terțe și de a informa părți terțe în caz de detenție, astfel cum se prevede în Directiva 2013/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴,

¹² Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

¹³ Directiva 2012/13 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

¹⁴ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

- (d) dreptul la tăcere și la prezumția de nevinovăție, astfel cum se prevede în Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵,
 - (e) dreptul la asistență judiciară, astfel cum se prevede în Directiva 201x/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶;
- (3) Fără a aduce atingere drepturilor prevăzute în prezentul capitol, persoanele suspectate și acuzate, precum și alte persoane implicate în procedurile desfășurate de Parchetul European beneficiază de toate drepturile procedurale pe care le prevede dreptul național aplicabil, inclusiv posibilitatea de a prezenta probe, de a solicita desemnarea experților sau o expertiză și audierea martorilor, și de a solicita Parchetului European să obțină astfel de măsuri în numele apărării.

¹⁵ Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (OJ L 65, p. 1).

¹⁶ Directiva 2016/./UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la asistență judiciară provizorie pentru persoanele suspectate sau acuzate de o infracțiune și pentru cei care fac obiectul unui mandat european de arestare (JO...).

Controlul jurisdicțional

- (1) Actele de procedură ale Parchetului European care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți fac obiectul controlului de către instanțele naționale competente, în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute de dreptul național. Același lucru se aplică în cazul neadoptării de către Parchetul European a unor acte de procedură care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți și a căror adoptare este obligatorie din punct de vedere juridic în temeiul prezentului regulament.
- (2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența, în conformitate cu articolul 267 din TFUE, să pronunțe decizii preliminare cu privire la:
 - (a) valabilitatea actelor de procedură ale Parchetului European, în măsura în care chestiunea valabilității este ridicată înaintea oricărei instanțe a unui stat membru, direct în temeiul dreptului Uniunii;
 - (b) interpretarea sau valabilitatea dispozițiilor din dreptul Uniunii, inclusiv prezentul regulament;
 - (c) interpretarea articolelor 17 și 20 din prezentul regulament în ceea ce privește orice conflict de competență între Parchetul European și autoritățile naționale competente.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1), deciziile Parchetului European de a închide un caz, în măsura în care sunt contestate direct în temeiul dreptului Uniunii, fac obiectul controlului de către Curtea de Justiție în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf din TFUE.
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă, în conformitate cu articolul 268 din tratat, în orice litigiu referitor la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de Parchetul European.

- (5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă, în conformitate cu articolul 272 din tratat, în orice litigiu referitor la clauzele de arbitraj din cuprinsul contractelor încheiate de Parchetul European.
- (6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă, în conformitate cu articolul 270 din tratat, în orice litigiu în materie de personal.
- (7) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă, în ceea ce privește eliberarea din funcție a procurorului-șef european sau a procurorilor europeni, în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) și, respectiv, cu articolul 14 alineatul (5) din prezentul regulament.
- (8) Prezentul articol nu aduce atingere controlului jurisdicțional în fața Curții de Justiție în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf din TFUE al deciziilor Parchetului European care afectează drepturile persoanelor vizate în temeiul capitolului VI și al deciziilor Parchetului European care nu reprezintă acte de procedură, precum deciziile Parchetului European privind dreptul de acces public la documente, sau deciziile de eliberare din funcție a procurorilor europeni delegați adoptate în temeiul articolului 15 alineatul (3) din prezentul regulament, sau orice alte decizii administrative.

CAPITOLUL Va

PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR

Articolul 36a

Accesul la informații de către Parchetul European

Procurorii europeni delegați pot să obțină, în aceleași condiții ca și cele aplicabile în temeiul dreptului național în cazuri similare, toate informațiile relevante stocate în bazele de date naționale de investigare penală și în bazele de date ale autorităților de aplicare a legii, precum și în alte registre relevante ale autorităților publice.

De asemenea, Parchetul European poate să obțină toate informațiile relevante care sunt de competența sa stocate în bazele de date și în registrele instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

Articolul 36b

Sistemul de gestionare a cazurilor

- (1) Parchetul European instituie un sistem de gestionare a cazurilor, deținut și gestionat în conformitate cu normele stabilite în prezentul regulament și în normele prevăzute de prezentul regulament și de regulamentul intern de procedură.
- (2) Scopul sistemului de gestionare a cazurilor este:
 - (a) de a sprijini gestionarea investigațiilor și a urmăririlor penale desfășurate de Parchetul European, în special prin gestionarea fluxurilor de informații interne și prin sprijinirea activităților de investigare în cazurile transfrontaliere;
 - (b) de a asigura un acces sigur la informațiile privind investigațiile și urmăririle penale la biroul central și de către procurorii europeni delegați;

- (c) de a permite corelarea informațiilor și extragerea datelor în scopuri statistice și de analiză operațională;
 - (d) de a facilita monitorizarea legalității prelucrării datelor cu caracter personal și a conformității cu dispozițiile prezentului regulament în această privință.
- (3) Sistemul de gestionare a cazurilor poate fi legat la conexiunea securizată de telecomunicații menționată la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului¹⁷.
- (4) Sistemul de gestionare a cazurilor cuprinde:
- (a) un registru cu informațiile obținute de Parchetul European în conformitate cu articolul 19, inclusiv privind toate deciziile legate de respectivele informații,
 - (b) un index al tuturor dosarelor,
 - (c) toate informațiile din dosarele stocate electronic în sistemul de gestionare a cazurilor în conformitate cu articolul 36c alineatul (3).

Indexul nu poate conține alte date cu caracter personal în afară de datele de identificare necesare pentru identificarea cazurilor sau pentru stabilirea de corelări între diferite dosare.

- (5) Pentru prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, Parchetul European nu poate stabili decât fișiere automate de date diferite de dosare în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură. Detaliile privind aceste alte fișiere automate de date se notifică Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

¹⁷ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

Dosarele Parchetului European

- (1) Atunci când Parchetul European decide să deschidă o investigație sau să își exercite dreptul de evocare în conformitate cu prezentul regulament, procurorul european delegat care instrumentează cazul deschide un dosar.

Dosarul conține toate informațiile de care dispune procurorul european delegat, inclusiv probe, legate de o investigație sau de o urmărire penală desfășurată de Parchetul European.

După deschiderea unei investigații, informațiile respective din registrul menționat la articolul 36b alineatul (4) litera (a) devin parte din dosar.

- (2) Dosarul se gestionează de către procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu legislația din statul său membru.

Regulamentul intern de procedură poate include norme privind organizarea și gestionarea dosarelor în măsura necesară pentru a se asigura buna funcționare a Parchetului European ca parchet unic. Accesul la dosar de către persoanele suspectate și persoanele acuzate, precum și de către alte persoane implicate în proceduri se acordă de procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu legislația națională din statul său al respectivului stat membru.

- (3) Sistemul de gestionare a cazurilor al Parchetului European cuprinde toate informațiile din dosar, inclusiv probele, care pot fi stocate electronic, pentru a se permite biroului central să își exercite atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament. Procurorul european delegat care instrumentează cazul asigură că informațiile cuprinse în sistemul de gestionare a cazurilor reflectă în orice moment dosarul, mai ales faptul că datele cu caracter personal cuprinse în sistemul de gestionare a cazurilor sunt șterse sau rectificate de fiecare dată când aceste date au fost șterse sau rectificate în dosarul corespunzător.

Accesul la sistemul de gestionare a cazurilor

Procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, alți procurori europeni și procurorii europeni delegați au acces direct la registru și la index.

Atunci când își exercită competențele în conformitate cu articolele 9 și 11, procurorul european însărcinat cu supravegherea și camera permanentă competentă au acces direct la informațiile stocate în format electronic în sistemul de gestionare a cazurilor. Procurorul european însărcinat cu supravegherea are acces direct și la dosar. Camera permanentă competentă are acces la dosar la cerere.

Alți procurori europeni delegați pot solicita accesul la informațiile stocate în format electronic în sistemul de gestionare a cazurilor, precum și la orice dosar. Procurorul european delegat care instrumentează cazul va decide cu privire la acordarea unui astfel de acces altor procurori europeni delegați în conformitate cu legislația națională aplicabilă. Dacă nu se acordă accesul, chestiunea poate fi înaintată camerei permanente competente. Camera permanentă competentă audiază în măsura necesară procurorii europeni delegați vizați și ulterior decide, în conformitate cu dreptul național aplicabil, precum și cu prezentul regulament.

Regulamentul intern de procedură stabilește norme suplimentare privind dreptul de acces și procedura de stabilire a nivelului de acces la sistemul de gestionare a cazurilor de către procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, alți procurori europeni, procurorii europeni delegați și personalul Parchetului European, în măsura necesară pentru exercitarea atribuțiilor lor.

CAPITOLUL VI

Protecția datelor

Articolul 36e

Principii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal și echitabil („legalitate și echitate”);
- (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, cu condiția ca Parchetul European să prevadă garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate („limitări legate de scop”);
- (c) adecvate, relevante și neexcesive în ceea ce privește scopurile în care sunt prelucrate („reducerea la minimum a datelor”);
- (d) exacte, și dacă este necesar, actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere („exactitate”);
- (e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, cu condiția ca Parchetul European să prevadă garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, în special prin punerea în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament („limitări legate de stocare”).

- (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („integritate și confidențialitate”).
- (1a) Parchetul European este responsabil și în măsură să demonstreze conformitatea cu dispozițiile de la alineatul (1) („responsabilitate”) atunci când prelucrează date cu caracter personal, total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și în cazul prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor.
- (2) Prelucrarea de către Parchetul European în oricare dintre scopurile stabilite la articolul 37 din prezentul regulament, altele decât cele pentru care datele cu caracter personal au fost colectate, este permisă în măsura în care:
 - (a) Parchetul European este autorizat să prelucreze astfel de date cu caracter personal într-un astfel de scop în conformitate cu prezentul regulament; și
 - (b) prelucrarea este necesară și proporțională în raport cu respectivul alt scop, în conformitate cu dreptul Uniunii; și
 - (c) după caz, utilizarea datelor cu caracter personal nu este interzisă de prevederile aplicabile din dreptul procedural național privind măsurile de investigare adoptate în conformitate cu articolul 25. Dreptul procedural național aplicabil este dreptul statului membru în care au fost obținute datele.

Articolul 36f

Date administrative cu caracter personal

- (1) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸ se aplică tuturor datelor administrative cu caracter personal prelucrate de Parchetul European.
- (2) Parchetul European stabilește termene pentru stocarea de date administrative cu caracter personal în dispozițiile privind protecția datelor din regulamentul său intern de procedură.

Articolul 37

Prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal

- (1) Parchetul European prelucrează datele cu caracter personal prin mijloace automatizate sau în fișiere manuale structurate, în conformitate cu prezentul regulament și numai în următoarele scopuri:
 - a) investigații și urmăriri penale întreprinse în conformitate cu prezentul regulament; sau
 - b) schimb de informații cu autoritățile competente din statele membre și alte instituții, organisme, oficii și agenții ale Uniunii în conformitate cu prezentul regulament; sau
 - c) cooperarea cu țările terțe și organizațiile internaționale în conformitate cu prezentul regulament.
- (1a) Categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date cu caracter personal pot fi prelucrate în indexul menționat la articolul 36b alineatul (4) litera (b) de către Parchetul European pentru fiecare scop menționat la alineatul (1) sunt enumerate în anexă.

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (1b) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72a de modificare a datelor cu caracter personal și a categoriilor de persoane vizate enumerate în anexă, pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul tehnologiei informației și având în vedere progresele societății informaționale.

Dacă motive imperioase impun aceasta, procedura menționată la articolul 72b se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului alineat.

- (2) Parchetul European poate prelucra date cu caracter personal pentru o perioadă limitată, în scopul de a determina dacă aceste date cu caracter personal sunt relevante pentru atribuțiile sale și pentru scopurile menționate la alineatul (1). Colegiul, hotărând la propunerea procurorului-șef european și după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, precizează mai detaliat condițiile referitoare la prelucrarea acestor date cu caracter personal, în special în ceea ce privește accesul la date și utilizarea acestora, precum și termenele pentru stocarea și ștergerea datelor.
- (3) Parchetul European prelucrează datele operaționale cu caracter personal în așa fel încât să se poată stabili ce autoritate a furnizat datele respective sau de unde au fost extrase acestea.
- (4) Atunci când se aplică articolele 37f - 37k din prezentul regulament, Parchetul European poate, dacă este cazul, să acționeze în conformitate cu dreptul procedural național privind obligația de a furniza informații persoanelor vizate și posibilitățile de a omite, restrânge sau întârzia aceste informații. Dacă este cazul, procurorul european delegat care instrumentează cazul se consultă cu procurorii europeni delegați vizați de caz înainte de a lua o decizie în ceea ce privește articolele 37f - 37k.

Articolul 37a

Durata stocării datelor operaționale cu caracter personal

- (1) Parchetul European reexaminează periodic necesitatea stocării datelor cu caracter personal prelucrate. Cel târziu, o astfel de reexaminare se efectuează în termen de maximum trei ani de la prima prelucrare a datelor cu caracter personal, iar apoi din trei în trei ani. În cazul în care datele cu caracter personal sunt stocate pentru o perioadă care depășește cinci ani, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este informată cu privire la aceasta.
- (2) Datele operaționale cu caracter personal prelucrate de Parchetul European nu sunt stocate pentru perioade mai lungi de cinci ani, după ce decizia de achitare în ceea ce privește cazul a devenit definitivă; în cazul în care acuzatul a fost găsit vinovat, termenele se prelungesc până când sancțiunea care a fost impusă este executată sau nu mai poate fi executată, în conformitate cu dreptul statului membru de condamnare.
- (3) Înainte de expirarea unuia dintre termenele prevăzute la alineatul (2), Parchetul European reexaminează necesitatea de a continua stocarea datelor cu caracter personal în cazul în care și atâta timp cât acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale. Motivele care stau la baza continuării stocării sunt justificate și înregistrate. În cazul în care nu se ia nicio decizie cu privire la continuarea stocării datelor cu caracter personal, datele respective sunt șterse în mod automat.

Articolul 37b

Distincția dintre diferitele categorii de persoane vizate

După caz și în măsura posibilului, Parchetul European face distincție clară între datele cu caracter personal ale diferitelor categorii de persoane vizate, precum:

- (a) persoane în privința cărora există motive serioase să se creadă că au săvârșit sau că urmează să săvârșească o infracțiune;
- (b) persoane condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

- (c) victime ale unei infracțiuni sau persoane în privința cărora, în baza anumitor fapte, există motive să se creadă că ar putea fi victimele unei infracțiuni; și
- (d) alte părți care au legătură cu infracțiunea, ca de exemplu persoane care ar putea fi chemate să depună mărturie în cadrul investigațiilor legate de infracțiuni sau în cadrul procedurilor penale ulterioare, persoane care pot oferi informații cu privire la infracțiuni sau persoane care sunt în legătură sau asociate cu persoanele menționate la literele (a) și (b).

Articolul 37c

Distincția dintre datele cu caracter personal și verificarea calității datelor cu caracter personal

- (1) Parchetul European face distincție, în măsura posibilului, între datele cu caracter personal bazate pe fapte și datele cu caracter personal bazate pe evaluări personale.
- (2) Parchetul European ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, incomplete sau perimate nu sunt transmise sau puse la dispoziție. În acest scop, Parchetul European verifică, în măsura în care este posibil, calitatea datelor cu caracter personal înainte ca acestea să fie transmise sau puse la dispoziție. În măsura în care acest lucru este posibil, în cadrul tuturor transmițerilor de date cu caracter personal, Parchetul European adaugă informații necesare care permit destinatarului să evalueze gradul de exactitate, caracterul integral, gradul de fiabilitate și de actualitate al datelor cu caracter personal.
- (3) În cazul în care se constată transmiterea unor date cu caracter personal incorecte sau transmiterea unor date cu caracter personal în mod ilegal, acest lucru se comunică de îndată destinatarului. Într-un astfel de caz, datele cu caracter personal sunt rectificate sau șterse sau prelucrarea este restricționată în conformitate cu articolul 37j.

Articolul 37cc
Condiții specifice de prelucrare

- (1) Atunci când se prevede în prezentul regulament, Parchetul European prevede condiții specifice de prelucrare și informează destinatarul unor astfel de date cu caracter personal cu privire la aceste condiții și obligația de a le respecta.
- (2) Parchetul European respectă condițiile specifice de prelucrare pentru prelucrarea furnizată de o autoritate națională în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva (UE) 2016/680.

Articolul 37ccc

Transmiterea datelor cu caracter personal către instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii

- (1) Sub rezerva oricăror restricții suplimentare în temeiul prezentului regulament, în special articolul 37cc, Parchetul European transmite date operaționale cu caracter personal către o altă instituție, un alt organism, un alt oficiu sau o altă agenție a Uniunii numai în cazul în care datele sunt necesare pentru îndeplinirea legitimă a atribuțiilor care sunt de competența instituției, organismului, oficiului sau agenției Uniunii.
- (2) În cazul în care datele sunt transmise ca urmare a unei cereri din partea celeilalte instituții, celuilalt organism, celuilalt oficiu sau celeilalte agenții a Uniunii, atât operatorul, cât și destinatarul își asumă răspunderea pentru legitimitatea acestui transfer.

Parchetul European este obligat să verifice competența celeilalte instituții, celuilalt organism, celuilalt oficiu sau celeilalte agenții a Uniunii și să facă o evaluare provizorie a necesității transmiterii de date. Dacă apar îndoieli în privința necesității acestei transmiteri, Parchetul European solicită destinatarului mai multe informații.

Cealaltă instituție, celălalt organism, celălalt oficiu sau cealaltă agenție a Uniunii se asigură că necesitatea transmiterii de date poate fi verificată ulterior.

- (3) Cealaltă instituție, celălalt organism, celălalt oficiu sau cealaltă agenție a Uniunii prelucrează datele cu caracter personal numai în scopurile pentru care au fost transmise.

Articolul 37d

Prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal

- (1) Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice, afilierea sindicală, precum și prelucrarea datelor genetice, prelucrarea datelor biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice sau prelucrarea datelor privind sănătatea sau a datelor privind viața sexuală sau orientarea sexuală a unei persoane fizice este autorizată numai atunci când este strict necesară pentru investigațiile Parchetului European, sub rezerva unor garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanei vizate și numai atunci când vin în completarea altor date cu caracter personal deja prelucrate de Parchetul European.
- (2) Responsabilul cu protecția datelor este informat imediat cu privire la recurgerea la prezentul articol.

Articolul 37e

Procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri

Persoana vizată are dreptul de a nu face obiectul unei decizii a Parchetului European bazată exclusiv pe prelucrarea automată, inclusiv crearea de profiluri, care produce efecte juridice care privesc persoana vizată sau o afectează în mod similar într-o măsură semnificativă.

Articolul 37f

Comunicare și modalități de exercitare a drepturilor persoanei vizate

- (1) Parchetul European ia măsuri rezonabile pentru a transmite persoanei vizate orice informații menționate la articolul 37g. Acesta face orice comunicare destinată persoanei vizate în legătură cu articolele 37e, 37h-37k și 38f referitoare la prelucrare, într-o formă concisă, inteligibilă și ușor accesibilă, utilizând un limbaj clar și simplu. Informațiile se transmit prin orice mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice. Ca regulă generală, operatorul transmite informațiile în același format în care a fost primită cererea.
- (2) Parchetul European facilitează exercitarea drepturilor persoanei vizate în temeiul articolelor 37g-37k.
- (3) Parchetul European informează în scris persoana vizată cu privire la modul în care a dat curs cererii acesteia, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz în termen de cel mult trei luni de la primirea cererii din partea persoanei vizate.
- (4) Parchetul European ia măsurile necesare pentru ca transmiterea informațiilor în conformitate cu articolul 37g și orice comunicare transmisă sau măsură luată în temeiul articolelor 37e, 37h-37k și 38f să se facă gratuit. În cazul în care cererile din partea unei persoane vizate sunt în mod vădit nefondate sau excesive, în special din cauza caracterului lor repetitiv, Parchetul European poate:
 - (a) să perceapă o taxă rezonabilă care să țină cont de costurile administrative pentru transmiterea informațiilor sau a comunicărilor sau pentru luarea măsurilor solicitate; sau
 - (b) să refuze să dea curs cererii.

Parchetului European îi revine sarcina de a demonstra caracterul vădit nefondat sau excesiv al cererii.

- (5) În cazul în care Parchetul European are îndoieli întemeiate cu privire la identitatea persoanei fizice care înaintează cererea menționată la articolul 37h sau 37j, Parchetul European poate solicita furnizarea de informații suplimentare necesare pentru a confirma identitatea persoanei vizate.

Articolul 37g

Informații care se pun la dispoziția persoanei vizate sau se comunică acesteia

- (1) Parchetul European pune la dispoziția persoanei vizate cel puțin următoarele informații:
- (a) identitatea și datele de contact ale Parchetului European;
 - (b) datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
 - (c) scopurile în care sunt prelucrate datele cu caracter personal;
 - (d) dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și datele de contact ale acesteia;
 - (e) existența dreptului de a solicita Parchetului European acces la datele cu caracter personal referitoare la persoana vizată ori rectificarea sau ștergerea acestor date sau restricționarea prelucrării lor.
- (2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), Parchetul European comunică persoanei vizate, în anumite cazuri, următoarele informații suplimentare, pentru a permite acesteia exercitarea drepturilor sale:
- (a) temeiul juridic al prelucrării;
 - (b) perioada pentru care vor fi stocate datele cu caracter personal sau, în cazul în care nu este posibil, criteriile utilizate pentru a stabili respectiva perioadă;

- (c) dacă este cazul, categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal, inclusiv în țări terțe sau organizații internaționale;
 - (d) în cazul în care este necesar, informații suplimentare, în special atunci când datele cu caracter personal sunt colectate fără știrea persoanei vizate.
- (3) Parchetul European poate amâna, restricționa sau omite furnizarea de informații persoanei vizate în conformitate cu alineatul (2) în măsura în care și atât timp cât o astfel de măsură constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale persoanei fizice, pentru:
- (a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;
 - (b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
 - (c) a proteja securitatea publică a statelor membre;
 - (d) a proteja securitatea națională a statelor membre;
 - (e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

Articolul 37h
Dreptul de acces al persoanei vizate

Persoana vizată are dreptul de a obține din partea Parchetului European o confirmare că se prelucrează sau nu date cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, acces la datele respective și la următoarele informații:

- (a) scopurile și temeiul juridic al prelucrării;
- (b) categoriile de date cu caracter personal vizate;
- (c) destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le-au fost divulgate datele cu caracter personal, în special destinatarii din țări terțe sau organizații internaționale;
- (d) acolo unde este posibil, perioada pentru care se preconizează că vor fi stocate datele cu caracter personal sau, dacă acest lucru nu este posibil, criteriile utilizate pentru a stabili această perioadă;
- (e) existența dreptului de a solicita Parchetului European rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau restricționarea prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la persoana vizată;
- (f) dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și datele de contact ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor;
- (g) comunicarea datelor cu caracter personal care sunt în curs de prelucrare și a oricărei informații disponibile cu privire la originea datelor.

Limitarea dreptului de acces

- (1) Parchetul European poate limita, integral sau parțial, dreptul de acces al persoanei vizate în măsura în care și atât timp cât o astfel de limitare, parțială sau totală, constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale respectivei persoane fizice, pentru:
- (a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;
 - (b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
 - (c) a proteja securitatea publică a statelor membre;
 - (d) a proteja securitatea națională a statelor membre;
 - (e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.
- (2) În cazul în care furnizarea unor astfel de informații ar contraveni obiectivului alineatului (1), Parchetul European notifică persoana vizată în cauză numai cu privire la faptul că a efectuat verificările, fără a transmite informații care i-ar putea dezvălui faptul că datele cu caracter personal care o privesc sunt prelucrate sau nu de Parchetul European.
- Parchetul European informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene împotriva deciziei Parchetului European.
- (3) Parchetul European justifică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază decizia. Informațiile respective sunt puse la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Dreptul la rectificarea sau la ștergerea datelor cu caracter personal și la restricționarea prelucrării

- (1) Persoana vizată are dreptul de a obține de la Parchetul European, fără întârzieri nejustificate, rectificarea datelor cu caracter personal inexacte care o privesc. Ținându-se seama de scopurile în care au fost prelucrate datele, persoana vizată are dreptul de a obține completarea datelor cu caracter personal care sunt incomplete, inclusiv prin furnizarea unei declarații suplimentare.
- (2) Parchetul European șterge datele cu caracter personal fără întârzieri nejustificate și persoana vizată are dreptul de a obține din partea Parchetului European ștergerea datelor cu caracter personal care o privesc fără întârzieri nejustificate în cazul în care prelucrarea încalcă dispozițiile articolelor 36e, 37 sau 37d sau în cazul în care datele cu caracter personal trebuie șterse pentru îndeplinirea unei obligații legale care îi revine Parchetului European.
- (3) În loc de ștergere, Parchetul European restricționează prelucrarea datelor cu caracter personal în cazul în care:
 - (a) exactitatea datelor cu caracter personal este contestată de persoana vizată, iar exactitatea sau inexactitatea datelor respective nu poate fi stabilită cu certitudine; sau
 - (b) datele cu caracter personal trebuie să fie păstrate ca mijloace de probă.

În cazul în care prelucrarea este restricționată în temeiul literei (a) de la primul paragraf, Parchetul European informează în acest sens persoana vizată înainte de ridicarea restricțiilor de prelucrare.

- (3a) În cazul în care prelucrarea a fost restricționată în temeiul alineatului (3), astfel de date cu caracter personal pot, cu excepția stocării, să fie prelucrate numai pentru protecția drepturilor persoanei vizate sau ale unei alte persoane fizice sau juridice care este parte în procedurile Parchetului European sau în scopurile prevăzute la alineatul (3) litera (b).

- (4) Parchetul European informează în scris persoana vizată cu privire la orice refuz de rectificare sau de ștergere a datelor cu caracter personal sau la restricționarea prelucrării și cu privire la motivele refuzului. Parchetul European poate restricționa, integral sau parțial, obligația de a furniza astfel de informații în măsura în care o astfel de restricționare a prelucrării constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale persoanei fizice vizate pentru:
- (a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;
 - (b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
 - (c) a proteja securitatea publică a statelor membre;
 - (d) a proteja securitatea națională a statelor membre;
 - (e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

Parchetul European informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene împotriva deciziei Parchetului European.

- (5) Parchetul European comunică rectificarea datelor cu caracter personal inexacte autorității competente de la care provin datele cu caracter personal inexacte.
- (6) Parchetul European informează destinatarii cu privire la rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau cu privire la restricționarea prelucrării, în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), și îi informează că trebuie să rectifice sau să șteargă datele cu caracter personal sau să restricționeze prelucrarea datelor cu caracter personal atunci când le revine responsabilitatea pentru acestea.

Articolul 37k

Exercitarea drepturilor de către persoana vizată și verificarea de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) În cazurile menționate la articolele 37g alineatul (3), 37i alineatul (2) și 37j alineatul (4), drepturile persoanei vizate pot fi, de asemenea, exercitate prin intermediul Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (2) Parchetul European informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a-și exercita drepturile prin intermediul Autorității Europene pentru Protecția Datelor în temeiul alineatului (1).
- (3) Atunci când este exercitat dreptul menționat la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează persoana vizată cel puțin că a realizat toate verificările necesare sau o revizuire. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează, de asemenea, persoana vizată în legătură cu dreptul acesteia de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene împotriva deciziei Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Articolul 37l

Obligațiile Parchetului European

- (1) Ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și de riscurile cu grade diferite de probabilitate și gravitate pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, Parchetul European pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a garanta și a fi în măsură să demonstreze că prelucrarea se efectuează în conformitate cu prezentul regulament. Respectivele măsuri se revizuiesc și se actualizează dacă este necesar.
- (2) Atunci când sunt proporționale în raport cu operațiunile de prelucrare, măsurile menționate la alineatul (1) includ punerea în aplicare de către Parchetul European a unor politici adecvate de protecție a datelor.

Articolul 37l(a)

Operatori asociați

- (1) În cazul în care Parchetul European împreună cu unul sau mai mulți operatori stabilesc în comun scopurile și mijloacele de prelucrare, aceștia sunt operatori asociați. Aceștia stabilesc într-un mod transparent responsabilitățile care revin fiecăruia în vederea respectării obligațiilor lor în materie de protecție a datelor, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor persoanelor vizate și atribuțiile fiecăruia de furnizare a informațiilor, prin intermediul unui acord între ei, cu excepția cazului și în măsura în care responsabilitățile operatorilor sunt stabilite de dreptul Uniunii sau de dreptul intern care li se aplică. Acordul poate desemna un punct de contact pentru persoanele vizate.
- (2) Acordul menționat la alineatul (1) reflectă în mod adecvat rolurile și raporturile respective ale operatorilor asociați față de persoanele vizate. Esența acestui acord este adusă la cunoștința persoanei vizate.
- (3) Indiferent de clauzele acordului menționat la alineatul (1), persoana vizată își poate exercita drepturile în temeiul prezentului regulament cu privire la și în raport cu fiecare dintre operatori.

Articolul 37l(b)

Persoana împuternicită de operator

- (1) În cazul în care prelucrarea urmează să fie realizată în numele Parchetului European, Parchetul European recurge doar la persoane împuternicite de operator care oferă garanții suficiente pentru punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate, astfel încât prelucrarea să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament și să asigure protecția drepturilor persoanei vizate.

- (2) Persoana împuternicită de operator nu recrutează o altă persoană împuternicită de operator fără a primi în prealabil o autorizație scrisă, specifică sau generală, din partea Parchetului European. În cazul unei autorizații generale scrise, persoana împuternicită de operator informează Parchetul European cu privire la orice modificări preconizate privind adăugarea sau înlocuirea altor persoane împuternicite de operator, oferind astfel posibilitatea operatorului de a formula obiecții față de aceste modificări.
- (3) Prelucrarea de către o persoană împuternicită de un operator este reglementată printr-un contract sau alt act juridic în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern care are caracter obligatoriu pentru persoana împuternicită de operator în raport cu Parchetul European și care stabilește obiectul și durata prelucrării, natura și scopul prelucrării, tipul de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate și obligațiile și drepturile Parchetului European. Respectivul contract sau act juridic prevede, în special, că persoana împuternicită de operator:
- (a) acționează numai la instrucțiunile operatorului;
 - (b) se asigură că persoanele autorizate să prelucreze datele cu caracter personal s-au angajat să respecte confidențialitatea sau au o obligație statutară adecvată de confidențialitate;
 - (c) asistă operatorul prin orice mijloace adecvate pentru a asigura respectarea dispozițiilor privind drepturile persoanei vizate;
 - (d) la alegerea Parchetului European, șterge sau returnează Parchetului European toate datele cu caracter personal după încetarea prestării serviciilor legate de prelucrare și elimină copiile existente, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul intern impune stocarea datelor cu caracter personal;
 - (e) pune la dispoziția Parchetului European toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol;
 - (f) respectă condițiile menționate la alineatele (2) și (3) pentru recrutarea unei alte persoane împuternicite de către operator.

- (4) Contractul sau un alt act juridic menționat la alineatul (3) se întocmește în scris, inclusiv în format electronic.
- (5) În cazul în care o persoană împuternicită de operator încalcă prezentul regulament, prin stabilirea scopurilor și mijloacelor de prelucrare a datelor cu caracter personal, persoana împuternicită de operator este considerată a fi un operator în ceea ce privește prelucrarea respectivă.

Articolul 37l(c)

Desfășurarea activității de prelucrare sub autoritatea operatorului sau a persoanei împuternicite de operator

Persoana împuternicită de operator și orice persoană care acționează sub autoritatea Parchetului European sau a persoanei împuternicite de operator care are acces la date cu caracter personal nu le prelucrează decât la cererea Parchetului European, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul intern îl obligă să facă acest lucru.

Articolul 37m

Asigurarea protecției datelor în mod intrinsec și în mod implicit

- (1) Având în vedere stadiul actual al tehnologiei, costurile de punere în aplicare și natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și riscurile cu grade diferite de probabilitate și de gravitate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice pe care le prezintă prelucrarea, Parchetul European, atât la momentul stabilirii mijloacelor de prelucrare, cât și la cel al prelucrării în sine, pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate, cum ar fi pseudonimizarea, care sunt destinate să pună în aplicare în mod eficient principiile de protecție a datelor, precum reducerea la minim a datelor, și să integreze garanțiile necesare în cadrul prelucrării, pentru a îndeplini cerințele prezentului regulament și a proteja drepturile persoanelor vizate.
- (2) Parchetul European pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a asigura că, în mod implicit, sunt prelucrate numai date cu caracter personal care sunt adecvate, relevante și neexcesive în ceea ce privește scopurile în care sunt prelucrate. Obligația respectivă se aplică volumului de date cu caracter personal colectate, gradului de prelucrare a acestora, perioadei lor de stocare și accesibilității lor. În special, astfel de măsuri asigură că, în mod implicit, datele cu caracter personal nu pot fi accesate, fără intervenția persoanei, de un număr nelimitat de persoane.

Evidențe ale categoriilor de activități de prelucrare

- (1) Parchetul European păstrează o evidență a tuturor categoriilor de activități de prelucrare aflate în responsabilitatea sa. Respectiva evidență cuprinde toate informațiile următoare:
 - (a) datele sale de contact, precum și numele și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
 - (b) scopurile prelucrării;
 - (c) o descriere a categoriilor de persoane vizate și a categoriilor de date cu caracter personal;
 - (d) categoriile de destinatari cărora le-au fost sau le vor fi divulgate datele cu caracter personal, inclusiv destinatarii din țări terțe sau organizații internaționale;
 - (e) acolo unde este cazul, transferurile de date cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională, inclusiv identificarea țării terțe sau a organizației internaționale respective;
 - (f) acolo unde este posibil, termenele-limită preconizate pentru ștergerea diferitelor categorii de date;
 - (g) acolo unde este posibil, o descriere generală a măsurilor tehnice și organizatorice de securitate menționate la articolul 38d.
- (2) Evidențele menționate la alineatul (1) se țin în scris, inclusiv în format electronic.
- (3) Parchetul European pune evidențele la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor, la cererea acesteia.

Articolul 37o

Înregistrări referitoare la prelucrarea automată

- (1) Parchetul European păstrează înregistrări pentru oricare dintre operațiunile următoare de prelucrare din cadrul sistemelor de prelucrare automată: colectarea, modificarea, consultarea, dezvăluirea, inclusiv transferurile, combinarea și ștergerea datelor operaționale cu caracter personal utilizate în scopuri operaționale. Înregistrările consultărilor și ale dezvăluirilor fac posibilă determinarea motivelor, a datei și a momentului acestor operațiuni, identificarea persoanei care a consultat sau a dezvăluit date cu caracter personal și, în măsura în care este posibil, identitatea destinatarilor acestor date cu caracter personal.
- (2) Înregistrările sunt utilizate numai pentru verificarea legalității prelucrării, monitorizare proprie, asigurarea integrității și a securității datelor cu caracter personal și în cadrul unor proceduri penale. Aceste înregistrări sunt șterse după trei ani, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru un control în curs.
- (3) Parchetul European pune înregistrările la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor, la cererea acesteia.

Articolul 37p

Cooperarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

Parchetul European cooperează, la cerere, cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în exercitarea atribuțiilor sale.

Articolul 38b

Evaluarea impactului asupra protecției datelor

- (1) În cazul în care un tip de prelucrare, în special care implică utilizarea de noi tehnologii, și, ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, este susceptibil să genereze un risc ridicat la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, Parchetul European, înainte de prelucrare, efectuează o evaluare a impactului operațiunilor de prelucrare preconizate asupra protecției datelor cu caracter personal.

- (2) Evaluarea menționată la alineatul (1) cuprinde cel puțin o descriere generală a operațiunilor de prelucrare preconizate, o evaluare a riscurilor la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate, măsurile preconizate în vederea abordării riscurilor, garanțiile, măsurile de securitate și mecanismele menite să asigure protecția datelor cu caracter personal și să demonstreze respectarea prezentului regulament, luând în considerare drepturile și interesele legitime ale persoanelor vizate și ale celorlalte persoane interesate.

Articolul 38c

Consultarea prealabilă a Autorității Europene pentru Protecția Datelor

- (1) Parchetul European consultă Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal care vor face parte dintr-un nou sistem de evidență care urmează a fi creat, în cazul în care:
- (a) o evaluare a impactului asupra protecției datelor, prevăzută la articolul 38b, indică faptul că prelucrarea ar genera un risc ridicat în absența măsurilor luate de Parchetul European pentru atenuarea riscului; sau
 - (b) un tip de prelucrare, în special în cazul în care se utilizează noi tehnologii, mecanisme sau proceduri, implică un risc ridicat la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate.
- (2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate stabili o listă a operațiunilor de prelucrare care fac obiectul consultării prealabile, în conformitate cu alineatul (1).
- (3) Parchetul European transmite Autorității Europene pentru Protecția Datelor evaluarea impactului asupra protecției datelor în temeiul articolului 38b și, la cererea acesteia, orice altă informație care permite Autorității Europene pentru Protecția Datelor să evalueze conformitatea prelucrării și în special riscurile la adresa protecției datelor cu caracter personal ale persoanei vizate și garanțiile aferente.

- (4) Atunci când Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consideră că prelucrarea preconizată, menționată la alineatul (1) din prezentul articol, ar încălca dispozițiile prezentului regulament, în special în cazul în care riscul nu a fost identificat sau atenuat într-o măsură suficientă de către Parchetul European, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor oferă consiliere în scris Parchetului European, în termen de cel mult șase săptămâni de la primirea cererii de consultare, în conformitate cu competențele sale prevăzute la articolul 44c. Termenul menționat poate fi prelungit cu o lună, ținându-se seama de complexitatea prelucrării preconizate. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează Parchetul European în termen de o lună de la primirea cererii, cu privire la orice astfel de prelungire, prezentând motivele întârzierii.

Articolul 38d

Securitatea prelucrării datelor operaționale cu caracter personal

- (1) Având în vedere stadiul actual al tehnologiei și costurile implementării și ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și de riscurile cu grade diferite de probabilitate și de gravitate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, Parchetul European implementează măsuri tehnice și organizatorice adecvate în vederea asigurării unui nivel de securitate corespunzător acestui risc, în special în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date operaționale cu caracter personal menționate la articolul 37d.
- (2) În ceea ce privește prelucrarea automată, Parchetul European pune în aplicare, în urma unei evaluări a riscurilor, măsuri menite:
- a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor utilizate pentru prelucrare (controlul accesului la echipamente);
 - b) să împiedice orice citire, copiere, modificare sau eliminare neautorizată a suporturilor de date (controlul suporturilor de date);

- c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal stocate (controlul stocării);
- d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automată de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor (controlul utilizatorului);
- e) să asigure faptul că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automată au acces numai la datele cu caracter personal pentru care au autorizare (controlul accesului la date);
- f) să asigure că este posibilă verificarea și identificarea organismelor cărora le-au fost transmise sau puse la dispoziție sau s-ar putea să le fie transmise sau puse la dispoziție date cu caracter personal utilizându-se comunicarea datelor (controlul comunicării);
- g) să asigure posibilitatea verificării sau stabilirii ulterioare a datelor cu caracter personal care au fost introduse în sisteme de prelucrare automată a datelor, precum și a datei și persoanei care a introdus datele (controlul introducerii datelor);
- h) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportării suporturilor de date (controlul transportării);
- i) să asigure posibilitatea recuperării sistemelor instalate în cazul unei întreruperi (recuperarea);
- j) să asigure funcționarea sistemului, raportarea defecțiunilor de funcționare (fiabilitate) și imposibilitatea coruperii datelor cu caracter personal stocate din cauza funcționării defectuoase a sistemului (integritate).

Comunicarea unei încălcări a securității datelor cu caracter personal către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) În cazul în care are loc o încălcare a securității datelor cu caracter personal, Parchetul European notifică acest lucru Autorității Europene pentru Protecția Datelor fără întârzieri nejustificate și, în cazul în care este posibil, în cel mult 72 de ore după ce a luat cunoștință de aceasta, cu excepția cazului în care încălcarea securității datelor cu caracter personal nu este susceptibilă să genereze un risc la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice. În cazul în care notificarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor nu are loc în termen de 72 de ore, aceasta este însoțită de o justificare a întârzierii.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) cel puțin:
 - (a) descrie caracterul încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv, acolo unde este posibil, categoriile și numărul aproximativ al persoanelor vizate în cauză, precum și categoriile și numărul aproximativ al înregistrărilor de date cu caracter personal în cauză;
 - (b) comunică numele și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
 - (c) descrie consecințele probabile ale încălcării securității datelor cu caracter personal;
 - (d) descrie măsurile luate sau propuse spre a fi luate de Parchetul European pentru a remedia problema încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv, după caz, măsurile pentru atenuarea eventualelor sale efecte negative.

- (3) Atunci când și în măsura în care nu este posibil să se furnizeze informațiile menționate la alineatul (2) în același timp, acestea pot fi furnizate în mai multe etape, fără întârzieri nejustificate.
- (4) Parchetul European păstrează documente referitoare la toate cazurile de încălcare a securității datelor cu caracter personal, menționate la alineatul (1), care cuprind o descriere a situației în care a avut loc încălcarea securității datelor cu caracter personal, a efectelor acesteia și a măsurilor de remediere întreprinse. Această documentație permite Autorității Europene pentru Protecția Datelor să verifice conformitatea cu prezentul articol.
- (5) În cazul în care încălcarea securității datelor cu caracter personal implică date cu caracter personal care au fost transmise de către sau către un alt operator, Parchetul European comunică informațiile prevăzute la alineatul (3) operatorului respectiv fără întârzieri nejustificate.

Articolul 38f

Informarea persoanei vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal

- (1) În cazul în care încălcarea securității datelor cu caracter personal este susceptibilă să genereze un risc ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, Parchetul European informează persoana vizată fără întârzieri nejustificate cu privire la această încălcare.
- (2) În informarea transmisă persoanei vizate, prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, se include o descriere într-un limbaj simplu și clar a caracterului încălcării securității datelor cu caracter personal, precum și cel puțin informațiile și recomandările prevăzute la articolul 38e alineatul (2) literele (b), (c) și (d).
- (3) Informarea persoanei vizate menționată la alineatul (1) nu este necesară în cazul în care oricare dintre următoarele condiții este îndeplinită:
 - (a) Parchetul European a pus în aplicare măsuri tehnologice și organizatorice adecvate de protecție, iar aceste măsuri au fost aplicate în cazul datelor cu caracter personal afectate de încălcarea securității datelor cu caracter personal, în special măsuri prin care se asigură că datele cu caracter personal devin neinteligibile oricărei persoane care nu este autorizată să le acceseze, cum ar fi criptarea;

- (b) Parchetul European a luat măsuri ulterioare prin care se asigură că riscul ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate menționat la alineatul (1) nu mai este susceptibil să se materializeze;
 - (c) aceasta ar necesita un efort disproporționat. În acest caz, informarea se înlocuiește printr-o informare publică sau o măsură similară prin care persoanele vizate sunt informate într-un mod la fel de eficace.
- (4) În cazul în care Parchetul European nu a comunicat deja încălcarea securității datelor cu caracter personal către persoana vizată, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, după ce a luat în considerare probabilitatea ca încălcarea securității datelor cu caracter personal să genereze un risc ridicat, poate să îi solicite acestuia să facă acest lucru sau poate decide că oricare dintre condițiile menționate la alineatul (3) sunt îndeplinite.
- (5) Informarea persoanei vizate menționată la alineatul (1) din prezentul articol poate fi amânată, restricționată sau omisă, sub rezerva condițiilor și a motivelor menționate la articolul 37i alineatul (3).

[...]

Articolul 40

Accesul autorizat la date cu caracter personal în cadrul Parchetului European

Numai procurorul-șef european, procurorii europeni, procurorii europeni delegați și membrii autorizați ai personalului lor cu rol de asistență pot avea acces, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor și în limitele prevăzute în prezentul regulament, la datele operaționale cu caracter personal prelucrate de Parchetul European.

Articolul 41

Desemnarea responsabilului cu protecția datelor

- (1) Colegiul desemnează un responsabil cu protecția datelor, pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef european. Responsabilul cu protecția datelor este un membru al personalului special numit în acest scop. Responsabilul cu protecția datelor acționează în mod independent și nu poate accepta instrucțiuni în îndeplinirea atribuțiilor sale.

- (1a) Responsabilul cu protecția datelor este selectat pe baza calităților profesionale ale responsabilului și, în special, a cunoștințelor de specialitate în domeniul legislației și practicilor privind protecția datelor, precum și pe baza capacității de a îndeplini atribuțiile prevăzute în prezentul regulament, în special cele prevăzute la articolul 41b.
- (1b) Alegerea responsabilului cu protecția datelor nu trebuie să genereze un conflict de interese între atribuțiile responsabilului în calitate de responsabil cu protecția datelor și orice altă atribuție oficială, în special în legătură cu aplicarea prezentului regulament.
- (1c) Responsabilul cu protecția datelor este numit pentru o perioadă de patru ani și este eligibil pentru a fi numit din nou până la cumulara unui mandat de maximum opt ani. Responsabilul nu poate fi eliberat din funcția de responsabil cu protecția datelor de către colegiu decât cu acordul Autorității Europene pentru Protecția Datelor, dacă nu mai îndeplinește condițiile impuse de exercitarea atribuțiilor sale.
- (1d) Parchetul European publică datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor și le comunică Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Articolul 41a

Funcția responsabilului cu protecția datelor

- (1) Parchetul European se asigură că responsabilul cu protecția datelor este implicat în mod corespunzător și în timp util în toate aspectele legate de protecția datelor cu caracter personal.
- (2) Parchetul European sprijină responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 41b, asigurându-i resursele necesare pentru executarea acestor atribuții și asigurându-i accesarea datelor cu caracter personal și a operațiunilor de prelucrare, precum și pentru menținerea cunoștințelor sale de specialitate.
- (3) Parchetul European se asigură că responsabilul cu protecția datelor nu primește niciun fel de instrucțiuni în ceea ce privește îndeplinirea acestor atribuții. Responsabilul nu este demis sau sancționat de către colegiu pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Responsabilul cu protecția datelor răspunde direct în fața procurorului-șef european.

- (4) Persoanele vizate pot contacta responsabilul cu protecția datelor cu privire la toate chestiunile legate de prelucrarea datelor lor și de exercitarea drepturilor lor în temeiul prezentului regulament și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.
- (5) Colegiul adoptă norme de aplicare cu privire la responsabilul pentru protecția datelor. Normele de aplicare respective se referă, în special, la procedura de selecție pentru funcția de responsabil cu protecția datelor și la demiterea, sarcinile, atribuțiile și competențele, precum și garanțiile de independență ale responsabilului.
- (6) Parchetul European îi asigură responsabilului cu protecția datelor personalul și resursele necesare desfășurării atribuțiilor sale.
- (7) Responsabilul cu protecția datelor și personalul acestuia sunt supuși obligației de confidențialitate, în conformitate cu articolul 64.

Articolul 41b

Atribuțiile responsabilului cu protecția datelor

- (1) Responsabilul cu protecția datelor are, în special, următoarele atribuții în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal:
 - (a) asigurarea, în mod independent, a conformității Parchetului European cu dispozițiile referitoare la protecția datelor ale prezentului regulament, ale regulamentului (CE) nr. 45/2001 și ale dispozițiilor relevante privind protecția datelor din regulamentul intern de procedură; Aceasta include monitorizarea respectării prezentului regulament, a altor dispoziții de drept al Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor și a politicilor Parchetului European în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, inclusiv alocarea responsabilităților și acțiunile de sensibilizare și de formare a personalului implicat în operațiunile de prelucrare, precum și auditurile aferente;
 - (b) informarea și consilierea Parchetului European, precum și a angajaților care se ocupă de prelucrare cu privire la obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament și al altor dispoziții de drept al Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor;

- (c) furnizarea de consiliere la cerere în ceea ce privește evaluarea impactului asupra protecției datelor și monitorizarea funcționării acesteia, în conformitate cu articolul 38b;
 - (d) asigurarea păstrării unei înregistrări a transferului și a primirii de date cu caracter personal în conformitate cu dispozițiile care urmează să fie prevăzute în regulamentul intern de procedură al Parchetului European;
 - (e) cooperarea cu personalul Parchetului European responsabil pentru procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;
 - (f) cooperarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor;
 - (g) asigurarea faptului că persoanele vizate sunt informate în privința drepturilor în temeiul prezentului regulament;
 - (h) asumarea rolului de punct de contact pentru Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor privind aspectele legate de prelucrare, inclusiv consultarea prealabilă menționată la articolul 38c, precum și, dacă este cazul, consultarea cu privire la orice altă chestiune.
 - (i) pregătirea unui raport anual și transmiterea acelui raport Procurorului European și Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (2a) Responsabilul cu protecția datelor exercită funcțiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 referitor la datele administrative cu caracter personal.
- (3) Responsabilul cu protecția datelor și membrii personalului Parchetului European care îl asistă pe responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor au acces la datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European și la sediul acestuia, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.
- (4) În cazul în care responsabilul cu protecția datelor consideră că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 referitoare la prelucrarea datelor administrative cu caracter personal sau dispozițiile prezentului regulament referitoare la prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal nu au fost respectate, responsabilul îl informează pe procurorul-șef european, solicitându-i să soluționeze neconformitatea într-un anumit termen. În cazul în care procurorul-șef european nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor supune problema atenției Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Principii generale pentru transferurile de date cu caracter personal

- (1) Parchetul European poate transfera date cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională, sub rezerva respectării celorlalte dispoziții din prezentul regulament, în special articolul 37cc, numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 43a-43d, și anume:
- (a) transferul este necesar pentru exercitarea atribuțiilor Parchetului European;
 - (b) datele cu caracter personal sunt transferate unui operator într-o țară terță sau unei organizații internaționale care este o autoritate competentă în sensul articolului 59 (relațiile cu țări terțe și organizații internaționale);
 - (c) în cazul în care datele cu caracter personal care urmează să fie transferate în conformitate cu prezentul articol au fost transmise sau puse de un stat membru la dispoziția Parchetului European, acesta din urmă trebuie să obțină autorizația prealabilă pentru transfer din partea autorității competente relevante din statul membru respectiv, în conformitate cu legislația națională a acestuia, cu excepția cazului în care statul membru a acordat această autorizație transferului respectiv, în termeni generali sau sub rezerva unor condiții specifice;
 - (d) Comisia a decis, în temeiul articolului 43b, că țara terță sau organizația internațională în cauză asigură un nivel adecvat de protecție sau, în absența unei astfel de decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, în cazul în care se oferă sau există garanții adecvate în temeiul articolului 43c sau, atât în absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, cât și a unor astfel de garanții adecvate, se aplică derogări pentru situații specifice în temeiul articolului 43d; și

- (e) în cazul unui transfer ulterior de către o țară terță sau organizație internațională către o altă țară terță sau organizație internațională, Parchetul European cere țării terțe sau organizației internaționale să obțină autorizarea sa prealabilă pentru transferul ulterior, pe care Parchetul European o poate elibera numai după ce a luat în considerare în mod corespunzător toți factorii relevanți, inclusiv gravitatea infracțiunii, scopul în care datele cu caracter personal au fost transferate inițial și nivelul de protecție a datelor cu caracter personal din țara terță sau din organizația internațională către care sunt transferate ulterior datele cu caracter personal.
- (2) Parchetul European poate transfera date cu caracter personal fără autorizare prealabilă din partea unui stat membru, în conformitate cu alineatul (1) litera (c), numai dacă transferul de date cu caracter personal este necesar pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa securității publice a unui stat membru sau a unei țări terțe sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru, iar autorizarea prealabilă nu poate fi obținută în timp util. Autoritatea responsabilă pentru acordarea unei autorizări prealabile este informată fără întârziere.
- (2a) Transferul de date cu caracter personal primite din partea Parchetului European către o țară terță sau o organizație internațională de către un stat membru sau instituție, un organism, un oficiu sau o agenție a Uniunii este interzis. Dispoziția precedentă nu se aplică în cazul în care Parchetul European a autorizat un astfel de transfer, după ce a luat în considerare în mod corespunzător toți factorii relevanți, inclusiv gradul de gravitate a infracțiunii, scopul pentru care au fost transmise inițial datele cu caracter personal și nivelul de protecție a datelor cu caracter personal din țara terță sau din organizația internațională către care urmează să fie transferate datele cu caracter personal. Această obligație de a obține o autorizație prealabilă din partea Parchetului European nu se aplică în cazurile care au fost înaintate autorităților naționale competente în conformitate cu articolul 28a.

- (3) Articolele 43a-43d se aplică pentru a se asigura că nu este subminat nivelul de protecție a persoanelor fizice asigurat prin prezentul regulament și prin dreptul Uniunii.

Articolul 43b

Transferuri în temeiul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție

Parchetul European poate transfera date cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională în cazul în care Comisia a decis, în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2016/680, că țara terță, un teritoriu ori unul sau mai multe sectoare specificate din țara terță respectivă sau organizația internațională în cauză asigură un nivel de protecție adecvat.

Articolul 43c

Transferuri în baza unor garanții adecvate

- (1) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, Parchetul European poate transfera date cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională în cazul în care:
- (a) s-au prezentat garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal printr-un act cu caracter juridic obligatoriu; sau
 - (b) Parchetul European a evaluat toate circumstanțele aferente transferului de date cu caracter personal și a concluzionat că există garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.
- (2) Parchetul European informează Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor despre categoriile de transferuri în temeiul alineatului (1) litera (b).

- (3) Atunci când un transfer se întemeiază pe alineatul (1) litera (b), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului, informații cu privire la autoritatea competentă destinatară, justificarea transferului și datele cu caracter personal transferate.

Articolul 43d

Derogări pentru situații specifice

- (1) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau a unor garanții adecvate în temeiul articolului 43c, Parchetul European poate transfera date cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională numai în condițiile în care transferul este necesar:
- (a) pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane;
 - (b) pentru protejarea unor interese legitime ale persoanei vizate;
 - (c) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa securității publice a unui stat membru sau a unei țări terțe; sau
 - (d) în cazuri individuale pentru exercitarea atribuțiilor Parchetului European, cu excepția cazului în care Parchetul European stabilește că drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate în cauză prevalează asupra interesului public în ceea ce privește transferul.
- (2) Atunci când se întemeiază pe alineatul (1), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului, și informații despre autoritatea competentă destinatară, despre justificarea transferului și despre datele cu caracter personal transferate.

Transferurile de date cu caracter personal către destinatari stabiliți în țări terțe

- (1) Prin derogare de la articolul 43a alineatul (1) litera (b) și fără a aduce atingere niciunui acord internațional menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Parchetul European, în cazuri individuale și specifice, poate transfera date cu caracter personal direct destinatarilor stabiliți în țări terțe numai în cazul în care celelalte dispoziții din prezentul capitol sunt respectate și dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) transferul este strict necesar pentru exercitarea atribuțiilor sale, astfel cum se prevede în prezentul regulament în scopurile prevăzute la articolul 37 alineatul (1);
 - (b) Parchetul European stabilește că niciunul dintre drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate în cauză nu prevalează asupra interesului public care necesită transferul în cazul respectiv;
 - (c) Parchetul European consideră că transferul către o autoritate din țara terță, care este competentă în scopurile menționate la articolul 37 alineatul (1), este inefficient sau necorespunzător, în special din cauză că transferul nu poate fi realizat în timp util;
 - (d) autoritatea din țara terță, care este competentă în scopurile menționate la articolul 37 alineatul (1), este informată fără întârzieri nejustificate, cu excepția cazului în care această măsură este inefficientă sau necorespunzătoare; și
 - (e) Parchetul European informează destinatarul cu privire la scopul sau scopurile determinate în care numai acesta din urmă poate să prelucrez datele cu caracter personal, cu condiția ca o astfel de prelucrare să fie necesară.
- (2) Un acord internațional menționat la alineatul (1) este orice acord internațional bilateral sau multilateral în vigoare între Uniune și țări terțe în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești.
- (3) Atunci când un transfer se întemeiază pe alineatul (1), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului, informații cu privire la autoritatea competentă destinatară, justificarea transferului și datele cu caracter personal transferate.

Controlul exercitat de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor răspunde de monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal efectuată de Parchetul European, precum și de consilierea Parchetului European și a persoanelor vizate asupra tuturor aspectelor privind prelucrarea de date operaționale cu caracter personal. În acest scop, responsabilul exercită atribuțiile prevăzute la prezentul articol alineatul (2), exercită competențele acordate la prezentul articol alineatul (3) și cooperează cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu articolul 45.
- (2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are următoarele atribuții, în temeiul prezentului regulament:
 - (a) primirea și examinarea plângerilor și informarea persoanelor vizate cu privire la rezultat într-un termen rezonabil;
 - (b) efectuarea de anchete fie din proprie inițiativă, fie pe baza unei plângeri și informarea persoanelor vizate cu privire la rezultat într-un termen rezonabil;
 - (c) monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament care se referă la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal de către Parchetul European;
 - (d) consilierea Parchetului European, fie din proprie inițiativă, fie ca răspuns la o consultare, cu privire la toate aspectele care au legătură cu prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, în special înainte ca acesta să elaboreze norme interne referitoare la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal.

- (3) În temeiul prezentului regulament, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor:
- (a) poate consilia persoanele vizate în exercitarea drepturilor acestora;
 - (b) poate sesiza Parchetul European în cazul unei presupuse încălcări a dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal și, după caz, poate formula propuneri de remediere a acestor încălcări, precum și de îmbunătățire a protecției persoanelor vizate;
 - (c) poate consulta Parchetul European atunci când cererile de exercitare a anumitor drepturi în legătură cu datele operaționale cu caracter personal au fost respinse cu încălcarea articolelor 37e-37k;
 - (d) poate sesiza Parchetul European;
 - (e) poate dispune ca Parchetul European să efectueze rectificarea, restricționarea sau ștergerea datelor operaționale cu caracter personal care au fost prelucrate de Parchetul European cu încălcarea dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, precum și notificarea unor astfel de acțiuni părților terțe cărora le-au fost divulgate aceste date, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze investigările și urmărirea penală desfășurate de Parchetul European;
 - (f) poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în condițiile stipulate de tratat;
 - (g) poate interveni în acțiunile introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are acces la datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European și la sediile acestuia, în măsura în care acest lucru este necesar pentru exercitarea atribuțiilor sale.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor elaborează un raport anual privind activitățile de supraveghere desfășurate în ceea ce privește Parchetul European.

Articolul 44d

Respectarea secretul profesional de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, precum și personalul, atât pe durata mandatului, cât și după încetarea acestuia, sunt obligați să respecte secretul profesional cu privire la informațiile confidențiale la care au avut acces în exercitarea atribuțiilor oficiale.

Articolul 45

Cooperarea între Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de supraveghere

- (1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor acționează în strânsă colaborare cu autoritățile naționale de supraveghere cu privire la aspecte specifice care necesită implicarea națională, în special în cazul în care Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau o autoritate națională de supraveghere constată discrepanțe majore între practicile statelor membre sau constată transferuri potențial ilegale care utilizează canalele de comunicare ale Parchetului European sau în contextul întrebărilor adresate de una sau mai multe autorități naționale de supraveghere cu privire la punerea în aplicare și interpretarea prezentului regulament.
- (2) În cazurile menționate la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale competente pentru supravegherea protecției datelor, fiecare acționând în conformitate cu competențele sale, pot să facă schimb de informații relevante și să se sprijine reciproc în efectuarea de audituri și inspecții, să examineze dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului regulament, să studieze problemele legate de exercitarea supravegherii independente sau de exercitarea drepturilor persoanelor vizate, să elaboreze propuneri armonizate pentru soluții comune la orice probleme și să promoveze conștientizarea cu privire la drepturile în materie de protecție a datelor, după caz.
- (3) Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679 îndeplinește, de asemenea, atribuțiile prevăzute la articolul 51 din Directiva (UE) 2016/680 în ceea ce privește chestiunile reglementate de prezentul regulament, în special cele menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 46

Dreptul de a depune plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) Orice persoană vizată are dreptul de a depune plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în cazul în care persoana vizată consideră că prelucrarea de către Parchetul European a datelor operaționale cu caracter personal care privesc persoana vizată încalcă prezentul regulament.
- (2) Persoana vizată este informată de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la evoluția și rezultatul plângerii, inclusiv cu privire la posibilitatea de a exercita o cale de atac în temeiul articolului 46a.

Articolul 46a

Dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva Autorității Europene pentru Protecția Datelor

Acțiunile împotriva deciziilor Autorității Europene pentru Protecția Datelor se introduc în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

[...]

CAPITOLUL VII
DISPOZIȚII FINANCIARE ȘI PRIVIND PERSONALUL
SECȚIUNEA 1
DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Actorii financiari

- (1) Procurorul-șef european este responsabil de elaborarea deciziilor privind întocmirea bugetului și de prezentarea acestora colegiului spre adoptare.
- (2) Directorul administrativ este responsabil, în calitate de ordonator de credite, de execuția bugetului Parchetului European.

Articolul 49

Buget

- (1) Procurorul-șef european elaborează estimările privind toate veniturile și cheltuielile Parchetului European pentru fiecare exercițiu financiar, corespunzând anului calendaristic, pe baza unei propuneri elaborate de directorul administrativ. Aceste estimări sunt înscrise în bugetul Parchetului European.
- (2) Bugetul Parchetului European este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Parchetului European cuprind:
 - (a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene;
 - (b) taxe pentru publicații și orice servicii furnizate de Parchetul European;
- (4) Cheltuielile Parchetului European includ remunerația procurorului-șef european, a procurorilor europeni, a procurorilor europeni delegați, a directorului administrativ și a personalului Parchetului European, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile operaționale.

- (5) Atunci când procurorii europeni delegați acționează în cadrul atribuțiilor Parchetului European, cheltuielile generate de procurorii europeni delegați în cursul acestor activități sunt considerate drept cheltuieli operaționale ale Parchetului European.

În principiu, cheltuielile operaționale ale Parchetului European nu includ costurile legate de măsurile de investigare întreprinse de autoritățile naționale competente și nici costurile cu asistența judiciară. Cu toate acestea, în limitele bugetului Parchetului, acestea includ anumite costuri legate de activitățile de investigare și de urmărire penală, astfel cum sunt prezentate la alineatul (5a).

Cheltuielile operaționale acoperă de asemenea instituirea unui sistem de gestionare a cazurilor, formarea, misiunile și traduceri necesare pentru funcționarea internă a Parchetului European, precum traduceri pentru camera permanentă.

- (5a) Atunci când se întreprinde o măsură de investigare extrem de costisitoare în numele Parchetului, procurorii europeni delegați pot consulta camera permanentă, la solicitarea autorităților naționale competente sau din proprie inițiativă, pentru a stabili dacă costurile generate de măsura de investigare ar putea fi suportate în parte de Parchetul European. Astfel de consultări nu aduc întârzieri investigației.

În astfel de situații, camera permanentă poate, după consultarea directorului administrativ și pe baza proporționalității măsurii întreprinse în circumstanțele specifice, precum și pe baza naturii excepționale a costurilor pe care le implică, să decidă să accepte sau să respingă cererea, în conformitate cu normele privind evaluarea acestor criterii care urmează să fie stabilite în regulamentul intern de procedură. Directorul administrativ ia apoi o decizie cu privire la cuantumul subvenției care urmează să fie acordate pe baza resurselor financiare disponibile. Directorul administrativ informează fără întârziere procurorul european delegat care instrumentează cazul cu privire la decizia luată referitoare la quantum.

Elaborarea bugetului

- (1) În fiecare an, procurorul-șef european elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European pentru anul financiar următor, pe baza unei propuneri elaborate de directorul administrativ. Procurorul-șef european trimite proiectul provizoriu de estimare colegiului spre adoptare.
- (2) Proiectul provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European este trimis Comisiei Europene până cel târziu la data de 31 ianuarie a fiecărui an. Parchetul European trimite Comisiei în fiecare an, până la 31 martie, un proiect final de estimare, cuprinzând un proiect al schemei de personal.
- (3) Comisia transmite situația estimărilor Parlamentului European și Consiliului (autoritatea bugetară), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.
- (4) Pe baza acestei situații a estimărilor, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care trebuie alocată din bugetul general și îl înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din tratat.
- (5) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de la bugetul general al Uniunii către Parchetul European.
- (6) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Parchetului European.
- (7) Colegiul adoptă bugetul Parchetului European, la propunerea procurorului-șef european. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, acesta se ajustează în conformitate cu aceeași procedură folosită la adoptarea bugetului inițial.
- (8) Pentru orice proiect de natură imobiliară care poate avea implicații semnificative asupra bugetului Parchetului European, se aplică articolul 88 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei.

Articolul 51

Execuția bugetară

- (1) Directorul administrativ, acționând în calitate de ordonator de credite al Parchetului European, execută bugetul pe propria răspundere și în limitele autorizate în buget.
- (2) În fiecare an, directorul administrativ transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru concluziile oricăror proceduri de evaluare.

Articolul 52

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) [...]
- (2) Până la data de 1 martie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Parchetului European comunică conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi.
- (3) Parchetul European trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor.
- (4) Până la data de 31 martie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale Parchetului European consolidate cu cele ale Comisiei.
- (5) În conformitate cu articolul 148 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, până la data de 1 iunie a anului următor, cel mai târziu, Curtea de Conturi își formulează observațiile cu privire la conturile provizorii ale Parchetului European.
- (6) La primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale Parchetului European în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, contabilul Parchetului European elaborează conturile finale ale Parchetului European pe propria răspundere și le transmite colegiului în vederea exprimării unui aviz.

- (7) Până la data de 1 iulie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Parchetului European transmite conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, însoțite de avizul colegiului.
- (8) Conturile finale ale Parchetului European sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar.
- (9) Directorul administrativ trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până cel târziu la data de 30 septembrie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar. Directorul administrativ transmite, de asemenea, răspunsul Comisiei.
- (10) Directorul administrativ prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, astfel cum se prevede la articolul 109 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei¹⁹.
- (11) La recomandarea Consiliului acționând cu o majoritate calificată, Parlamentul European aprobă, înainte de data de 15 mai a anului N +2, descărcarea de gestiune a directorului administrativ în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 53

Norme financiare

Procurorul-șef european elaborează un proiect de reglementări financiare aplicabile Parchetului European pe baza unei propuneri din partea directorului administrativ. Respectivele reglementări sunt adoptate de colegiu după consultarea Comisiei. Reglementările financiare nu derogă de la cele din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Parchetului European, iar Comisia și-a dat acordul prealabil.

¹⁹ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

SECȚIUNEA 2

DISPOZIȚII PRIVIND PERSONALUL

Articolul 54

Dispoziții generale

- (1) Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii Europene de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți se aplică și în cazul procurorului-șef european, al procurorilor europeni, al procurorilor europeni delegați, al directorului administrativ și al personalului Parchetului European, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în prezentul regulament.

Procurorul-șef european și procurorii europeni sunt angajați ca agenți temporari ai Parchetului European în temeiul articolului 2 litera (a) din Regim.

- (1a) Personalul Parchetului European este recrutat în conformitate cu normele și statutele aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii Europene.
- (2) Competențele conferite autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene pentru încheierea de contracte de muncă sunt exercitate de colegiu. Colegiul poate delega aceste competențe directorului administrativ cu privire la personalul Parchetului European. Delegarea de competențe menționată la prezentul alineat nu se referă la procurorul-șef european, la procurorii europeni, la procurorii europeni delegați sau la directorul administrativ.
- (3) Colegiul adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor. Colegiul adoptă, de asemenea, programarea resurselor de personal în cadrul documentului de programare.
- (4) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică Parchetului European și personalului său.

- (5) Procurorii europeni delegați sunt angajați în calitate de consultanți speciali în conformitate cu articolele 5, 123 și 124 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Autoritățile naționale competente facilitează exercitarea funcțiilor de procurori europeni delegați în temeiul prezentului regulament și se abțin de la orice acțiune sau politică care le poate afecta negativ cariera și statutul în sistemul național de urmărire penală. În special, autoritățile naționale competente furnizează procurorilor europeni delegați resursele și echipamentele necesare exercitării funcțiilor lor în temeiul prezentului regulament și se asigură că aceștia sunt integrați pe deplin în serviciile lor naționale de urmărire penală. Se asigură existența unor aranjamente corespunzătoare pentru ca drepturile procurorilor europeni delegați legate de securitatea socială, de pensii și de asigurare în cadrul sistemului național să fie menținute. De asemenea, se asigură că totalul remunerației unui procuror european delegat nu este sub nivelul la care ar fi fost în cazul în care respectivul procuror ar fi rămas doar procuror național. Condițiile generale de muncă și mediul de lucru ale procurorilor europeni delegați intră în responsabilitatea autorităților judiciare naționale competente.
- (5a) În exercitarea competențelor lor de investigare și de urmărire penală, procurorii europeni și procurorii europeni delegați nu primesc alte ordine, orientări și instrucțiuni în afara celor prevăzute în mod explicit în prezentul regulament, după cum se menționează la articolul 6.

Articolul 54a

Agenți temporari și agenți contractuali

- (1) Agenților temporari angajați în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (CEOS) în instituțiile, organismele sau agențiile Uniunii, care sunt angajați de Parchet până la [30 iunie 2020], le sunt oferite contractele prevăzute la articolul 2 litera (f) din CEOS, condițiile contractului rămânând neschimbate pentru ceilalți, fără a aduce atingere necesității de a respecta obligațiile care decurg din CEOS. Se consideră că acești agenți temporari și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul Parchetului.
- (2) Agenților contractuali angajați în conformitate cu articolul 3a sau articolul 3b din CEOS în instituțiile Uniunii, care sunt angajați de Parchet până la [30 iunie 2020], le sunt oferite contracte în temeiul articolului 3a din CEOS, condițiile contractului rămânând neschimbate pentru ceilalți. Se consideră că acești agenți contractuali și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul Parchetului.
- (3) Agenților temporari angajați în conformitate cu articolul 2 litera (f) din CEOS și agenților contractuali angajați în conformitate cu articolul 3a din CEOS în organismele sau agențiile Uniunii, care sunt angajați de Parchet până la [30 iunie 2020], le sunt oferite contracte în aceleași condiții. Se consideră că acești agenți și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul Parchetului.

Articolul 55

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Parchetul European poate utiliza, pe lângă personalul propriu, experți naționali detașați sau personal din alte categorii, puși la dispoziția sa, dar neangajați de acesta. Experții naționali detașați se subordonează autorității procurorului-șef european în exercitarea atribuțiilor legate de funcțiile Parchetului European.
- (2) Colegiul adoptă o decizie de stabilire a normelor privind detașarea la Parchetul European a experților naționali sau privind alte persoane puse la dispoziția acestuia, dar care nu sunt angajate de acesta.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII PRIVIND RELAȚIILE PARCHETULUI

EUROPEAN CU PARTENERII SĂI

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 56

Dispoziții comune

- (1) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Parchetul European poate stabili și întreține relații de cooperare cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii, în conformitate cu obiectivele lor respective, și cu autorități ale țărilor terțe și organizații internaționale.
- (2) În măsura în care acest lucru este relevant pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Parchetul European poate, în conformitate cu articolul 67, face schimb direct de toate informațiile cu entitățile menționate la prezentul articol alineatul (1), cu excepția cazului în care prezentul regulament conține dispoziții contrare.
- (2a) În scopurile stabilite la alineatele (1) și (2), Parchetul European poate încheia acorduri de lucru cu entitățile menționate la alineatul (1). Respectivele acorduri de lucru privesc aspecte tehnice și/sau operaționale și au mai ales drept obiectiv facilitarea cooperării și a schimbului de informații între părțile la acestea. Acordurile de lucru nu pot constitui un temei pentru permiterea schimbului de date cu caracter personal și nici nu pot avea efecte juridice obligatorii pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia.

Relațiile cu Eurojust

- (1) Parchetul European stabilește și menține o relație strânsă cu Eurojust, bazată pe cooperare reciprocă în cadrul mandatelor lor respective și pe dezvoltarea legăturilor operaționale, administrative și de gestionare dintre ele, astfel cum se definește mai jos. În acest scop, procurorul-șef european și președintele Eurojust se întâlnesc periodic pentru a discuta aspecte de interes comun.
- (2) Pe plan operațional, Parchetul European poate asocia Eurojust în activitățile sale referitoare la cazurile transfrontaliere, inclusiv prin:
 - (a) schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal, privind investigațiile sale, în conformitate cu dispozițiile relevante din prezentul regulament;
 - (b) invitarea Eurojust sau a membrului (membrilor) săi național(i) competent (competenți) să ofere sprijin în transmiterea deciziilor sau cererilor sale de asistență judiciară reciprocă statelor membre ale Eurojust care nu participă la instituirea Parchetului European sau țărilor terțe și în executarea acestor decizii sau cereri.
- (3) Parchetul European are acces indirect, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/negativ („hit/no hit”), la informații în sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust. Ori de câte ori se identifică o corespondență între datele introduse în sistemul de gestionare a cazurilor de Parchetul European și datele deținute de Eurojust, acest lucru este comunicat atât Eurojust, cât și Parchetului European, precum și statului membru care a furnizat datele Agenției Eurojust.
- (5) Parchetul European se poate baza pe sprijinul și resursele administrației Eurojust. În acest scop, Eurojust poate presta servicii de interes comun Parchetului European. Detaliile sunt reglementate printr-un acord.

Relațiile cu OLAF

- (1) Parchetul European stabilește și menține o relație strânsă cu OLAF, bazată pe cooperare reciprocă în cadrul mandatelor lor respective și pe schimbul de informații. Relația vizează în special asigurarea utilizării tuturor mijloacelor disponibile pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii prin complementaritatea cu OLAF și sprijinul acordat de acesta Parchetului.
- (2) Fără a aduce atingere acțiunilor prevăzute la alineatul (3), în cazul în care Parchetul European desfășoară o investigație penală în conformitate cu prezentul regulament, OLAF nu deschide o anchetă administrativă paralelă cu privire la aceleași fapte.
- (3) În cursul unei investigații desfășurate de Parchetul European, acesta poate solicita OLAF, în conformitate cu mandatul său, să sprijine sau să completeze activitatea sa, în special prin:
 - (a) furnizarea de informații, analize (inclusiv analize criminalistice), expertiză și sprijin operațional;
 - (b) facilitarea coordonării de acțiuni specifice ale autorităților administrative naționale competente și ale organismelor UE;
 - (c) desfășurarea de anchete administrative.
- (4) Cu scopul de a-i permite OLAF să aibă în vedere măsuri administrative adecvate în conformitate cu mandatul său, Parchetul European poate să furnizeze informații relevante către OLAF cu privire la cazurile în care a decis să nu efectueze o investigație sau a respins cazul.

- (5) Parchetul European are acces indirect, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/ negativ („hit/no hit”) la informații în sistemul de gestionare a cazurilor al OLAF. Ori de câte ori se obține o concordanță între datele introduse de către Parchetul European în sistemul de gestionare a cazurilor și datele deținute de OLAF, faptul că există o concordanță va fi comunicat atât OLAF, cât și Parchetului European.

Articolul 58

Relațiile cu Europol

- (1) Parchetul European stabilește și menține o strânsă legătură cu Europol. În acest scop, acestea încheie un acord de lucru care stabilește modalitățile lor de cooperare.
- (2) Atunci când acest lucru este necesar în scopul investigațiilor sale, Parchetul European are posibilitatea de a obține, la cerere, orice informație relevantă deținută de Europol privind o infracțiune de competența sa și, de asemenea, poate să îi solicite Europol să ofere sprijin analitic în cazul unei investigații specifice întreprinse de Parchetul European.

Articolul 58a

Relațiile cu alte instituții, organisme, oficii și agenții ale Uniunii

- (1) Parchetul European instituie și menține o relație de cooperare cu Comisia în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii. În acest scop, acestea încheie un acord de stabilire a modalităților de cooperare.

- (2) Fără a aduce atingere bunei desfășurări și confidențialității investigațiilor sale, Parchetul European oferă, fără întârziere, instituției, organismului, oficiului sau agenției Uniunii în cauză suficiente informații pentru a permite acesteia din urmă să ia măsurile corespunzătoare, în special:
- a) măsuri administrative, cum ar fi măsuri asigurătorii pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii. Parchetul poate recomanda măsuri specifice pentru instituția, organismul, oficiul sau agenția Uniunii;
 - b) poate interveni în calitate de parte civilă în proceduri;
 - c) în scopul procedurii administrative de recuperare a sumelor datorate la bugetul Uniunii sau al măsurilor disciplinare.

Articolul 59

Relațiile cu țări terțe și organizații internaționale

- (1) Acordurile de lucru menționate la articolul 56 alineatul (2a) cu autoritățile țărilor terțe și organizațiile internaționale pot, în special, să vizeze schimbul de informații strategice și detașarea de ofițeri de legătură la Parchetul European.
- (2) Pentru a facilita cooperarea în conformitate cu nevoile operaționale ale Parchetului European, acesta poate desemna, de comun acord cu autoritățile competente vizate, puncte de contact în țările terțe.
- (3) Acordurile internaționale încheiate de Uniune sau la care Uniunea a aderat în conformitate cu articolul 218 din tratat, cu una sau mai multe țări terțe în domenii care sunt de competența Parchetului European, precum acordurile internaționale referitoare la cooperarea în materie penală între Parchetul European și aceste țări terțe, sunt obligatorii pentru Parchetul European.

- (4) În absența unui acord în temeiul alineatului (3), în cazul în care acest lucru este permis în temeiul acordului internațional multilateral relevant și sub rezerva acceptării de către țara terță, statele membre recunosc și, dacă este cazul, notifică Parchetul European ca autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a acordurilor internaționale multilaterale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de respectivele state membre, inclusiv, dacă este necesar și posibil, prin intermediul unei modificări a acordurilor respective.

Statele membre pot, de asemenea, să notifice Parchetul European în calitate de autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a altor acorduri internaționale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de acestea, inclusiv prin intermediul unei modificări la acordurile respective.

- (5) În absența unui acord în temeiul alineatului (3) sau a unei recunoașteri în temeiul alineatului (4), procurorul european delegat care instrumentează cazul poate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), să recurgă la atribuțiile unui procuror național din statul său membru pentru a solicita asistență judiciară în materie penală de la autoritățile din țările terțe, pe baza unor acorduri internaționale încheiate de respectivul stat membru sau pe baza legislației naționale aplicabile și, dacă este cazul, prin intermediul autorităților naționale competente. În acest caz, procurorul european delegat informează și, dacă este cazul, depune eforturi pentru a obține, din partea autorităților din țările terțe, consimțământul ca probele obținute pe această bază să fie utilizate de Parchetul European în sensul prezentului regulament. În orice caz, țara terță va fi informată corespunzător că destinatarul final al răspunsului la solicitare este Parchetul European.

În cazul în care Parchetul European nu își poate exercita funcțiile în temeiul unui acord internațional relevant la care se face referire la alineatul (3) sau (4), Parchetul European poate, de asemenea, solicita asistență judiciară în materie penală de la autoritățile din țări terțe într-un anumit caz și în limitele sferei sale de competență materială. Parchetul European se conformează condițiilor care pot fi stabilite de către aceste autorități cu privire la utilizarea informațiilor care le-au fost furnizate pe această bază.

- (6) Sub rezerva altor dispoziții ale prezentului regulament, Parchetul European poate, la cerere, să furnizeze autorităților competente din țările terțe sau organizațiilor internaționale, în scopul investigațiilor sau al utilizării drept probe în cadrul investigațiilor penale, informații sau probe care se află deja în posesia Parchetului European. După consultarea camerei permanente, procurorul european delegat care instrumentează cazul decide cu privire la orice astfel de transfer de informații sau probe în conformitate cu dreptul național din statul său membru și prezentul regulament.
- (7) Atunci când este necesar să se solicite extrădarea unei persoane, procurorul european delegat care instrumentează cazul poate solicita autorității competente din statul său membru să emită o cerere de extrădare în conformitate cu tratatele aplicabile și/sau dreptul național.

Articolul 59a

Relațiile cu statele membre care nu au obligații în temeiul prezentului regulament

- (1) Acordurile de lucru menționate la articolul 56 alineatul (2a) cu autoritățile din statele membre care nu au obligații în temeiul prezentului regulament pot, în special, să vizeze schimbul de informații strategice și detașarea ofițerilor de legătură la Parchetul European.
- (2) Parchetul European poate desemna, de comun acord cu autoritățile competente în cauză, puncte de contact în statele membre care nu au obligații în temeiul prezentului regulament pentru a facilita cooperarea în conformitate cu necesitățile Procurorului European.

[...]

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 62

Statutul juridic și condițiile de funcționare

- (1) În fiecare dintre statele membre, Parchetul European are capacitatea juridică acordată persoanelor juridice în temeiul dreptului național.
- (2) Aranjamentele necesare privind găzduirea asigurată pentru Parchetul European și facilitățile puse la dispoziție de statul membru-gazdă împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru respectiv membrilor colegiului, directorului administrativ și personalului Parchetului European, precum și membrilor familiilor lor, se stabilesc printr-un acord privind sediul care urmează să fie încheiat între Parchetul European și statul membru-gazdă în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 63

Regimul lingvistic

- (1) Regulamentul nr. 1/58 al Consiliului²⁰ se aplică actelor menționate la articolele 16 și 72.
- (1a) Colegiul hotărăște cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu privire la regimul lingvistic intern al Parchetului European.
- (2) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Parchetului European la nivel central sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene, cu excepția situațiilor urgente care necesită o soluție diferită. Procurorii europeni delegați decid cu privire la modalitățile de traducere în scopul investigațiilor, în conformitate cu dreptul național aplicabil.

²⁰ Regulamentul CEE nr. 1 al Consiliului de stabilire a limbilor utilizate de Comunitatea Economică Europeană (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

Confidențialitate și păstrarea secretului profesional

- (1) Membrii colegiului, directorul administrativ și personalul Parchetului European, experții naționali detașați și alte persoane puse la dispoziția Parchetului, dar neangajate de acesta, precum și procurorii europeni delegați sunt supuși obligației de confidențialitate în conformitate cu legislația Uniunii cu privire la orice informații deținute de Parchetul European.
- (2) Orice altă persoană care participă sau care asistă la îndeplinirea funcțiilor Parchetului European la nivel național este obligată să respecte obligația de confidențialitate, astfel cum este prevăzută în dreptul național aplicabil.
- (3) Obligația de confidențialitate se aplică și persoanelor menționate la alineatele (1) și (2) după încetarea mandatului sau a contractului de muncă sau după încetarea activităților.
- (4) Obligația de confidențialitate se aplică, în conformitate cu dreptul național sau cu dreptul Uniunii, tuturor informațiilor primite de Parchetul European, cu excepția cazului în care respectivele informații au fost deja făcute publice în mod legal.
- (5) Investigațiile efectuate sub autoritatea Parchetului European sunt protejate de normele privind secretul profesional în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii. Orice persoană care participă sau care asistă la îndeplinirea funcțiilor Parchetului European este obligată să respecte secretul profesional astfel cum se prevede în dreptul național aplicabil.

Articolul 65

Transparența

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică altor documente decât dosarele, inclusiv imaginile electronice ale acestor dosare, păstrate în conformitate cu articolul 36c din prezentul regulament.
- (2) Procurorul-șef european elaborează, în termen de șase luni de la data instituirii Parchetului, normele detaliate de aplicare a acestei dispoziții, în vederea adoptării de către colegiu.
- (3) Deciziile luate de Parchetul European în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri către Ombudsmanul European sau al unei acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din tratat.

OLAF și Curtea de Conturi Europeană

- (1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²¹, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Parchetul European aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)²² și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile procurorului-șef european, procurorilor europeni, directorului administrativ și personalului Parchetului European, experților naționali detașați și altor persoane puse la dispoziția Parchetului, dar neangajate de acesta, precum și procurorilor europeni delegați, utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
- (2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și la fața locului, cu privire la toți contractanții și subcontractanții care au beneficiat de fonduri ale Uniunii de la Parchetul European.
- (3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 883/2013 și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului²³, pentru a stabili dacă au existat nereguli care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu cheltuielile finanțate de Parchetul European.

²¹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

²² Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, p. 15)

²³ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(3), acordurile de lucru cu organismele Uniunii, autoritățile țărilor terțe și organizațiile internaționale și contractele Parchetului European includ dispoziții exprese de mandatare a Curții de Conturi Europene și a OLAF pentru a efectua astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

Articolul 67

Norme privind protecția informațiilor sensibile neclasificate și a informațiilor clasificate

- (1) Parchetul European stabilește norme interne privind protecția informațiilor sensibile neclasificate, inclusiv privind crearea și prelucrarea acestor informații în cadrul Parchetului European.
- (2) Parchetul European stabilește norme interne privind protecția informațiilor clasificate ale UE, care sunt conforme cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului²⁴, cu scopul de a asigura un nivel de protecție echivalent pentru astfel de informații.

Articolul 68

Anchete administrative

Activitățile administrative ale Parchetului European sunt supuse investigațiilor efectuate de către Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din tratat.

Articolul 69

Regimul general de răspundere

- (1) Răspunderea contractuală a Parchetului European este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.
- (2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze de arbitraj cuprinse în contractele încheiate de către Parchetul European.

²⁴ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

- (3) În cazul răspunderii necontractuale, Parchetul European, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre și independent de orice răspundere antrenată în temeiul articolului 47, repară orice prejudiciu cauzat de Parchetul European sau de personalul acestuia în exercițiul funcțiunii, în măsura în care prejudiciul le poate fi imputat acestora.
- (4) Alineatul (3) se aplică, de asemenea, prejudiciilor cauzate din vina unui procuror european delegat în cadrul exercitării funcțiilor sale.
- (5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudicii, astfel cum se menționează la alineatul (3).
- (6) Instanțele naționale ale statelor membre competente să soluționeze litigiile care implică răspunderea contractuală a Parchetului European prevăzută în prezentul articol se stabilesc în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului²⁵.
- (7) Răspunderea personală a angajaților față de Parchetul European este reglementată de dispozițiile aplicabile prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil.

[...]

²⁵ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1).

Articolul 72

Norme de aplicare și documente de programare

Colegiul, la propunerea procurorului-șef european, adoptă în special:

- (a) în fiecare an documentul de programare care cuprinde programarea anuală și multianuală a Parchetului European;
- (b) o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, având în vedere raportul cost/beneficii al măsurilor ce urmează a fi puse în aplicare;
- (c) norme privind condițiile de încadrare în muncă, criteriile de performanță, insuficiența profesională, drepturile și obligațiile procurorilor europeni delegați, inclusiv norme privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese;
- (f) norme detaliate referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 activităților Parchetului European;
- (g) normele de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 72a

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 37 alineatul (1b) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la (*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază*).
- (3) Delegarea competențelor menționată la articolul 37 alineatul (1b) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe precizate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 37 alineatul (1b) intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu, în termen de 2 luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv poate fi prelungit cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 72b

Procedura de urgență

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat către Parlamentul European și Consiliu se prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.
- (2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul a alineatul (5). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul notifică decizia de a formula obiecții.

Articolul 73

Notificări

Fiecare stat membru își desemnează autoritățile care sunt competente în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament. Informațiile privind autoritățile desemnate, precum și privind orice modificare ulterioară, sunt notificate simultan procurorului-șef european, Consiliului și Comisiei. Statele membre informează, de asemenea, Parchetul European cu privire la o listă cuprinzătoare de dispoziții naționale în materie de drept penal material aplicabile infracțiunilor definite în Directiva 2017/xx/UE și în alte acte legislative naționale relevante. Parchetul European se asigură că informațiile primite prin aceste liste sunt făcute publice. În plus, statele membre care, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1b), intenționează să limiteze aplicarea articolului 25 alineatul (1) litera (e) și litera (f) la infracțiuni grave specifice informează Parchetul European cu privire la o listă a acestor infracțiuni.

Articolul 73a

Revizuirea normelor referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Parchetul European

În contextul adaptării Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și cu articolul 98 din Regulamentul (UE) 2016/679, Comisia revizuieste dispozițiile prevăzute în prezentul regulament, referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Parchetul European. Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă în vederea modificării sau a abrogării dispozițiilor respective.

Articolul 74

Clauza de reexaminare

- (1) În termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia comandă o evaluare și transmite un raport de evaluare a punerii în aplicare și a impactului prezentului regulament, precum și a eficacității și a eficienței Parchetului European și a practicilor de lucru ale acestuia. Comisia transmite raportul de evaluare împreună cu concluziile sale Parlamentului European și Consiliului, precum și parlamentelor naționale. Rezultatele evaluării se fac publice.

- (2) Comisia prezintă propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului în cazul în care ajunge la concluzia că sunt necesare norme suplimentare sau mai detaliate privind instituirea Parchetului European, funcțiile acestuia sau procedurile aplicabile activităților sale.

Articolul 75

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Parchetul European își exercită competența cu privire la orice infracțiune din sfera sa de competență săvârșită după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Parchetul European își asumă atribuțiile de investigare și urmărire penală conferite prin prezentul regulament la o dată care urmează să fie stabilită printr-o decizie a Comisiei, la propunerea procurorului-șef european, ulterior înființării Parchetului European. Decizia Comisiei se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Data care urmează să fie stabilită de către Comisie nu este mai devreme de [X] ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și nu înainte de data punerii în aplicare a Directivei privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.
